

[Mr. Speaker]

[28th October 1957]

As the subject-matter of these motions can be discussed during the debate on Sri Kalyanasundaram's motion, I rule them out of order.

Then, Sri K. Sattanatha Karayalar has also given notice of an adjournment motion, viz.—

“ that this House stands adjourned to discuss the serious situation that prevails after the police firings in Ramanathapuram district.”

I disallow this for the same reasons for which I have disallowed the previous motions.

(2) VIOLENT SPEECHES OF SRI E. V. RAMASWAMI NAICKER,
LEADER OF THE DRAVIDA KAZHAGAM.

MR. SPEAKER: I have also received notice of an adjournment motion from Sri T. S. Ramaswami Pillai to discuss a definite matter of urgent public importance, viz.—

“ the situation arising out of the violent speeches of Sri E. V. Ramasamy Naicker, the Leader of the Dravida Kazhagam, at Tiruchirappalli on 18th October 1957.”

I do not see why this should not be discussed when we take up the No-confidence motion of Sri M. Kalyanasundaram. In view of the ample scope the No-confidence motion provides, I do not permit the moving of the adjournment motion. I rule it out of order.

II.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE
MINISTRY—cont.

MR. SPEAKER: Now, I would request Sri Kalyanasundaram to move his motion. I would like to make one or two observations before he does so. I have allotted two days for the discussion of his motion by the House. Well, if Members feel that two days will be enough, well and good. But if in the course of the discussion today and to-morrow, it is found two days will not do, I am prepared to allow some time more on the third day also. This being a very important subject, I do not propose to put any time-limit on the speeches. But I should request hon. Members to make them as short as possible and not to repeat the same arguments unnecessarily. My last appeal would be this. We are going to discuss a very, very important matter and in the course of the discussion, there is bound to be much heat and also difference of opinion. My only appeal is that we should discuss the subject dispassionately, keeping the level of debate very high.

SRI K. VINAYAKAM: On a point of information, Sir. Arising from what you have just now said, Sir, if hon. Members repeat the same points or if there are unnecessary, non-utilitarian and redundant arguments, will the Chair be pleased to pull up the Members and call them to order?

28th October 1957]

Mr. SPEAKER : I am afraid, Sri Vinayakam has taken two things for granted which is very wrong. First of all, he thinks that hon. Members, in spite of my appeal, will repeat points unnecessarily. It is bad. His second suggestion is equally bad. He thinks that the Chair will not be able to pull up Members if they repeat arguments. (Laughter.)

Sri Kalyanasundaram will now move his motion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ This House expresses its want of confidence in the Ministry of which Sri K. Kamaraj Nadar is the Chief Minister.”

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : I second it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான தீர்மானம். இது கட்சி விருப்பு வெறுப்பு களுக்கோ, அல்லது அரசியல் சுயநலத்துக்கோ இடம் கொடுக்காமல் விவாதிக் வேண்டிய ஒரு தீர்மானம் என்பதை நான் உணரத்தக்கிறேன். சற்று முன்பு சபாநாயகர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதையும் நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயமும், என்னுடைய வேண்டுகோளும் கூட இந்தப் பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களும், அந்தப்பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களும், கட்சி விருப்பு வெறுப்பு அற்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் நடத்தி, நம் சபையின் கண்ணியத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்பதுதான். நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருப்பதன் நோக்கமெல்லாம், இந்த மந்திரிசபையினுடைய குறைபாடுகள், இந்த மந்திரி சபையினுடைய பலவினங்கள், இந்த மந்திரி சபையினுடைய தவறுகள் பூராவிலும் விரிவான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அதை விட இப்போது முக்கியமாக, நம் ராஜ்யத்திலும் சரி அல்லது நம் நாட்டிலும் சரி, சரித்திரத்திலேயே இல்லாத அளவிற்கு ஒரு சம்பவம், நம் தமிழ் நாட்டில், நம் தமிழ் நாட்டின் பேருக்கும், நம் தமிழ் நாட்டின் அந்தஸ்திற்கும், நம் தமிழ் நாட்டின் கண்ணியத்திற்கும் களங்கம் ஏற்படுத்தும் வகையில் நடந்திருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் இதில் எப்படிப் பொருப்புள்ளவர்கள் என்பதையும் அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் விவாதிக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய குறிக்கோள். இங்கு நடத்தப்படும் பிரச்சுங்கங்கள், இங்கு கூறப்படும் குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் இந்த அடிப்படையில்தான் இருக்கும் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இது சம்பந்தமாக என்ன நடந்திருக்கிறது என்ற விவரங்களை நேற்று அதாவது கடந்த கூட்டத்தில் நம்முடைய உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன்பு சமர்ப்பித்த அறிக்கை நம் சபையின் முன்னால் இருக்கிறது. அவர்கள் கூறியிருக்கிறபடி, ஐந்து இடங்களில் போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் மட்டும் 14 பேர்கள் இறந்திருப்பதாக எனக்கு விவரம் கிடைத்திருக்கிறது. அப்படி இறந்தவர்கள் எண்ணிக்கை 13 என்று கனம் மந்திரிகள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்குக் கிடைத்த விவரம் ஒரு எண்ணிக்கை அதிகம் என்பது. வித்தியாசம் அதிகமில்லை. ஆகையால் இதை ஒரு பிரச்சனையாகக் கிரும்பவில்லை. மொத்தம் இந்த சம்பவங்களினால் இறந்திருப்பவர்கள் 40 பேர்கள். ஒரு கலவரம் என்ற பெயரிலே இவ்வளவு பேர்கள் பலியிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் தீக்கிரையாகியிருக்கின்றன. இவ்வளவு பெரிய நிகழ்ச்சி தமிழ் நாட்டிலே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், மற்றப் பகுதிகளிலே வகுப்புக் கலவரங்கள் என்ற பெயரில்வெகுத் தீவிரமாக நடந்தபோதும் கூட, நடக்காமல் இங்குள்ள மக்கள் வெகு நிதானத்துடனும் வெகு விவேகத்துடனும் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இந்த மாதிரி ஜாதி

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. நான் இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. ஏற்றத்தாழ்வுகளின் கொடுமைகள் இருக்கின்றன. இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்க வேண்டுமென்று அறிவாளிகள் மிகவும் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கான வேலையைக் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சட்டம் இயற்றி வந்தும் இருக்கிறோம் இருந்தாலும் இவ்வளவு பெரிய கலகம் நிகழ்ந்திருப்பதாகச் சமீப கால சரித்திரத்திலே எதுவுமில்லை. இந்த நிகழ்ச்சி மிகவும் முக்கியமானது. இந்த விஷயத்தில் மந்திரி சபைக்கு எந்த அளவிற்குப் பொருப்பு இருக்கிறது என்பதில் மக்கள் மத்தியிலும் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் அவர்களிடத்திலும் அபிப்பிராயத்தில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லை. ஏன், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே அபிப்பிராயத்தில் வித்தியாசம் இல்லை என்பதை யாரும் மறுக்கவோ, அல்லது மறைக்கவோ முடியாது. இந்த விவாதத்தில் பேசுவதிலும் அல்லது அதன் மீது போட்டு செய்வதிலும் வேண்டுமானால் அவர்கள் ஒரு மாதிரியாக நடந்துகொள்ளலாம். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தனி நபராக, அவர்களுடைய மனசாட்சிக்கொப்ப அவர்களுக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கிறதென்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஸார், இந்த சம்பவங்கள் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சச்சரவின் காரணமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. தேவர்கள் என்பது ஒரு பட்டப் பெயர். முக்குலத்தோர் என்பது மாதிரிகள்தான், மறவர், அம்பியர் ஆகிய மூன்று பிரிவினரும் தேவர்களாவர். தஞ்சை, திருச்சியில் குறிப்பாக வாழ்கின்றார்கள். இப்படி இந்த மூன்று பிரிவினர்களில், மறவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சச்சரவு என்பது சர்க்காருடைய வாதம். சர்க்காருடைய அறிக்கை அதே அடிப்படையில், அதே தொனியில்தான் இருக்கிறது. இதில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள், 1930, 1932-ம் வருஷத்திலிருந்த நிலைமையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 1930, 1932-ம் வருஷத்திய நிலைமையைப் பற்றி மட்டுமல்ல; அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் முதலுளத்தூர் தாலுகா மட்டுமல்லாமல் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் கூட, 1957-ம் வருஷத்திலும் கூட, இந்தமாதிரியான நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் வெட்கத்துடன் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய ஜனநாயக காங்கிரஸ்காட்டும், சுயேச்சைகளாட்டும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாராட்டும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாட்டும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியாட்டும்; பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சியாட்டும், காங்கிரஸ்காரர்களோடு, இப்படி ஹரிஜனங்களுக்கு இழைக்கக்கூடிய தீங்குகளை, ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைப் போக்க தோளோடு தோள் நின்று, அமைதியான முறையில், மிகவும் சௌஜன்யமான முறையில் நீண்ட நாளாக ஒத்துழைத்து வந்திருக்கிறோம், இனியும் ஒத்துழைக்கத் தயார் என்று நான் முதலில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் நம் தேசத்திலே சுமார் 6 கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு கோடிக்குக் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றென்பது பேர்கள் நில புலன்களில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்னில் உண்டுகளித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்” என்ற போதி அவர்களின் வாக்குப்படி மக்கள் வாழ்வதற்காக வேண்டிய ஒரு செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பாரத நாட்டிலே, யாராயிருந்தாலும் சரி, இவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற இந்தத் தொழிலை வேறு யாரும் செய்ய முடியாது. அவர்களுக்கு முழு உரிமைகளையும் வழங்கியாவேண்டுமென்பதில் அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்காது. இந்தக் கட்சி அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இருப்போம். இதற்கு எங்கள் கட்சி

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

அங்கத்தினர்கள் உத்சாகம் காட்டி வருகிறார்கள். இன்னும் முன்னணியில் இருப்போம் என்று இங்குள்ள ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் ஹரிஜன சமூகத்திற்கே சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலான ஒரு பிரச்சனை. ஒரு குழந்தை இருக்கிறது. அதன்மேல் பாம்பு இருக்கிறது. பாம்பையும் கொல்ல வேண்டும், குழந்தைக்கு ஒன்றும் விபத்து ஏற்படக்கூடாது. இந்த அரசியல் சூதாட்டத்தின் காரணமாக இந்த ஹரிஜனங்களை சிக்கலிட்டிருக்கிறார்களே என்பதைப் பார்க்கும்போதுதான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. பாம்பையும் அடிக்கவேண்டும், குழந்தைக்கு ஒன்றும் ஆகக் கூடாது என்பது போல் இது மிகவும் சிக்கலான ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இங்குள்ள ஹரிஜன அங்கத்தினர்களை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த சபையில் இந்தப்புரத்தில் அல்லது அந்தப்புரத்தில், எந்தப் புரத்திலிருந்தாலும் சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய இந்த வாதங்களினால் உணர்ச்சி வசப்படாமல் சிந்திக்கவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “குழந்தையும் கிள்ளி விட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது” போலிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தப் பக்கத்தில் அந்த மாதிரி இல்லை. அந்தப்பக்கத்தில்தான் குழந்தையையும் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது. அப்படி இல்லை என்றால் பதில் சொல்லுங்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களே பதில் சொன்னால் ரொம்ப சந்தோஷம். போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் நிதி அமைச்சருக்கு ஒன்றும் குறைந்தவரல்ல.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு அங்கத்தினர் பிற அங்கத்தினர்களுக்கு புத்தி கூறும் விதத்தில் இந்தச் சபையில் சொல்லலாமா?

MR. SPEAKER : எல்லா அங்கத்தினர்களும் புத்தி கூறுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அந்த புத்திமதியைக் கேட்டாலும் கேட்கலாம். அல்லது கேட்காமலும் இருக்கலாம். அதில் தவறு இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சிலருக்கு புத்தி சொன்னால் பிரயோஜனம் இல்லை.

MR. SPEAKER : அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இப்போது இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டுவருவதன் நோக்கம்.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : ஸார், கனம் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் பேசுகையில் “அந்தப்புரம்” என்று பேசுகிறார். “அந்தப்புரம்” என்றால் பெண்கள் இருக்கும் இடம் என்று அர்த்தம்.

MR. SPEAKER : “அந்தப்புரம்” என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று தயவு செய்து அந்த அங்கத்தினருக்குச் சொல்லுங்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : வல்லினத்திற்கும் இடையினத்திற்கும் அங்கத்தினருக்கு வித்தியாசம் தெரியவில்லை போலும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த சபையில் அந்தப்புரம் கிடையாது. அவர் மலையாளத்தில் அதிகப் பழக்கமுடையவராதலால், அப்படிச் சொல்லுகிறார். அவர் தமிழை நிதானத்தோடு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

MR. SPEAKER : இருப்பது இரண்டு நாட்கள். அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது குறுக்கே பேசினால் காலம் வீணாகிவிடும். அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது முக்கியமான சமாச்சாரம் இருந்தால் மட்டும் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[28th October 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் அந்தப் பக்கம் இந்தப் பக்கம் என்று சொன்னபோது வேறு அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. அவருக்கு அர்த்தம் புரியாமல் இருந்திருக்கலாம். இருந்தாலும் அந்தப் புரத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எந்த அர்த்தத்தில் சொன்னேன் என்பதை புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். வேறு அர்த்தத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் மந்திரி சபையில் ஒரு குழப்பத்தை உண்டு பண்ணவோ அல்லது மந்திரி சபையை கவிழ்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலோ இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வரவில்லை. அல்லது இப்பொழுதுள்ள மந்திரிகளை பதவியிலிருந்து நீக்க வேண்டும் அல்லது நீக்கிவிட முடியும் என்ற எண்ணத்திலோ கொண்டு வரவில்லை. அப்படி பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட முடியும் என்ற எண்ணத்தில் கொண்டுவரக்கூடியவர்களில் நான் ஒருவன் அல்ல. அப்படிக் கொண்டு வரவும் முடியாது என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். ஆனால் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாக மந்திரி சபையில் உள்ள பொருப்புள்ள மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது இந்த விதமான தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் அதன் முடிவு என்னவாகும் என்பது தனக்குத் தெரியும் என்று குறிப்பிட்டார். இந்தத் தீர்மானத்தின் முடிவு என்னவாகும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று யோசித்தபோழுதே அதன் முடிவு என்ன வாகும் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்தும் இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுவது எதற்கு என்றால் இப்பொழுதுள்ள மந்திரிகள் எந்த விதத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சபையின் மூலமாக பொது ஜனங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கும் அதன் விளைவாக பொது ஜனங்கள் ஒரு தீர்ப்புக்கூற வேண்டும் என்பதற்காகவும்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நடந்த விஷயங்களைப்பற்றி பொது ஜனங்கள் தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நேற்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலுள்ள பல அம்சங்களுக்கு போவதற்கு முன்பாக சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் தன்னுடைய அறிக்கையில் பல அம்சங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையிலேயே சபையின் முன்பாக வைக்கக்கூடிய அறிக்கையில் உண்மையான விஷயங்களைத்தான் நாங்கள் எதிர் பார்த்தோம். ஒரு பொறுப்புள்ள மந்திரி சபையின் முன்னதாக ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தால் அதில் எவ்விதமான மாறுதல்களும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அவருடைய அறிக்கையின் 13-வது பக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால்

Hon. Members are perhaps aware that prominent members of the Opposition parties accompanied Sri Datar in his tour for the first two days. All on a sudden they dropped off, and gave a statement to the Press alleging that Sri Datar's enquiry was partial and one-sided. Still I do not know why representatives of the Opposition parties did not accompany Sri Datar throughout his tour unless it be that they thought that they could escape from facts that way.

கனம் மந்திரி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னது மட்டும் அல்ல. அதிலிருந்து ஒரு குற்றச்சாட்டையும் எதிர் கட்சியின் மீது அவர் கொண்டு வந்திருக்கிறார். உண்மை என்னவென்றால் எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐந்து பேர்கள்—எதிர் கட்சி என்று சொல்லும்போது பலர் சார்பாக எதிர் கட்சி என்று சொல்லக்கூடிய காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சியிலிருந்து அதாவது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி, பார்வேட் ப்ளாக், தமிழரசுக் கட்சி, ஹிந்து மகா சபை, பராஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி போன்ற காங்கிரஸ் கட்சி அல்லாதவர்களைக் கொண்டு கட்சிகளிலிருந்து ஐந்து பேர்களை—தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை கனம் தத்தாருடன் சற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்படி

23th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்களாவது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கே. டி. கே. தங்கமணி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கே. முத்து, சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கே. அப்பண்ணராஜ், பார்வேட் பளாக்கைச் சேர்ந்தவரும் இந்த சட்டசபையின் அங்கத்தினருமான மூக்கையா தேவர் அவர்கள், ப்ரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த வி. கே. தாஸ், இந்த ஐந்து பேர்களும் கடைசி வரையில் கனம் தத்தாருடன் சேர்ந்து சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் சென்று தங்களுடைய அறிக்கையையும் கடைசியில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை கனம் மந்திரிக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் கனம் தத்தார் சுற்றுப் பிரயாணத்தின்போது இரண்டு பேர்களை போய்விட்டார்கள் என்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. யாராவது இரண்டு பேர் எந்தக் கட்சியிலிருந்தும் வந்திருக்கலாம் அவர்கள் பின்பு போயிருக்கலாம். இந்த அவ்வில் கனம் மந்திரி அவர்கள் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர அறைகுறையாக விஷயங்களைச் சொல்லக்கூடாது. எதிர் கட்சிக்காரர்களை குறைசூறும்பொருட்டு விஷயங்களை கூறக்கூடாது. கனம் தத்தாருடன் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த கனம் மூக்கையா தேவர்—நம்முடைய சபையின் அங்கத்தினர் இங்கே இடக்காரந்து கொண்டிருக்கிறார்—அவருக்கு நன்றிக் தெரியும். ஆகவே இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் எதிர்க்கட்சியை குறை கூற வேண்டும் என்று தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை என்று கூற வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அடுத்தபடியாக இந்த அறிக்கையின் தரத்தைப்பற்றி எடுத்துக் காட்ட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதன் பிறகு இதன் கருத்துக்களுக்குச் செல்லலாம். 1930-32-லிருந்தே இந்தப் பகுதியில் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கும், மறவர்களுக்கும் இடையிலே பிரத்யேக சூழ்நிலை இருந்ததாக கனம் மந்திரி அவர்கள் நம்பினதேயே சொல்லுகிறார். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். 1930-32-ல் ஏதாவது நிகழ்ந்திருக்கலாம். அந்தக் காலத்தில் ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதன் உண்மை என்ன என்ற விவரங்களில் இப்பொழுது இறங்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 17 வருஷம் கடந்த பிறகு நடந்துள்ள சம்பவங்களைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த 17 வருஷ காலமாக நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் 1949-ல் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார். வீராம்பல், இளஞ்சாம்புர் கிராமங்களில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். அந்த கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்கள்தான். அங்கு நடந்த சூழ்நிலை என்ன என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of order, Sir. Is this a discussion on the no-confidence motion or a discussion on the Hon. Minister's report ?

MR. SPEAKER : In a no-confidence motion, anything can be discussed which is relevant to the subject of the confidence in the ministry. May I request hon. Members not to raise points of order unnecessarily ? It only means prolongation of the debate.

SRI M. KALYANASUNDARAM : வீராம்பல் கிராமத்தில் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்கள்தான். அங்கே அவர்களுக்கும் நிலம் உண்டு மறவர்களுக்கும் நிலம் உண்டு. அங்கே இரண்டு இனத்தவர்களும் நிலச் சவாந்தார்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கு நிலம் இல்லாத ஹரிஜனங்களும் தேவர்களும் இருக்கிறார்கள். 1949-ம் வருஷத்தில் இந்த இரண்டு கட்சிகளுக்கும் நிலத்தின் வரப்பு சம்பந்தமாக கலவரம் நடந்தது. நிலம் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட தகராறையொழிய ஜாதி வித்யாசத்தால் ஏற்பட்ட கலவரம் அல்ல. அப்படிப்பட்ட கலவரம் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் நடப்பது சகஜம் தான். இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் மற்ற இடங்களில் நடப்பது

[Sri M. Kalyanasundaram]

[28th October 1957]

இல்லையா ? இங்கு மட்டும் அப்பொழுது நடந்ததை வகுப்புக் கலவரம் என்று சொல்ல வேண்டியதன் காரணம் என்ன ? 1949-க்கு பிறகு 1956-57 தேர்தலுக்குப் பிறகு தான் அங்கு டென்ஷன் ஜாஸ்தியாகி இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். அதன் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அது வரையிலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதற்கான விவரமே தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்று சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன ? ஆகவே உண்மையை விளக்காமல் விஷயங்களை சொல்வதாக இருக்கிறது.

1930-32-க்குப் பிறகு 1936-ம் வருஷம் காங்கிரஸ் மகா சபை ஸ்தலஸ்தாபன தேர்தலில் பங்கெடுத்துக்கொண்டது. அப்பொழுது ஸ்ரீமான் முத்துராமலிங்க தேவரை காங்கிரஸ் அபேட்சகராக அந்தத் தொகுதியில் நிறுத்திவைத்தார்கள். 1937-ம் வருஷத்தில் கூட கனம் முத்துராமலிங்க தேவரை காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நிறுத்தி வைத்து சட்ட சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது நடந்து வரும் ஜாதி துவேஷ கலவரத்துக்கு தலைவராக இருக்கிறார் என்று சொல்லக்கூடிய கனம் முத்துராமலிங்கத் தேவரை 1946-ம் வருஷம் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நிறுத்தப்பட்டு அவரும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். ஆகவே 1946-ம் வருஷத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலில் கூட அவர் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக இருந்து தேர்தலில் வெற்றி பெற்று இந்த சட்ட சபைக்கு அங்கத்தினராக வந்திருக்கிறார். இதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. 1955-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு கொடுத்திருக்கக் கூடிய விவரங்களைப் பார்த்தால் ஹரிஜனங்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் ஏதோ அதிகப்படியாக தகராறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கு ஜாதி அடிப்படையில் கலவரங்கள் நடைபெற்றன என்றும் அதுவும் ரொம்பவும் தீவிரமாக நடைபெற்றுது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதைப் போலுள்ள ஜாதிச் சண்டைகள் மற்ற ஜில்லாக்களில் நடைபெறவில்லையா என்றும் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். மற்ற இடங்களில் ஜாதிச் சண்டைகள் நடந்து எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கும்போது இந்த இடத்தில் மட்டும் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவானேன். மற்ற ஜில்லாக்களில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இங்கே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன ?

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ ஹரிஜனங்கள்பால் நின்று அவர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக அங்குள்ள மற்ற மேல் ஜாதியார்களோடு ஏதாவது போராட்டம் நடத்தினார்களா ? இயக்கம் நடத்தினார்களா ? அந்த முறையில்தான் ஹரிஜனங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இடையே கலகங்கள் நடந்தன என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். ஆகையால், இதுவரை அங்கு ஜாதிக்கொளமே இருந்து அந்த ஜாதிக்கொளமையின் விளைவாக ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் உரிமைக்காக போராடியதன் விளைவாக கலகம் ஏற்பட்டது என்பதற்கு சம்பவங்கள் கொடுக்க முடியவில்லை. அப்படியிருக்க மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வாசகத்திலிருந்து எப்படியெடுத்துக்கொள்வது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

ஜாதி ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் இல்லை. ஆனால், மற்ற ஜில்லாக்களில் இருப்பதைவிட அங்கு எப்படி விசேஷமாக இருக்கிறது ? “அங்கு இருக்கக்கூடிய தேவர்கள், மறவர்கள் மிகக் கடுமையாக இருக்கிறார்கள், அங்கு இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் மிக முறடர்களாக இருக்கிறார்கள்” என்று காரணம் காட்டினார்களா ? எல்லா கிராமங்களிலும் ‘சிலில் டிஸ்பிலிடிஸ், சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. சேலம், திருச்சி, கோயமுத்தூர், டாடர்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற ஜில்லாக்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்காக சட்டம் இருந்தாலும் கூட, சில ஊர்களில் ஹரிஜனங்கள் கோயிலில் போக முடியுமா ? சில தெருக்களில் ஹரிஜனங்கள் செருப்பு போட்டுக் கொண்டு போய்விட முடியுமா ? அம்மாதிரி சம்பவங்கள் நம்முடைய கவனத்திற்கு வரவில்லையா என்று நான் கேட்கிறேன்.

28th October 1957]

[Sri M. Kalyanasundaram]

இன்னொரு சம்பவம், 1956-ம் வருஷத்தில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜ் நாடார் முதலமைச்சராக இருக்கும் போதே வேறொரு கிராமத்தில் ஏற்பட்டது. அந்த கிராமத்தினுடைய பெயரைச் சொன்னால் புரிந்துகொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். அதாவது, பட்டிவீரன்பட்டி கிராமத்திலே ஒரு ஹரிஜன வாலிபன், செகண்டரி கிரேடு பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியன். மந்திரி திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு விவரம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். ஹரிஜன் வகுப்பைச் சேர்ந்த அந்த வாலிபன் மேல் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணை—எந்த மேல் ஜாதி என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை—மறவர் அல்ல என்று மட்டும் சொல்ல முடியும். அந்தப் பெண்ணினுடைய இஷ்ட பூர்வமாக மணந்து கொள்ளுகிறான். படித்த வாலிபன், ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றத்திற்குத் கொண்டு வர விரும்புகிறான். ஹரிஜனங்களை பொருளாதாரத் துறையிலும் கலாசாரத் துறையிலும் உயர்த்திவர முயற்சிக்கிறார்கள். அப்படி உயர வேண்டுமென்று வாலிபன் அந்தப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்யக்கூடிய காலத்தில், அதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அந்தச் சமயத்தில் போலீசுக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் சொல்லி முறையிட்டும் பாதுகாப்பு கிடைக்காததால், வேறு சில பேர்கள் பாதுகாப்பு கொடுத்ததன்பேரில் அந்தக் கல்யாணம் நிறைவேறியது. அதன் விளைவாக அந்தக் கிராமத்திலிருக்கும் பல நூற்றுக்கணக்கான ஹரிஜன வீடுகள் தூள் தூளாக்கப் பட்டன. அந்த விவரம் சர்க்காருக்குத் தெரியாதா? அதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?

அதேபோல் 1957-ம் வருஷத்திய தேர்தலுக்குப் பிறகும் பல எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய குறிப்பாக சட்டநாதக் கரையாளர் அவர்கள் ஜெயித்த தொகுதியிலும் ஹரிஜனங்கள் காங்கிரசுக்கு வோட்டு அளிக்க வில்லை என்ற காரணத்திற்காக ஹரிஜனங்களுக்கு இழைக்கக்கூடிய இம்சைகள் பற்றி புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவே அவைகளின்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன? அம்மாதிரி விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஒரு ஜில்லாவில், குறிப்பாக மதுகுளத்தார் தாலுகாவின் சம்பவங்களைப் பற்றித்தான் அதிகமாக நம்முடைய மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையில் காண்கிறோம். அதிலிருந்து நாம் என்ன முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது? 1952-ம் வருஷம் முதன் முதலாக காங்கிரசை ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத் தேவர் அவர்களும் அவரைச் சார்ந்த பார்வாட்டு பிளாக்கைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்தப் பகுதியில் எதிர்த்து நடவடிக்கையில் இறங்கிய வருஷம். அந்த வருஷத்திலிருந்து எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத் தேவருடைய பார்வாட்டு பிளாக்கின் செல்வாக்கையும் அவருடைய தனிப்பட்ட செல்வாக்கையும் ஒடுக்க வேண்டுமென்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு மந்திரிசபை இந்த நடவடிக்கையில் இறங்கியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அந்த நோக்கம் இருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டினால் அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

1952-ம் வருஷத்திய தேர்தலிலே ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்க தேவர் அவர்கள் சட்டசபை, பார்லிமெண்டு ஆகிய இரண்டுக்கும் போட்டியிட்டார். இரண்டிலும் வெற்றி பெற்றார். பார்லிமெண்ட் ஸ்தானத்தை ராஜினாமா செய்து விட்டு சட்டசபை பதவியை வைத்துக்கொண்டார். உப தேர்தலிலும் ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்க தேவரின் ஆதரவு பெற்றவர் தான் ஜெயித்திருக்கிறார்.

1957-ம் வருஷத்திய பொதுத் தேர்தலிலும் ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்க தேவர் அவர்களும் அவர்களுடைய சகாக்களும் தான் அந்த இடத்தில் ஜெயித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையும் இரண்டு ஸ்தானங்களிலும் அவர் வெற்றி பெற்றது நமக்குத் தெரியும். ஹரிஜனங்கள் சார்பாக அந்தப் பகுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரும் ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்க தேவர் அவர்களுடைய ஆதரவு பெற்றவரே என்ற விவரமும் தெரியும். உப தேர்தலில் ஸ்ரீ சசிவர்ண தேவர், ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்க தேவர் அவர்களுடைய நண்பர்களிலே ஒருவர்—பார்வாட்டு பிளாக்கைச் சேர்ந்தவர்—வெற்றியடைந்து இந்தச் சபையில் உட்கார்ந்திருப்பதும் சபையினர் அறிந்ததே. இம்மாதிரி

[Sri M. Kalyanasundaram]

[28th October 1957]

இரண்டு தேர்தல் காலத்திலும் நான்கு தேர்தல்களிலும் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் காங்கிரசை தைரியமாக, உறுதியாக எதிர்த்து வெற்றி பெற்று வருவதைக்கண்டு ஆத்திரமடைந்து இந்தக் காரியங்கள் தூண்டிவிடப்பட்டன என்ற சந்தேகம் நிச்சயமாகியிருக்கிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டை நான் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தீர்மானத்தின் முக்கியமான நோக்கம். அங்கு நடந்தது வெறும் ஜாதிச் சண்டை அல்ல, அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறது. அரசியல் நோக்கத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஒரு காரியம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

1957-க்குப் பிறகு ஏற்பட்ட நிலைமைகளைப்பற்றி குறிப்பிடக்கூடிய சமயத்தில் நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்? “இரண்டு வகுப்பார்களுக்கிடையே அங்கு மனோபாவம் சரியில்லை, நிலைமை நெருக்கடியாக இருந்து, ஜாதித் துவேஷப் பிரசாரம் தீவிரமாக இருந்து, காங்கிரசை ஆதரித்தவர்களைப்போது கடுமையாக மறவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள், அதிலும் முக்கியமாக ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் தீவிரமாக பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டார்” என்ற முறையில் சொன்னார்கள்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, On a point of order, Sir, அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறது என்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்தக் கட்சியாருடைய அரசியல் நோக்கம் என்பதற்கு விளக்கம் கூறினால், மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். கனம் நண்பர் அவர்கள் விளக்கம் கூறுவார்களா?

MR. SPEAKER : That is not a point of order. The hon. Member need not reply.

SRI M. KALYANASUNDARAM : “Hon. Members could appreciate from these incidents the explosive nature of the situation and the extent to which the Thevars of the area were conscious of their communal superiority. அப்படி அவர்களுடைய ஜாதி உயர்வைப்பற்றி தேவர்கள் உணர்வு பூர்வமாக விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று பிடிவாதமாக இருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. It was to these people that Sri Muthuramalinga Thevar had been making speeches designed to foment communal hatred and violence. I may refer to a few typical speeches of his” என்று மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சபையிலே பதில் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாத ஒருவர் மீது, இம்பாதிரி ஒரு குற்றச்சாட்டை மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வருவது சரியா என்று சிந்திக்கவேண்டும். அவரைச் சிறையில் தள்ளியிருப்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இந்தச் சபையில் அவர் பதில் சொல்ல சந்தர்ப்பம் இல்லை. அப்படியிருக்க குற்றச்சாட்டு கொண்டுவரலாமா? மந்திரிகள் செய்தால் எது செய்தாலும் சரியாக ஆகிவிடுமா? The king can do no wrong. என்பதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினருடைய யோசனையைக்கூட நான் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த சட்டசபையில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களைத் தவிர இங்கே வேறு யாரைப்பற்றிவும் யாரும் ஒன்றும் பேசக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று சொல்லட்டும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பேசக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. சில குற்றச்சாட்டுகள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சிறையில் வைத்திருப்பதற்கு ஒரு சில காரணங்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில சம்பவங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அது “ஜாடிஷியல்” விசாரணையாக இல்லாதபடியால் அட்வைசரி போர்டு பரிசீலனை செய்யும் தருவாயிலிருக்கிறது. குற்றம் சாட்டியது தவறு என்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேனே தவிர, இந்தச் சபையில் இல்லாத யாரையும் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஸ்தூலமான குற்றச்

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

சாட்டுக்கள் கொண்டுவந்திருப்பதைப்பற்றித்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எனக்குத் தெரிந்தவரை நான் பரிசீலனை செய்ய விரும்புகிறேன்.

அவர் மேல் கொண்டுவந்திருக்கும் குற்றச்சாட்டு என்ன? பலாத்கார முறையிலே, ஜாதித் துவேஷத்தை (Communal hatred), ஜாதி வெறுப்பைப் பரப்புவதற்குள்ள முறையில் மக்களிடத்தில் பேசினார் என்பது குற்றச் சாட்டு. அந்தப் பிரசங்கங்களுக்கு உதாரணமாக, சாம்பின் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

“Speaking at Madurai on 12th May 1956, he declared that he would start a nation-wide violent struggle unless India quits the Commonwealth.”

அவருடைய வகுப்புத் துவேஷத்துக்கும் பலாத்கார பிரசாரத்திற்கும் உதாரணம் காட்டப்படுகிறது என்னவென்றால், 1956-ம் வருஷம் மே மாதம் 12ந் தேதி மதுரையில்—முதுகுளத்தாரில் கூட இல்லை—ஒரு கூட்டத்தில் அவர் பிரசங்கம் பண்ணினாராம், “இந்தியாவானது காமன் வெல்த்தைவிட்டு வெளியேறவிட்டால் இந்தியா பூராவும் பலாத்காரப் புரட்சி நடத்துவோம்” என்று. அப்படிப் பிரசங்கம் செய்தது உண்மையா பொய்யா என்பதைப்பற்றி நான் மறுக்கவில்லை. உண்மையாகப் பேசியிருக்கலாம், காமன்வெல்த்தைவிட்டு இந்தியா வெளியேறவிட்டால் பலாத்காரப் புரட்சி நடத்துவோம் என்று. அது நம்முடைய தேசத்தில் எப்படி ஜாதி வெறியைப் புகுத்தியதாகும்? ஹரிஜனங்கள் பூராவும் காமன்வெல்த்தில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா? அல்லது காமன்வெல்த்தில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களா? காமன் வெல்த்தைவிட்டு வெளியேறவிட்டால் பலாத்காரப் புரட்சி நடத்துவேன் என்று அவர் சொல்லியிருந்தால், அது எப்படி ஹரிஜனங்களை தேவர் களுக்கு எதிராகவோ, தேவர்களை ஹரிஜனங்களுக்கு எதிராகவோ தூண்டி விட்டதாக ஆகும்? அதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய பகுத்தறிவுக்கு எட்டவில்லை. மந்திரிமார்கள் தான் சொல்லவேண்டும். நம்முடைய மந்திரிமார்கள் பலாத்காரத்தை நம்பாதவர்கள், அகிம்சையில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடையவர்கள், காந்திஜி சொன்ன அகிம்சையை கடைப்பிடிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம். கள்ளர்? பலாத்காரப் பிரச்சாரம் செய்தார் என்று குற்றச்சாட்டு கொண்டுவந்தால், அதற்காக அவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்தால், அதை நான் ஆட்சேபிக்கமாட்டேன். ஆனால், காமன்வெல்த்திலிருந்து வெளியேறவேண்டுமென்பதற்காக பலாத்காரப் புரட்சி செய்வோம் என்று பிரசங்கம் செய்தார் என்றால் அது எப்படி “கம்யூனிஸ்ட் ஹேட்டர்ஸ்டை” உண்டு பண்ணியதாகும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இது ஹரிஜனங்களை அவமதிப்பதாகும். தேவர்களையும் அவமதிப்பதாகும்.

அடுத்த பிரசங்கத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். “In June 1957, he made a speech at Abirama in which he threatened the police officials that any mischief directed against him would result in serious consequences to the police. While addressing a public meeting at Tiruppuvanam Pudur on 10th July 1957, he said that Congressmen indulged in atrocities of all kinds, and that if they exceeded the limits, he would be prepared to commence a Third World War in Mudukulathur instead of in Kashmir.”

இதிலே இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று அவர் அபிராமத்தில் செய்த பிரசங்கம். அதில் போலீஸ் அதிகாரியைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது “எனக்கு எதிராக—சட்டப்படி நடவடிக்கை அல்ல—எதாவது mischief” விஷமம் செய்தால் அதன் விளைவுகள் கடுமையாக இருக்கும் ஜாக்கிரதை”. இப்படிச் சொல்வதற்கு இந்த நாட்டிலே யாருக்கும் உரிமை இல்லையா? அது ஒரு குற்றமா? விளைவுகள் பிரமாதமாக இருக்கும் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார். தன் மீது எந்த போலிஸ் அதிகாரியும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் தனக்கு எதிராக “விஷமம்”

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

செய்தால் dire and serious consequences ஏற்படும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விதம் அவருக்கு எதிராக சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் போலீஸ் அதிகாரிகள் விஷமம் செய்தால் அவர்களை கனம் முதலமைச்சர் “டிஸ்பீஸ்” செய்துவிடமாட்டாரா? இது தவறு என்றால் அப்படி விஷமம் செய்தவர்களுக்கு மந்திரி சபை பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்று அர்த்தமா? அவருடைய இந்தப் பேச்சில் என்ன ஜாதி துவேஷம் இருக்கிறது என்பதை என்னால் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக 10-7-57-ல் திருபுவனம் புதூரில் அவர் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் பிரசங்கத்தில், “காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லாம் அக்ரமங்கள் செய்து வருவதாக” சொல்லி இருக்கிறார். அவர் எல்லா காங்கிரஸ்காரர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து சொல்லியிருக்கிறார். அது தவறு. எல்லா மந்திரிகளும் அக்ரமம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் அதை ஆதரித்து இருப்பேன். “எல்லா காங்கிரஸ்காரர்களும்” என்று சொல்வது அர்த்தமற்றது. அவர்களுடைய அக்ரமம் எல்லேமீறிப் போனால்—ஒரு எல்லையை நிர்ணயித்து இருக்கிறார். (காங்கிரஸ்கண்ணேட்டத்திலிருந்தும்கூட)—காஷ்மீருக்குப் பதிலாக முதுகுளத்தாரிலேயே மூன்றாவது உலக யுத்தத்தை ஆரம்பிக்க நேரிடும் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அவ்விதம் பேசினாரா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அப்படிப் பேசியிருந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. “எனென்றால் அவர் இன்னமும் ஆசிய விடுதலை சேனைசெயற்பற்றியும் ஸுபாஷ் சந்திரபோஸ் இன்னும் உயிருடன் இருப்பதாகவும் பேசுவருகிறார். அவர் எவ்வளவு சேனை வைத்திருக்கிறார், எங்கு வைத்திருக்கிறார் என்பதும், அதெல்லாம் உண்மையா என்பதும் வேறு விஷயங்கள். (கிரிப்பு). வெற்றி அடைந்து விட்டதாக மந்திரிகள் சந்தோஷப்பட வேண்டும். அவர் சொல்லியது என்ன? “மூன்றாவது உலக யுத்தம்” என்றால் யாருக்கு எதிராக? ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் சர்க்காருக்கு எதிராகவா? இதற்கும் ஜாதித்துவேஷத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஸ்ரீ தேவர் சொல்வதை எல்லாம் நான் ஆதரிப்பவனும் அல்ல. அவருக்கும் எங்களுக்கும் கருத்து வித்தியாசங்கள் உண்டு. (குறுக்கீடு) ஆனால் அவர் அக்ரமமாக தாக்கப்பட்டால் கண்டிப்பாக நாங்கள் அவரை காப்பாற்றுவோம். அரசாங்க அடக்கு முறையால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் நாங்கள் அனுதாபம் காட்டுவோம் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உலக யுத்தம் என்றால் அதற்கு சேனைகள், படை வீரர்கள், துப்பாக்கிகள் முதலியவை தேவை. இவைகளை எல்லாம் ஸ்ரீ தேவர் தயார் செய்து விட்டாரா? உலக யுத்தம் என்று பிரசங்கத்தில் சொல்வதால் மட்டும் அதை நடத்திவிட முடியாது. அது ஒரு புறமிருக்க, அம்மாதிரி பிரசங்கங்களை தடை செய்வது அரசாங்கத்தின் நோக்கமா? அப்படி நோக்கமாகியிருந்தால் அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ய நான் தயார். ஒவ்வொரு கட்சியும் தன்னுடைய கட்சியின் நிலைமையை எடுத்துக் காட்டி ஜனங்களிடம் ஆதரவு பெற முயற்சிப்பார்கள். ஆனால் பல அரசியல் காரணத்திற்காக இப்படி ஆதரவு பெறச் செய்யும் பிரசங்கங்களை ஜாதி துவேஷம் என்று சொல்வது சரியா? என்பது என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

‘On 16th September 1957 addressing a public meeting at Vadakkampatti, Sri Thevar referred to the communal strife raging in Mudukulathur and Paramakudi areas. Owingly the reference was to the incidents which had occurred at Arunkulam, Keelathooval, Veerambal, Ilanjambur, Irulandipatti and Sandakottai. between 10th September and 16th September 1957. He said that the Congress had chosen to fight a battle in the wrong place, that the residents of the locality are militant and have faced guns and bullets even as early as in the British regime. He added that his people in view of their experience gained in the past would not be afraid of the Police, the Special Police or the Army, and that if an attempt was made to control the situation by force, the

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

Government would be repaid in the same coin and force would be met by force. The people, he stated, would also freely use fire-arms and civil war would be fought to establish "Dharma" in the country'.

இந்த பிரசங்கத்தையும் எடுத்துக் கொள்வோம். இதிலே வரில் வாறைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எப்படி இதை நடத்தப் போகிறார் என்பது அவருக்குத் தான் தெரியும். அப்போரை நடத்த, படை, துப்பாக்கி முதலிய வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்பது வேறு விஷயம். இந்தப் பிரசங்கத்தில் வகுப்பு கலவரத்தைப் பற்றி பேசியிருக்கலாம். இந்தப் பிரசங்கத்தின் முழு விவரமும் நம்மிடம் இல்லை. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு அவர் பேசிய முழு விவரமும் Shorthand Sub-Inspector-கள் சமர்ப்பித்த ரிபோர்ட்டின் மூலம் கிடைத்திருக்கும். இந்த பிரசங்கத்தின் முழு விவரமும் நமக்கு தெரிந்து இருந்தால் தான், எந்த சந்தர்ப்பத்தில் அம்மாதிரி பேசினார் என்பதை புரிந்துக்கொள்ள முடியும். அவர் மேலும் சொல்லியதாவது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடத்தின காலத்திலே அங்குள்ள மக்கள் அவர்களை எதிர்த்து போராடி இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்போதும் போலீஸ்காரர்கள் அக்கிரமம் செய்தால் அவர்களுடைய அடக்கு முறைக்கு எதிராக போராட தயாராக இருப்பதாக சொல்லியிருக்கலாம்.

ஸ்ரீ தேவர் ஹரிஜனங்களுக்கு எதிராக மறவர்களை தூண்டி விட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்களை மறவர்களுக்கு எதிராக மறைமுகமாக தூண்டி விட்டதாக மற்றொரு வாதம் இருக்கிறது. ஸ்ரீ தேவரிடம் தகாத முறையில் நடந்து கொள்ளும்படியும், மறவர்களை தாக்க வேண்டுமென்றும், ஹரிஜனங்களை தூண்டி விட்டு, ஆயுதங்களையும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடுத்துதவியதாகச் சொல்லப்படுவதை மந்திரிசபை ஒப்புக்கொள்ளுமா? இது விஷயத்தில் சட்டப்படி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் அதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த ஸ்ரீ தேவருடைய நான்கு உதாரண பிரசங்கங்களை பார்த்தால், வகுப்பு துவேஷத்தை தூண்டிவிடும் முறையில் அவை அமைந்து இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. நான் கேள்விப்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து, இதில் ஜாதி துவேஷம் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக எனக்கு தெரியவில்லை. அந்த உதாரணங்கள் சரியான உதாரணங்கள் அல்ல என்று புலப்படுகிறது. அதிகாரிகள் சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்புகிறார்கள். சில அதிகாரிகளை மந்திரிகள் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. மந்திரிகள் சில அதிகாரிகளை நம்ப வேண்டும். செகரடரி ஏதோ எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். வகுப்பு துவேஷத்தை (Communal hatred) நிரூபிப்பதற்கு ஸ்டேட்மெண்டு தயாரிக்க வேண்டுமென்று மந்திரிகள் நினைக்கிறார்கள். செகரடரி அதை எப்படி புரிந்து கொள்ளமுடியும்? ஏதோ லி.ஐ.டி. ரிபோர்ட்டுகளைக் கொண்டு செகரடரி எழுதிவைத்திருக்கிறார். ஆதலால் மந்திரிகளின் நோக்கம் நிறைவேறுமோ, அல்லது நிறைவேறாமல் போகுமோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த அறிக்கையை யார் தயாரித்தது என்று அவருக்கு தகவல் இருந்தால் அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பொறுப்போடு பேசலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மந்திரி அவர்களின் வாசகமாக இருந்தால் சர்க்கலாம். ஆனால் விவரங்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளோ அல்லது செகரடரிகளோ தான் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அல்லது அவர்கள் விவரங்கள் கொடுக்காமல் மந்திரி அவர்கள் நேரில் பார்த்தாரா அல்லது பிரசங்கங்களைக் கேட்டாரா? கொஞ்சம் இதை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரண காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் ஆர்வம் மிகுதியால் ஏதாவது சொன்னால் அதைப்பற்றி நாம் குறைப்படுவதற்கு இல்லை. எந்தக் கட்சியிலும் ஆர்வம் மிகுந்தவர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் ஆர்வம் மிகுதியால் ஏதாவது சொல்லியிருந்தால் அவர்களை திருத்த வேண்டியதுதான். காங்கிரஸ் பக்கத்தில் ஆர்வம் மிகுதியால் யாராவது ஏதாவது சொல்லியிருந்தால் அது

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

போகட்டும். ஆனால் பொறுப்புள்ள மந்திரிகளும், மந்திரிகளாக வரக் கூடிய தகுதியுடைய தலைவர்களும் செய்திருக்கக்கூடிய பிரசங்கங்களைப்பற்றி நாம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் இந்த காலகட்டத்தில் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் கேள்விப்பட்டதை மந்திரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதே கால கட்டத்தில் 1952-வது, 1957-வது வருஷத்தில் பொது தேர்தலில் காங்கிரஸ் தோல்வி அடைந்ததின் காரணமாக, காங்கிரஸ் எப்படி மீண்டும் தங்களுடைய செல்வாக்கை அங்கு நிலைநாட்டுவது, எப்படி முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களின் செல்வாக்கை குறைப்பது என்ற நோக்கத்தோடு பல பிரசங்கங்கள் நடத்தியது வாஸ்தவமா இல்லையா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் அவருடைய பிறப்பு, தாய் இவைகளைப் பற்றி தாக்கிப்பேசுவது, தேவர்களை காங்கிரஸ்பால் இழுப்பதற்கு உபயோகப்படுமா என்பதை சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். மைக், மெகபோனை வைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரி தேவரைத் தாக்கிப் பேசுவது சரியா என்று யோசிக்க வேண்டும். நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்ரீமான் பக்தவத்சலம் பக்தர்களுக்கெல்லாம் வாத்தல்யம் காட்டக் கூடியவர்கள். எதிரிகளாக இருக்கக் கூடியவர்களையும் அன்பினாலே வெல்லவேண்டும். கண்ணனுடைய அவதாரம். அவர் சிசுபால வதம் என்று பேசியதாகத் தெரிகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கதினருக்கு புராணக் கதைகள் கூட தெரிந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சிசுபாலன் என்று குறிப்பிட்டது பொறுமையை வற்புறுத்துவதற்காக.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்பொழுது என்ன வியாக்கியானம் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். சிசுபாலனை கம்ஸன் வதம் செய்தது போல் (சிரிப்பு) என்னுடைய “பாயிண்ட்” என்னவென்றால், கம்ஸன் வதம் செய்யப்பட்டது போல் முத்துராமலிங்க தேவரை வதம் செய்வோம் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடிய வகையில், முத்துராமலிங்கத் தேவரை ஒரு அரக்கனுக்கி விட்டு, அந்த அரக்கனை வதம் செய்வதற்காக மந்திரி அவர்கள் அவதாரம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக சொன்னதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. பலாத்காரத்தின் மூலம் முத்துராமலிங்கத் தேவரை ஒடுக்கப்போவதாக மந்திரி அவர்கள் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்.

மந்திரி ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய பிரசங்கங்களிலும் மிகவும் கவலை தரக்கூடிய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஹரிஜன சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கும், அவர் அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக ஓரளவுக்கு “மார்க்ஜின்” கொடுக்க தயாராக இருக்கிறேன். உண்மையிலே அவர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், ஒரு மந்திரியாக இருக்கிறார் என்பதை குறித்து எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பொருமப்பட வேண்டும். அவர் வெற்றிகரமாக அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு நான் கூடியவரை ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் எனக்கு உண்டு. ஆனால் ஹரிஜனத் தலைவர்கள் பொறுப்புள்ள பதவியை நிர்வகிக்கக்கூடிய காலத்தில் ஹரிஜன மக்கள் மேல் ஜாதி மக்கள் எல்லோரையும் தன்னுடைய மக்களாகக் கருதி அவர்களை ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டும். ஹரிஜனங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்தலாமா என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து பேச வேண்டும், காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். ஹரிஜனங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க எந்த விதத்திலும் போலீஸ் பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுவதன் மூலம், பலாத்காரப் பிரசாரம் செய்வதன் மூலம், ஹரிஜனங்களுக்கும் மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கும் ஒற்றுமை ஏற்படாது, ஹரிஜனங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கு ஏற்பட உதவாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பொதுக் குளங்களில் பிரவேசிக்கவும் கிணறுகளில் ஜலம் எடுக்கவும் ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகளை நீக்க அமைதியான முறையில் இயக்கம் நடத்து

28th October 1957]

[Sri M. Kalyanasundaram]

வது நியாயமானது, வரவேற்கக்கூடியது. பலாத்காரத்தின் மூலம் ஹரிஜனங்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க முடியாது. மரவர, அமைப்புகள், வன்னியர், முத்து ராஜாக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் கேடுமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொருளாதார அந்தஸ்து உயர்ந்தால் தான் ஜாதி வித்தியாசங்களை அறவே ஒழிக்க முடியும். ஏழைகளாக இருக்கக்கூடிய வன்னியர், முத்து ராஜாக்கள், கவுண்டர்கள் கூட ஹரிஜனங்கள் என்று சொன்னால் ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டக்கூடிய மனோபாவம் இருக்கிறது. பொதுக் காரியங்களில் அவர்கள் ஒற்றுமையாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற விவகாரங்களில் ஜாதி உயர்வு தர்ழ்வு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. மந்திரி கக்கன் அவர்களுக்கு ஹரிஜன் முன்னேற்றத்தில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு ஆர்வம் எதிர்க்கட்சியினருக்கும் உண்டு. அதே சமயத்தில் ஹரிஜனங்களினையே பலாத்காரத்தை தூண்டிவிட்டு மேல் ஜாதிக்காரர்களை ஒடுக்குவதில் ஈடுபட்டவருடைய லாபம் உண்டா, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு லாபம் உண்டா என்பதை சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் உறுதியுடன் இருக்க வேண்டும், தைரியமாக இருக்க வேண்டும், அதாவது எதிர்த்து தாக்குவதற்கு, போலீஸ் உங்களுக்கு உதவி அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்கி அவர்கள் பிரசங்கம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. எதிர்க்கட்சியினர் பேசுவதை போலீஸ் ரிப்போர்ட்டுகளைக் கொண்டு குறிப்பெடுத்து இங்கே கொண்டு வந்து காட்டுவதற்கு சர்க்காருக்கு சாத்தியமாக இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்காக இல்லாததைச் சொல்ல வேண்டாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இல்லாததை நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பதில் சொல்லுவதற்கு உங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. எங்களுக்கு அம்மாதிரி ரிபோர்டுகள் வந்திருக்கின்றன. ஹரிஜனங்களிடையே பலாத்காரத்தை தூண்டி விடுவதாக எங்களுக்கு ரிபோர்டு வந்திருக்கிறது. எங்கள் கட்சி காரியாலயத்திற்கு பல ரிபோர்டுகள் வந்திருக்கின்றன.

(Sri T. P. Elumalai, Sri T. S. Ramaswamy Pillai, and some other hon. Members aose.)

MR. SPEAKER : Hon. Members will raise their points of order one by one.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I am the only Member raising a point of order.

MR. SPEAKER : No; there are others also.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : No, Sir.

MR. SPEAKER : You are not seeing, but I see.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I want to know whether it is in order for the Leader of the House or any Minister to disturb the speaker without raising a point of order.

MR. SPEAKER : I was about to interfere myself. I was watching whether the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram was not transgressing his rights by alluding to some statements about which there is no data. The Hon. the Leader of the House objected to Sri Kalyanasundaram's making some statements against allegations made by some individual Minister. I was myself watching it very keenly and closely. As a general rule,

[Mr. Speaker]

[28th October 1957]

'no-confidence' motions can be tabled on motions or facts which everybody knows and not in hypothetical grounds. If the hon. Member is prepared to produce before this House evidence in favour of what he said, then he would be perfectly in order. Otherwise, no-confidence motions cannot be taken as a vehicle for making allegations or counter-allegations. I should, therefore, like all hon. Members to remember this when they make allegations.

SRI M. KALYANASUNDARAM : உங்களுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : On a point of order, Sir. I find that, under rule 66 of the Madras Assembly Rules, a Member, while speaking, must not make a personal charge against a Member. Hon. Members of the Cabinet are Members of this House. I am, therefore, of opinion, and I raise this point of order, that the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram, while speaking, was making personal charges against some Members here. I, therefore, request the Speaker to give his ruling on this matter.

MR. SPEAKER : The hon. Member is repeating what I said. Unless there is evidence, it is not advisable to make allegations against any Member of the House. It is not fair to make charges, because it would be derogatory to the dignity of the House. This is what the hon. Member Mr. Lazar has raised and which I was telling Sri M. Kalyanasundaram.

SRI T. P. ELUMALAI : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மந்திரி அவர்கள் சில பிரசங்கங்கள் செய்ததாகச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக எங்கு என்ன பிரசங்கம் செய்தார்கள் என்பதை அவர் அவசியம் சொல்லவேண்டும். அவர்களுடைய பேச்சு எந்தவிதமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர் மழுப்பியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். குறிப்பாக ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் எங்கே என்ன சொன்னார், என்ன பேசினார் என்பதைச் சொல்லவேண்டும். பொதுப்படையாக ஏதோ குழப்பம் விளைவித்தார் என்று மட்டும் சொன்னால் போதாது. ஆகவே பொறுப்புள்ள அவர் உதாரணத்தோடு எங்கே என்ன பேசினார் என்பதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் ஏழுமலை அவர்கள் நான் ஆங்கிலத்தில் சொன்னதைத் தான் திருப்பிச் சொல்லுகிறார். கனம் லாஸர் அவர்களும் விதியைச் சொன்னார். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் மந்திரிகள் மீது மட்டுமல்ல மற்ற எந்த அங்கத்தினர் மீது குற்றம் சாட்டினாலும் அதற்கு சரியான ஆதாரம் இருந்தால்தான் அதைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்று தான் நான் சொன்னேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் தேவை. பல விஷயங்கள் பற்றி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதாக ஆதாரம் எதுவும் இல்லாமல் சொன்னார்கள். பிறப்பைப் பற்றி பேசினதாகச் சொன்னார்கள். யார் பேசினார்கள்? மந்திரிகளில் யாராவது பேசினார்களா? அல்லது வேறு யாராவது பேசினார்களா? இன்னார் பேசினார் என்று சொல்லாமல் அவர் பொதுவாக இப்படி பேசினதைத்தான் ஒரு அங்கத்தினர் கூட மழுப்பிப் பேசினார் என்று குறிப்பிட்டார். அந்தப் பேச்சை இவர்கள் பேசினதாகவும் நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடும். மந்திரிகள் சொன்னதாகவும் கொள்ளக்கூடும். யார் பேசினார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் அவரிடமிருந்து தேவை.

28th October 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM : முத்துராமலிங்க தேவருடைய பிறப்பைப் பற்றி மந்திரிகளாகக் கூடியவர்கள்—அதற்குத் தகுதி உடையவர்கள் தான் சொன்னார்கள். (சிரிப்பு) (பல குரல்கள்: “தகுதியாகக் கூடியவர்கள் யார்”?) இதிலே எதையும் மழுப்ப விரும்பவில்லை. நான் மழுப்பிப் பேசுவதாக யாராவது நினைத்தால் அது அவர்களுடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். நான் பொதுவாகப் பேசுகிறேனே தவிர ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றியும் தனித்தனியாக பலர் பின்னே பேசுவார்கள். நான் பேசுவது காங்கிரஸ் மந்திரிகள் உள்பட இவர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த காலத்தில் வகுப்பு துவேஷத்தை வளர்க்கக்கூடிய பிரசங்கங்களை இவர்களே செய்திருக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச் சாட்டு தான். இதுபற்றி விசாரணை ஏற்படுகிற காலத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் நாங்கள் தக்க ஆதாரங்கள், சாட்சிகள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்பவே அதைக் கொடுங்கள் என்று சொல்வது முற்றும் சரியில்லை. அது சாத்தியமும் இல்லை. அதனால் இந்தக் கட்சியில் இருந்து பேசக்கூடியவர்கள் அத்தனை பேரும் பொய் சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பொய் சொன்னாலும் மெய் . . .

SRI A. A. RASHEED : On a point of order, Sir, can the hon. Member use the word ‘பொய்’, in his speech.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கொஞ்சநேரத்திற்கு முன்பு ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களே பொய் என்று சொல்லி அந்த வார்த்தையை அகராதியில் சேர்த்துவிட்டார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That cannot make an unparliamentary word, parliamentary.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸ்ரீ கக்கன் உட்கார்ந்திருந்தபடியே நான் பேசும்போது “பொய்” என்று சொன்னார்கள். அதை நீங்கள் கவனித்தீர்களோ இல்லையோ?

MR. SPEAKER : அதை நான் கவனிக்கவில்லை, சபையில் “பொய்” என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தப்படாது. “பொய்” என்ற வார்த்தை அவர் உள்ளே புகுந்து கொண்டிருப்பதினாலேயே அதைக் கட்டுப் படுத்த முடியவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விண்ணப்பம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத்தில் பேசும்போது ஒருவரைப் பற்றியோ, பேச்சைப் பற்றியோ பொய் என்று சொன்னால் அந்த வார்த்தையை அனுமதிக்காது இருக்கலாம்.

“பொய் போலும்மே பொய் போலும்மே” என்று வருகிறது. “பொய் என்படுவது யாதெனில்” என திருக்குறளில் வருகிறது. இது மாதிரி இலக்கியங்களைக் குறிப்பிடும்போது, இலக்கிய உபயோகத்தில் அது சரியில்லை என்பது கூடாது. நடைமுறையில் ஒருவர் மற்றொருவர் சொற்களைக் குறித்து அதைத் தவறு என்று குறிப்பிடுவது சரியாக இருக்கலாம் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Thank you for the clarification.

SRI A. A. RASHEED : எதை அனுமதிக்கலாம், எதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பது உங்கள் அபிப்பிராயம் தானே?

MR. SPEAKER : அந்த வார்த்தை வரும்போது நீங்கள் பிரச்சினையை எழுப்புங்கள். அப்போது பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த பிரதேசத்தில் நடந்த கலவரங்களைக் குறிப்பிட்டு இந்த அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதில் ‘It has been alleged that these clashes are not really communal in their origin but political. This controversy is as unnecessary

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

as it is unedifying. The only political element in these regrettable incidents is that the deep-rooted communal animosities in this area have been deliberately worked up by interested political groups. Unfortunate as these happenings are, it is even more tragic that these should have been exploited by interested parties for their own political propaganda.' இதனுடைய உண்மையை நாம் கவனிப்போம். இந்தச் சம்பவங்கள் எல்லாம் வகுப்புக் கலவரங்களாக இருந்த போதிலும் கூட அவற்றுக்கு அரசியல் தன்மை கொடுத்து சில அரசியல் கட்சிகள் அந்தப் பிரதேசத்தில் குறுக்கிடுகிறது. 'The only political element in these regrettable incidents is that the deep-rooted communal animosities in this area have been deliberately worked up by interested political groups.' எனச் சொல்கிறார்கள். இந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய அரசியல்கட்சி இரண்டுதான். ஒன்று பார்வர்ட் பளாக், மற்றொன்று கங்கிரஸ். திராவிடக் கட்சியோ, சோஷலிஸ்டுக் கட்சியோ, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியோ அங்கே வேலை செய்வதாகவோ, இருப்பதாகவோ எனக்குத் தெரிந்த மட்டும் தெரியவில்லை. ஓரொரு கிராமங்களில் சில இருக்கலாம். பெரும்பாலும் இந்தத் தகராறுக்குக் காரணம் இந்த இரண்டு கட்சிதான். ஆனால் இதுவரையிலும் இல்லாத மற்ற கட்சிகளை அங்கே கொண்டுபோய் அதற்காக நாங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தோம் எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது சரியில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் குறிப்பிட்டிருப்பது—மற்ற கட்சிகள் அங்கே இல்லாமல் இருக்கலாம்—இந்த விஷயத்தை மற்ற எல்லாக் கட்சிகளும் முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டு அங்கே போய் வேலை செய்வதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : வாஸ்தவம், மற்ற கட்சிகள் எதுவும் தலையிடாமல் இவர்கள் இஷ்டப்படி அங்கே தங்களுக்கு விரோதியாகவுள்ள பார்வர்ட் கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இதனால் கிடைக்காமல் போய்விட்டதே என்பது வருத்தமாக இருக்கலாம். அந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருந்தால் சந்தோஷப்பட்டிருப்பார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is the technique of the Communist party : 'To divide and then annihilate'.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போது அந்தப் பக்கத்தில் நடந்த சம்பவங்களுக்கு இதர அரசியல் கட்சிகள் காரணம் இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்களேதான் வகுப்புத் துவேஷத்தை வளர்த்துவிட்டு இதர கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என் னுடைய குற்றச்சாட்டு.

இதை மறுத்து அவர்கள் எவ்வளவுதான் பேசினாலும் பயன் இல்லை. இது வெறும் சாதிச் சண்டை அல்ல. காங்கிரஸ் மந்திரி சபை தங்களது செல்வாக்கை அங்கே பெருக்கிக் கொள்வதற்கு, அங்கே இதுவரையிலும் செல்வாக்காக உள்ள ஒரு கட்சியை ஒடுக்குவதற்குத் தான் மறவர் ஹரிஜன் சாதிச் சண்டை என்கிற பேரில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒரு பூர்ண விசாரணை நடத்துவதாக இருந்தால் எல்லாத் தகவல்களையும் கொடுக்கத் தயார். இதை விசாரிக்க வேண்டும். குற்ற முள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியும். விசாரணை எதுவும் செய்ய முன்வராது, இதை எவ்வளவு பலமாக எதிர்த்து மறுத்தாலும் சரி அதை ஜனங்கள் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள். மறவர்களும் ஹரிஜனங்களும் இந்த பகுதியிலே பல சம்பவங்களில் ஒன்றாகக் கூடி விழாக்களில் கலந்துக் கொண்டு பொதுவான காரியங்களில் ஈடுபடுவதைப் பார்க்கிறோம். நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களும் மறவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து வாழக்கூடிய ஒரு பகுதியிலே 16 கிராமங்களிலேதான் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நேர்ந்திருக்கின்றன. விவரங்களுக்குள்ளே அதிகமாக போகவிரும்பவில்லை. குறிப்பிட்ட சில சம்பவங்கள்

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

கண்டிக்கக் கூடியவை என்பதிலே எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை. யார் எதைச் செய்திருந்தாலும் சமரசம் ஏற்பட எல்லாப் பொறுப்புள்ள கட்சியினுடைய கடமை என்னவாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அந்த இடத்திலே போய் அமைதியைக் காப்பாற்றுவதும், ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதும் என்ற குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள் மந்திரிகள் இரண்டு பேரும் ரொம்ப வலுவாகச் சொன்னார்கள். போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் “மற்ற கட்சிகளிலிருந்து அந்த இடத்திற்குப் போனார்கள், அதைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்” என்று. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு பிரதானமாக இருக்கக் கூடிய ஏதோ ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள்—எந்த அகராதியில் இருந்து எடுத்தார்களோ தெரியவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடவடிக்கையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மீது அவருக்கு இருக்கும் வெறுப்பின் காரணமாக அவர் அப்படிச் சொன்னார் என்று நான் முடிவு பண்ணலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பேரில் வெறுப்பு அல்ல, கம்யூனிஸ்ட் கொள்கையின் பேரில்தான் வெறுப்பு அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். அந்தக் கட்சிகளைப் பிரித்து நசுக்குவது அவர்களிடையே அடிப்படையான கொள்கை என்பது உலக நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தெரிகிறது. அதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படி பிரித்து நசுக்கும் கொள்கையை மந்திரி அவர்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள் என்பது முதுகனத்தூர் சம்பவங்களிலிருந்து தெரிகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We will never follow your policy.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கொள்கையை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் நாணயமாக நடந்து கொள்ளலாம் அல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களைப்போல் தான் மற்றவர்களையும் நினைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரைப் போல்தான் காங்கிரஸ்காரர்களும் நடப்பார்கள் என்று யூகித்துக்கொண்டு பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் அப்படி ஒன்றும் யூகித்துப் பேசவில்லை. நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றித்தான் குறிப்பிட்டு பேசுகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிட முன்னேற்ற கழகம், பிரஜா சோஷியலிஸ்ட் கட்சி, தமிழரசு கட்சி, எல்லா கட்சியினரும் அந்தப் பிரதேசத்திற்குப் போய் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தது வாஸ்தவம். அதற்கு இந்த நாட்டில் உரிமை உண்டா இல்லையா. சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த விவரங்களைச் சேகரித்து வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக கலவரம் ஆரம்பமான காலத்திலே, தேதி எனக்கு ஞாபகம் இல்லை, தமிழரசு கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ மா. பொ. சி., கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி.

SRI R. CHIDAMBARA BARATHI : ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனை. கனம் மந்திரி அவர்களும் நண்பர் அவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டிருந்தால் டெம்பர் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. மேலும் மேலும் தவறை பேசிக்கொண்டு இருக்காமல் இருப்பது நல்லது. அம்மாதிரி சபையில் அனுமதிப்பது சட்டபடி நியாயமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த விவாதத்தை ரொம்ப சாந்த ரீதியாக நடத்த வேண்டும் என்று நான் அப்போதே சொன்னேன். ஆனால் இம்மாதிரி முக்கியமான பிரச்சனை வரும்பொழுது டெம்பரேச் ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டே போகிறது.

[28th October 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்தப் பக்கத்தில் இருந்துதான் டெம்பரேசர் அதிகமாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : எந்தப் பக்கத்தில் இருந்து வந்தாலும் நான் அதற்கு மருந்து கொடுக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எந்த கட்சியும் இந்தக் கலவரங்களை கட்சி நலனுக்காக உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மந்திரி அவர்களுக்கு இருப்பது போல் எனக்கும் இதில் ஆழ்ந்த அபிப்பிராயம் உண்டு. அந்த நோக்கத்துடன் தான் இந்த வகுப்புக் கலவரம் ஆரம்பமான நேரத்தில் நாங்கள் முயற்சி செய்தோம். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் அவர் எப்படி நடந்துக்கொண்டார் என்பதையும் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு கட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களை மறந்து அந்த இடத்திலே இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுடைய வீடு, சொத்தைப் பற்றி மட்டும் கவலை கொண்டோம். போலீசார் மட்டும் அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் சொல்லுவதன் பேரில் உடனே முடிவு எடுக்காமல் சமாதானத்திற்கு வரப்போவதற்கு பிரசாரம் செய்வதற்கு, எதிர்க்கட்சி, தமிழகக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இன்னும் பலரும் கூடி ஆலோசித்தோம். அந்த ஜில்லாவில் அதிக செல்வாக்கு இருக்கக்கூடிய முன்னாள் அமைச்சராக இருந்த ஷண்முக ராஜேஸ்வர சேதுபதி அவர்களும் எல்லோருமாக சேர்ந்து யோசனை சொன்னார்கள். நாங்கள் ஒரு சமாதான மாநாட்டைக் கூட்டவேண்டும், எல்லா கட்சியும் சேர்ந்து யோசனை சொன்னார். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவரையும் சேர்த்துக்கொண்டு அந்த பகுதியில் சென்று கூட்டம் போட்டு ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தன் சுயநலத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் போகிற போக்கில் ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்ற முறையில் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு செல்வாக்கைத் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாமே தவிர நிரூபிக்க முடியாது. போலீசாரையே கூற்றை மட்டும் நம்பி இருக்க வேண்டாம் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் செல்வாக்கு இருக்கக்கூடிய பகுதியில் ஜனங்கள் அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்பார்கள், அதற்காகத்தான் அவரையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னோம். சமாதானத்தை நிலை நாட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கூட்டினோமே தவிர எங்கள் கட்சி நலனுக்காக என்று அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிறார். இங்கே அதை வலியுறுத்தி கூறுகிறார். அவர்களுடைய கருப்புக் கண்ணாடியைப் போட்டுக்கொண்டு மற்ற எதிர்க்கட்சிகளை பார்க்கிறார்கள் என்ற முடிவிற்குத் தான் வர வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அடிவழியைக் கமவாடி அந்த கலவரம் நடந்தது. தீவிரமாக இருந்தது. ஸ்ரீமான் சசிவரண் தேவர் உப தேர்தல் அடுத்தபடியாக வேறு அபிப்பிராயம் இருந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். நிலைமை நெருக்கடியாக இருந்து இரண்டு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை எப்போழுது வேண்டுமானாலும் ஏற்படலாம் என்று எழுதி இருந்தார்கள். சமாதானத்தை நிலைநாட்ட கலெக்டர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொண்டோம். மகாநாடு நடந்தது செப்டம்பர் 10-ம் தேதி என்று நினைக்கிறேன். கலெக்டர் அவர்கள் மகாநாடு நடத்தினார்கள். அதில் எல்லாக் கட்சி தலைவர்களும் வந்திருந்தார்கள். ஹரிஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும், மேல் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் கூடி இருந்தார்கள். ஸ்ரீ தேவர் அவர்களும் அதில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அவர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த மாநாட்டில் ஒப்புக்கொண்ட விஷயத்தில் இரு சாரரும் சேர்ந்து கையெழுத்துப் போட்டு ஒரு அறிக்கை வெளியிட வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்துக் கொண்டோம். ஆனால் கலெக்டர் அதை வெளியிட மறுத்து விட்டார். அதற்குக் காரணம் அவரே அதைச் செய்தாரா அல்லது அரசாங்கத்திலிருந்து கலெக்டருக்கு உத்தரவு வந்ததின் பேரில் அப்படி செய்தாரா என்று தெரியவில்லை.

28th October 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கலெக்டர் அரசாங்கத்திடம் உத்தரவு வாங்க வில்லை. அரசாங்கமும் உத்தரவு கொடுக்க வில்லை. ஆனால் துரதிஷ்ட வசமாக இறந்த எமான்யுவலின் கையெழுத்து இருந்தது. அந்தக் கையெழுத்திட்ட அறிக்கையை மக்களுக்கு வழங்கினால் வெறுப்பு அதிகமாகும் என்ற எண்ணத்துடன் கலெக்டர் அதை வெளியிடாமல் தடுத்திருக்கலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இது கலெக்டருடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். ஆனால் மற்ற அபிப்பிராயங்களும் நான் சொல்ல முடியும். ஆனால் எம்மானுவில் கொலையைப் பற்றி இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. இன்னும் விசாரணையில் இருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் அதிக விவரத்திற்கு போகக்கூடாது என்று சொன்னதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எம்மானுவில் கொலை செய்தது அரசியல் காரணத்திற்காகவோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவோ, யாரும் கொலை செய்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க மாட்டேன். அதற்காக சர்க்கார் எந்த நடவடிக்கை எடுத்தாலும் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை கிடையாது. அதற்கு எதிர்ப்பும் இருக்காது.

இப்பொழுது நாம் பார்க்க வேண்டியது, எமானுவேலின் கொலைக்கு வேறு காரணமா? அல்லது மகாநாட்டில் தேவரோடு ஏதோ தகராறு செய்து கொண்டதாக ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கிறது; அது காரணமா? அல்லது மந்திரியவர்கள் சொல்வதுதான் அதற்குக் காரணமா? என்று தெரிய வேண்டும். மந்திரியவர்கள் ஒரு இடத்தில் சொல்கிறார்கள், “மகாநாட்டிலிருந்து வெளியே வரும்போது ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் எமானுவேல் போன்ற பள்ளன் கூட எதிர்த்துப் பேசும்படியாக விட்டு விட்டார்களே என்று தம் ஆதரவாளர்களைக் கடிந்து கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எப்போது, எந்த இடத்தில் யார் முன்னிலையில் சொன்னார் என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பொறுப்போடு பேச வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மந்திரியவர்கள் என்னை விட அதிகமான பொறுப்போடு பேச வேண்டும். பொது கூட்டத்தில் இப்படி எதாவது பேசினால் நான் அதைப் பற்றி ஆட்சேபித் தருக்க மாட்டேன். ஆனால் இந்த சட்டசபையில் வந்து, இந்த சட்ட சபையில் கொடுக்கப்பட்டு அறிக்கையில், “it is understood” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி சொல்வதின் மூலம் எமானுவேலின் கொலைக்கும் தேவருக்கும் சம்பந்தம் உண்டு என்பது கலெக்டரின் நோக்கமாயிருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கலெக்டர் இங்கு இல்லை. ஆகவே அப்படி ஊகித்துப் பேசுவது தவறாகும் என்பது ஒரு புறமிருக்க, இமானுவேலின் கொலையைப் பற்றி பலவித வதந்திகள் உலாவி வருகின்றன. ஒரு சிலர் ஒரு விதம் சொல்கிறார்கள். வேறு சிலர் வேறு விதமாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி வதந்திகள் உலாவிக்கொண்டு வருகும்போது இமானுவேல் சமாதானம் ஏற்படவேண்டும் என்று கையெழுத்திட்ட பிற்பாடும், சமாதானம் வேண்டுமென்று சொன்னவரைக் கூட கொலை செய்து விட்டார்களே என்று ஆத்திரம் ஏற்பட்டு அதன் பயனாக கூடுதல் தொந்தரவு ஏற்பட்டு விடக்கூடாதே என்று பயந்து தான் கலெக்டர் அந்த துண்டு பிரசுரத்தை வெளியிடவில்லை என்று இருந்தால் அதை நாம் ஆட்சேபணை செய்ய முடியாது. ஆகவே அதை பிரசுரம் செய்யாதது பற்றி கலெக்டரையோ அல்லது சர்க்காரையோ குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல என்பது என்னுடைய தாமதமான அபிப்பிராயம். இமானுவேல் சமாதானம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நினைத்து கையெழுத்து போட்ட பிற்பாடும் கூட அவர் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டாரே என்ற ஆத்திரம் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டு அவர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் இடையே கூடுதல் தகராறு ஏற்படும் என்று நினைத்து கலெக்டர் அந்த பிரசுரத்தை வெளியிடாதது அந்த கலெக்டரின் புத்திசாலித் தனத்தான் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, மேலும், இதைப் பற்றி வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[28th October 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM : கலெக்டரின் நோக்கத்தை நான் சந்தேகிக்கவோ, ஆட்சேபிக்கவோ விரும்பவில்லை. நான் எனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். அந்தத் துண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்டு அதற்குப் பக்க பலமாக இன்னும் சில ஹரிஜனத் தலைவர்களும் சேர்ந்து பிரசாரம் செய்திருந்தால் ஒரு உயிருடன் நின்றிருக்கும். அதற்குக் காரணம் யார்? யாராயிருந்தாலும் ஒரு உயிருடன் நின்றிருவிட்டிருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது உங்கள் அபிப்பிராயம். அதைப் பற்றி யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் கலெக்டர் இதற்காகத்தான் ஒரு சமயம் கொடுக்காமல் இருந்தார்களோ என்று சொன்னீர்கள். அதைப் பற்றித்தான் சொன்னேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மந்திரியவர்கள் சொன்னதற்கு பதில் சொன்னேன். கலெக்டரின் ஜட்ஜ்மென்ட் சரியா இல்லையா என்று நான் அபிப்பிராயம் சொல்லவில்லை. இமானுவேலின் கொலைக்கு இந்த மாதிரி வேறு ஒருவர் பேரில் குற்றம் சாட்டலாமா?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஸார், இப்படி கனம் உறுப்பினர் பேச ஆரம்பித்ததில் இருந்து 40, 50 தடவைகள் அமைச்சர்களும், வேறு அங்கத்தினர்களும் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதினால் அவரது பேச்சின் தன்மை மாறுபட்டு விடாதா. அமைச்சர் பதில் சொல்வதற்குத்தான் வேறு வாய்ப்பு இருக்கிறதே. ஆகவே அப்படி இடையிடையே பேசுவது சரியல்ல.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, interruption is a recognised mode of debate in the Assembly. Therefore it cannot be said that there should be no interruption at all. If we had no interruptions at all then we won't have a debate at all.

SRI M. KALYANASUNDARAM : குறுக்கிடுவதைப்பற்றி நான் அவ்வளவாகக் கவலைப்படவில்லை. என உடல் நிலை சரியாக இல்லாதிருந்த போதிலும், நியாயத்திற்காகப் போராடுகிறேன் என்ற மனச்சாட்சி எனக்கு இருக்கிறதால் யார் எவ்வளவு திறமையாகக் குறுக்கிட்டாலும், அல்லது பிடிவாதமாக குறுக்கிட்டாலும்சரி நான் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படப் போவதில்லை. அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சம உரிமையும் சம சந்தர்ப்பமும் அளிப்பது நீதியாய் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அமைச்சர்கள் பேசும்போது எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்கள் குறுக்கிட தாங்கள் அனுமதிப்பீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : I will reply to the point of order raised by the hon. Member Sri Anbazhagan. To interrupt is the right of any hon. Member. But it must be a relevant interruption. Whether the interruption is relevant or not can be decided only at the time the interruption is made. Hon. Members have a right to interrupt the Hon. Ministers but only by saying something that has relevance to the subject. I shall decide that at the moment when the interruption is made.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அது அவ்வளவு சுலபமல்ல. இன்டரப்ஷன் முடிந்த பிறகுதான் அது ரிலவன்ட்டா இல்லையா என்று சொல்ல முடியும். அடுத்தபடியாக, இமானுவேலின் கொலையைப் பொறுத்த மட்டில் இரண்டு வித அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது. ஆளும் கட்சியினரும் சரி அல்லது எதிர்க்கட்சியினரும் சரி அதைக் கண்டிக்கத் தான் வேண்டும், அது கண்டிக்கத்தக்க விஷயம்

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

தான். நான் சொல்வது என்னவென்றால், இமானுவேல் கையெழுத்திட்ட, அவர் பேரில் வெளியிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தை எடுத்து பிரசாரம் செய்திருந்தால் இவ்வளவுதூரம் வந்திருக்காது. ஹரிஜனங்களின் மத்தியில் தவறாகவோ அல்லது நியாயமாகவோ ஏற்படக் கூடிய ஆத்திரத்தை கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கும் உண்டு. அரசியல் கட்சிகளுக்கும் உண்டு. தேவருடன் தகராறு செய்து கொண்ட காரணத்தினால் தான் இமானுவேல் கொலை செய்யப்பட்டார் என்று ஹரிஜனங்கள் நினைத்தால் அந்த நிமிஷத்தில் ஏற்படுகிற உணர்ச்சி வசத்தால் என்ன ஏற்படும் என்று உணர்ந்து, அந்தத் துண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்டிருந்தால் அந்த உணர்ச்சியைத் தடுத்திருக்க முடியுமென்றுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அதை வெளியிடாதது பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொல்லும் காரணத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அடுத்த படியாக, முக்கியமான நிகழ்ச்சி அருங்குளத்தில் நடந்திருப்பது. அருங்குளத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி இரண்டு வித அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. எல்லா நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் இருக்கிறது. அருங்குளத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சி தான் முதலாவதாக ஒரு பெரிய பாரப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையில் நடந்த நிகழ்ச்சி. அங்கு இரண்டு தேவர் பெண்மணிகளை தீயில் போட்டு விட்டார்கள் ஹரிஜனங்கள் என்ற வதந்தி பரவியது. நான் கேள்விப் பட்ட முறையில், யாரோ விஷமத்திற்காக இமானுவேலின் கொலையைப் பற்றி எப்படி பேச்சுகள் நிலவி வந்ததோ அதே போல் ஹரிஜனங்களின் மேல் தேவர்களின் ஆத்திரத்தைத் தூண்டி விடவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு திட்டவாட்டமாக பிரசாரம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவேதான், ஒவ்வொரு சம்பவத்திற்கும் விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். இது, சாதாரண சம்பவம் இல்லை. ஒரு கிராமத்திலுள்ள மறவர்களும் ஹரிஜனங்களும் சண்டை போட்டுக் கொண்டார்களா என்றால் இல்லை. கோஷ்டிகள் அப்பவே சஞ்சரித்துக் கொண்டதான் இருந்தது. சூரையாடுவதும், தீ வைப்பதும் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு விஷயம். எந்த இடத்திலாவது தீ வைப்பதற்கு முன்னால் போலீஸ் போய் தடுத்திருக்கிறதா என்றால் அப்படி தடுத்ததாய் ஒரு இடத்திலும் பார்க்க முடியாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may state that if the hon. Member wants an enquiry into the Arunkulam incidents, as a matter of fact that will be the subject-matter of trial in the criminal court. Therefore the hon. Member need not go under the impression that there will be no enquiry or trial at all with reference to that.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் அதனுடைய விவரங்களுக்கெல்லாம் பேசக் விரும்பவில்லை. இந்த நடவடிக்கையை எப்படி கெட்ட எண்ணத்தோடு பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மறவர்கள் மத்தியிலும் ஹரிஜனங்கள் மத்தியிலும் போலீஸார் எந்த விதமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் விரும்பு வெறுப்பில்லாமல் பார்க்கவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி கிரிமினல் கேஸ் போட்டு அதில் விசாரணை வரும்போது தீயில் போட்டார்கள் அல்லது போடவில்லையா என்பதுபற்றி விசாரித்து அதில் குற்றவாளிகளாக யாரை கோர்ட்டு கருதுகிறதோ அவர்களை தண்டிக்க வேண்டும். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதிலிருந்து, இவையெல்லாம் பொய்யானது, இவைகளையெல்லாம் நீதி மன்றத்தில் விசாரணை செய்ய வேண்டும், அப்போது தான் இதன் உண்மை தெரியும், ஆகவே இவைகள் எல்லாம் பொய்யானது என்று சொல்லுவது பொருந்தாத விஷயம். இவைகளில் என்னவெல்லாம் நடந்திருக்கின்றதோ அவைகளையெல்லாம் விசாரிக்க ஒரு தனிப்பட்ட ஜட்ஜ் போட்டால் அவைகளை சட்டத்திற்குட்படுத்தான் விசாரணை செய்யமுடியும். அதுவல்லாமல் சட்டத்திற்கு புறம்பாக எந்த காரியமும் செய்யமுடியாது. மேலும் சட்டத்திற்கு

[Sri C. Subramaniam] [28th October 1957]

குந்தகம் விளைவிக்கும் முறையில் நாம் நடந்துகொள்ள முடியாது. ஆகவே சட்டத்திற்குப்பட்ட எந்த விசாரணை செய்வதும் நாங்கள் தயாராய் இருக்கின்றோம். நாங்கள் ஏதோ விசாரணைக்கு பயப்படுகின்றோம் என்று சொல்லுவது தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நீதிமன்றத்திற்கு குந்தகம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதல்ல, என்னுடைய விருப்பமும். கலவரத்தை மேலும் வளரவிடக்கூடாது என்பதுதான் என்னிடத்தில் இருக்கக்கூடிய எண்ணம். ஏனென்றால் அங்கு போலீஸ் போய் கலவரத்தை அடக்கி அமைதியை நிலைநாட்டியதா அல்லது கலவரத்தை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டிருந்ததா என்பதைத் தான் நாம் பார்க்கவேண்டும். முதலில் சில காங்கிரஸ் தலைவர்கள் செய்த பிரச்சாரங்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி சொன்னேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் குறிப்பாக காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இந்த சம்பவங்களைப்பற்றி கவலைப்பட்டிருக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் எல்லாம் அங்கு போய் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கவேண்டும்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

அங்கு போய் அமைதியை நிலைநாட்டியிருக்க வேண்டும். என்னுடைய ஞாபகம் சரியாக இருந்தால் அங்கு 14, 15, 16, இந்த தேதிகளில் அங்கு அதாவது மதுரை வரை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். மதுரை வரையிலும் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கொண்டு சென்ற ரயில் இன்னும் கொஞ்ச தூரம் போகவில்லை. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தேசிய விருதில் இயக்கத்தில் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர், மற்றும் ராமநாதபுரம் தலைவர்களோடு எல்லாம் தோளோடு தோள் நின்று போராடினார்கள். இவ்விதம் இருக்கும் இடத்திற்கு என் போகாமல் இருந்தார் என்பது தான் கேள்வி. என் போகாமல் இருந்தார் என்பதை அவர்கள் பொது மக்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். அன்றைய தினத்தில் மதுரை வரையிலும் போனவர் அங்கு போகவில்லை. இதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். கணம் மந்திரி கக்கன் அவர்கள் அங்கு சில நாட்கள் போனார்கள். ஹரிஜனங்களும் மேல்ஜாதி ஜனங்களும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். மேலும் அங்கு ஒற்றுமையை நிலைநாட்டவேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்லுகிற குற்றச்சாட்டு காமராஜ் நாடார் அவர்களைப்பற்றித் தான். எப்போதும் அவர்கள் பொறுப்பை தட்டிக்கழித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். போலீஸை அதிகமாக உபயோகித்து வந்திருக்கிறார்கள். போலீஸை உபயோகிப்பதில் தான் அதிக ஆர்வம் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட பொதுஜன் பிரதிநிதிகளின் குழுவை பயன்படுத்தி தவறிவிட்டார். இவைகளை தான் நான் அவர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். இவைகள் எல்லாம் விசாரணைக்கு வந்தால் விரிவாக சொல்லலாம். மேலும் கலவரத்தை போலீஸ் தூண்டிவிட்டதா இல்லையா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக 16-ம் தேதியன்று ஒரு சம்பவம் நடந்ததாக கணம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் :

“ At about 6 a.m. on 16th September 1957, there was a clash between the Thevar's of Illanjanbur and Harijans of Veerambal in which four Thevars including a woman and two Harijans died and 17 Harijans and two Thevars were injured . . . ”.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வீரம்பல் என்ற இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக இருப்பதாகவும் இலஞ்சம்பூர் என்ற இடத்தில் தேவர்கள் அதிகமாக இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இந்த வட்டாரம் எப்போதும் அபாயகரமான இடம். எந்த நிமிஷத்திலும் தகராறுகள் ஏற்படலாம் என்று கருதப்படக்கூடிய இடம். 1946, 1947 இந்த வருடங்களில் எல்லாம் அங்கு கலவரங்கள் நடந்திருக்கின்றன. உபதேர்தல் காலத்திலும் அதற்கு பின்னாலும் அதாவது ஜூலை 4-ம் தேதிக்குப் பின்னாலும் போலீஸ் படை

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

அந்த இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த சம்பவத்திற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் அதாவது 14-ம் தேதியன்று போலீஸ் வாபஸ் பெறப்பட்டது. 16-ம் தேதி கலவரம் நடைபெற்றது. ஆகவே போலீஸ் இங்கிருக்காது, என்ன வேண்டுமானாலும் நடத்துங்கள், என்று இந்த கலவரத்துக்கே சர்க்கார் தான் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. என்னுள்ள முடிவுக்கு வந்தால் அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். அந்த சமயத்தில் படித்த ஒரு அறிக்கை என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது 15-ம் தேதியன்று (என்னுடைய ஞாபகம் சரியாக இருந்தால்) போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் அவர்கள் சென்னை யிலிருந்து ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார். அதாவது எல்லா இடங்களுக்கும் வேண்டிய பந்தோபஸ்து ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம் என்று கலவர பிரதேசங்களுக்கு போய்விட்டு சென்னைக்கு வந்த பிறகு சென்னையில் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு திரு. பி. ஆர். ராஜரத்தினம் அவர்கள் இவ்விதமாக அறிக்கை வெளியிட்டார். 16-ம் தேதி கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 14-ம் தேதி போலீஸ் வாபஸ் பெறப்பட்டது, அஜாக்கிரதையினால் செய்தார்களா அல்லது வேண்டுமென்றே போலீஸை வாபஸ் பெற்றார்களா? ஆகவே இதில் ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது, என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஒரு உதாரணத்திலிருந்து கீழ்த்தாவலில் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி விரியாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். போலீஸினுடைய நடத்தையைப்பற்றி, அவர்கள் கலவரத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தி ஒரு ஜாதியை இன்னொரு ஜாதியின் மேல் எவ்விடம் ஹரிஜனங்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் இடையில் கலவரத்தை வளர்த்தார்களா என்பதைப்பற்றியும் நாம் விசாரணை செய்ய வேண்டும். அடுத்ததாக அங்கு நிறுவப்பட்டிருந்த போலீஸ் எந்த இடத்திலாவது முன்னேற்பாடாக போய் தீ வைப்பதை தடுக்கவோ அல்லது அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கான எந்த முயற்சிகளையாவது செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அவ்விதம் செய்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இவ்விதம் செய்யாதது இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு. ஆகவே இந்த குற்றச்சாட்டுகளை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் இதில் கனம் மந்திரி அவர்கள் விசாரணையை துரிதமாக ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்த செய்தி வந்த அன்றைய தினமே ஸ்ரீ. வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களை நியமித்து விசாரிக்கச் சொல்லி, அவர் அறிக்கை தயார் செய்து வெளியிட்டு அது இங்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர் நடத்தியது நீதி மன்ற விசாரணை அல்ல (நான் குறிப்பிடுவது “ஜாடிஷியல் என்கொயரி”). ஆனால் சர்க்கார் சொல்லுவது என்னவென்றால் இந்த விசாரணையே நீதியாகத்தான் நடந்திருக்கிறது என்று. காரணம் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களுக்கு சாட்சிகளை அழைத்து சாட்சியங்களை வாங்குவதற்கு அவருக்கு வேண்டிய அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. இதுவே திருப்தியான விசாரணையாகும், உதாரணமாக பாலுமியாபுரத்தில் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடந்த பொழுதும், தூத்துக்குடியில் நடந்த பொழுதும் நடுவட்டத்தில் நடந்த பொழுதும் இம்மாதிரி அதிகாரிகளை நியமித்து விசாரணை நடத்தியிருக்கிறோம், அவைகள் எல்லாம் பொதுமக்களுக்கு திருப்தியை அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லி சர்க்கார் தங்களுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்து தன்னைத்தானே பாராட்டிக் கொண்டு இந்த விசாரணை நீதிமன்ற விசாரணைக்கு ஒப்பானதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். இதை ஒரு நீதிமன்ற விசாரணை தான் என்று சட்ட நிபுணத்துவம் தெரிந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடந்த இடங்களிலுள்ள அதாவது வால்பாறையாலும் சரி, நடுவட்டத்தினாலும் சரி, பாலுமியாபுரத்தினாலும் சரி, தூத்துக்குடியினாலும் சரி அந்த இடங்களில் எல்லாம் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடந்த போது அங்கு ஜனங்கள் எதற்காக கூடினார்கள்? ஏதாவது அந்த ஜனங்கள் கலவரம் செய்தார்களா அல்லது அமைதியாக இருந்த ஜனங்கள் மீது தான் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தார்களா, இவைகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இவைகள் எல்லாம் நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்பதைப்பற்றி விசாரணையிலிருந்து தான் தெரியவேண்டும். நடுவட்டத்திலும், பாலுமியாபுரத்திலும், தூத்துக்குடியிலும், வால்பாறையிலும் நடந்த

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

துப்பாக்கிப்பிரயோகங்கள் எப்படிப்பட்டவை? ஆனால் இங்கே கீழ்த்தாவலில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் எப்படிப்பட்டது? கீழ்த்தாவல் நிகழ்ச்சிபற்றி இரண்டுவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. கீழ்த்தாவலில் ஆயிரம்பேர் கூடி எங்களுடன் (போலீசுடன்) கைகலக்க வந்தபோது தற்காப்பிற்காக துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தோம் என்பது போலீஸ்காரர்களின் வாத்தம். எதிர்தரப்பிலுள்ளவர்கள்—அங்கேயுள்ள கிராமத்தார்—என்ன சொல்கிறார்கள்? இதற்கு ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரனின் ரிப்போர்ட்டைப் பார்ப்போம். ஐந்து பேர்களை கைகளைக் கட்டி போலீசார் சுட்டார்கள் என்று கீழ்த்தாவல் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் பூராவும் ஒரே மாதிரியாகச் சாட்சி சொல்கிறார்கள் என்று அவருடைய அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் தீவிரமான அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கிறது. அங்கே போலீஸார் துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தது நியாயமா அநியாயமா என்பது இப்போது விவாதத்திற்குரிய விஷயம் அல்ல. போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை நடத்திய முறையைப்பற்றித் தான் விசாரிக்கவேண்டும். மற்ற இடங்களில் விசாரணை செய்யவேண்டியது துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தது நியாயமா அநியாயமா என்பது ஆகும். அங்கே துப்பாக்கிப்பிரயோகத்தால் போலீசார் படுகொலை செய்துவிட்டார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம்பற்றிய அறிக்கையை சர்க்கார் சட்டசபை முன்பு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நடுவட்டம், வால்பாறை முதலிய இடங்களில் நடந்த துப்பாக்கிப்பிரயோகம் பற்றிய விசாரணை அறிக்கை சட்டசபை முன் இன்று வரையில் வைக்கப்படவில்லை. (குறுக்கீடு) மலபார் அங்கத்தினர்களும் சரி, நாங்களும் சரி, அது பற்றிய அறிக்கையைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அது சபை முன்பு வைக்கப்படவில்லை. முதுகனத்தூரில் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி அறிக்கையை சபையில் சமர்ப்பித்த கனம் மந்திரி அவர்கள் திருப்பிட்டார்கள். அந்த விசாரணை அறிக்கைபற்றி ஜனங்களில் யார் திருப்தியடைந்தார்கள்? யார் வந்து, “நாங்கள் திருப்தியடைந்துவிட்டோம்” என்று கனம் போலீஸ் மந்திரி அவர்களுக்கு “செர்ட்டிபிகேட்” கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. திருப்தியடைந்து விட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள், அவர்களாகவே மாலை போட்டுக் கொள்கிறார்கள். திருப்தியடைந்தவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட ஜனங்களா, அல்லது பொதுமக்களா, அல்லது இந்நாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களா? ‘போலீஸ் துப்பாக்கிப்பிரயோகம் பற்றிய விசாரணை விஷயத்தில் மற்ற இடங்களில் கையாண்ட முறையையே இங்கேயும் கையாண்டோம்’ என்று கூறி தாங்களாகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் புகழ்மாலை போட்டுக்கொள்கிறார்கள். ‘மற்ற இடங்களில் கையாண்ட முறையையே கையாண்டு இங்கேயும் விசாரணை நடத்தினோம். ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர் ஆசிய ஸ்ரீ எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் போய் நடத்திய இந்த விசாரணையே நீதிமன்ற விசாரணைக்கு ஒப்பானது.’ என்று சொல்லி கனம் மந்திரி அவர்கள் தங்களுக்கு பாரட்டுதலைத் தாங்களாகவே போட்டுக்கொண்டு விட்டார்கள்; அந்த அறிக்கை பற்றிய விவாதம் சபையில் வரும் வரையில் பொறுத்திருப்பதற்குக்கூட அவர்களுக்கு அவகாசம் இல்லை.

கீழ்த்தாவல் துப்பாக்கிப்பிரயோகம் பற்றிய விசாரணையின் சில அம்சங்களை மட்டும் நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த விசாரணை பூராவையும் நடத்திய அதிகாரி ஒருதலைப் பட்சமாக விசாரணையை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கும், அவர் முன்கூட்டிய சில கருத்துக்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்தக் கருத்துக்களுக்குச் சாதகமாக அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார் என்பதற்கும் இரண்டுமூன்று உதாரணங்கள் கொடுக்கிறேன். அவைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலாவது, திரு. வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் சென்னையிலிருந்து விசாரணைக்காக பரமக்குடிக்குப் புறப்பட்டுப்போனார். ரெவின்யூ இலாகா வேலைக்காகப் புறப்பட்டுப் போகவில்லை. விசாரணை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பது பற்றி முன்கூட்டியே உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது; அது முன்பாகவே தெளிவாக்கப்பட்டுவிட்டது. அங்கே சென்ற பிறகு இந்த அதிகாரி டெலிபோனில் இங்கேயுள்ள பிரதம காரியதரிசியுடனே முதல் மந்திரியுடனே பேசியிருக்கிறார். அந்த அதிகாரி அப்படிப் பேசியபோது அவராகவே

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

இங்குள்ளவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசவில்லை; பிரதம காரியதரிசியோ முதல் மந்திரியோ அவரைக் கூப்பிட்டுப் பேசும்படி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவரைக் கூப்பிட்டுப் பேசவேண்டிய காரணம் என்ன? அவர்கள் பேசியது உண்மையா, பொய்யா? துரதிர்ஷ்டவசமாக பரமக்குடியில் தனிப்பட்ட டெலிபோன் இல்லை; அந்த அதிகாரி தபால் ஆபீஸிற்கு வந்து தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. பிரதம காரியதரிசியோ முதல் மந்திரியோ அவரைக் கூப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ NADAR : என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அவருடன் டெலிபோனில் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இங்கிருந்து யாரோ அவரை டிரங்கு டெலிபோனில் கூப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவருடன் பேச வேண்டிய காரணம் என்ன?

அடுத்தபடியாக விசுவனை நடத்திய போது சாட்சிகளை மூன்று வங்கடேஸ் வரணை தன் இஷ்டம் போல் பொறுக்கிக் கொண்டார், சாட்சிகளை யாரும் கொண்டு வந்து சேர்க்கவில்லை. கிராம மக்களுள் சாட்சிகளை தாமே பொறுக்கி யெடுத்துக் கொண்டார். அவர்கள் கொடுத்த சாட்சிகளைத் ரெக்கார்ட் பண்ணி யிருக்கிறார்; போலீஸ் சாட்சியங்களையும் ரெக்கார்ட் பண்ணியிருக்கிறார்; அந்த சம்பவங்களைப் பற்றி வைத்திய நிபுணர்கள் கொடுத்த சாட்சியங்களையும் ரெக்கார்ட் பண்ணியிருக்கிறார். இந்த சாட்சியங்களிலிருந்து இவர் ஒரு முடிவிற்கு வருகிறார். என்ன முடிவிற்கு வருகிறார்? “கீழ்த்தரவலில் போலீஸ்காரர்கள் வேண்டுமென்று துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்ய வில்லை. ஐந்து பேர்களை போலீஸார் கட்டிவைத்துச் சுட்டனர் என்பது, கீழ் தரவல மக்கள் கற்பனை செய்து சொல்லும் சரித்திரம்; ஆகையால் இதற்கு ஆதாரம் இல்லை” என்ற முடிவிற்கு வருகிறார். அப்படி முடிவிற்கு வருபவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்று பார்ப்போம். கீழ்த்தரவல மக்களின் சாட்சியங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிற போது அவர் கூறுவதாவது :—

(Mr. Speaker in the Chair.)

“It is also significant that though the Estate Manager, W.8, who conducted the inquest was in Kilathooval village from about 4 p.m., no one told him about the villagers' version of the occurrence, and the only version which was given to him was the Police version and it was unanimously accepted by the panchayatdars. Evidently, the villagers' version was not ready till later that evening.”

“போலீஸ்காரர்கள் தனியாக ஐந்து பேர்களைக் கொண்டுபோய் குளத்திற்குள் வைத்து சுட்டுக் கொன்றார்கள் என்ற கிராமத்தாரின் குற்றச்சாட்டை நான் நம்பவில்லை” என்று விசாரணை அதிகாரி கூறுகிறார். அதற்கு அவர் கூறும் காரணத்தைப் பார்ப்போம். அன்று ஆர்.டி.ஓ. டிபுடியில் இல்லாததால், ராமனாதபுரம் எஸ்டேட் மானேஜர் அவருடைய டிபுடியை அடிப்படையில் சார்ஜாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரும் ஆர். டி.ஓ. அதிகாரம் பெற்றவர். துப்பாக்கிப்பிரயோகம் என்று காலே 11 மணிக்கு நடந்தது. அன்று மாலை நான்கு மணிக்கு பிரேத விசாரணை நடத்தப் பட்டது என்று சொல்கிறார். பிரதேச விசாரணை நடத்திய சமயத்தில் எஸ்டேட் மானேஜரிடம், இறந்தவர்களைப் போலீஸார் கட்டி வைத்துச் சுட்டதாக யாரும் சொல்ல வில்லை என்று கூறிவிட்டு. அதற்கான காரணத்தை விசாரணை அதிகாரி யூகிக்கிறார். “ஒரு வேளை சாயந்திரம் வரையில் இந்தக் கற்பனை தயாராகவில்லை போல் இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் இதைச் சொல்லவில்லை” என்று யூகிக்கிறார். அது உண்மையாக இருக்குமானால், இன்னொரு இடத்தில் அவர் சொல்லும் விவரத்தையே பார்ப்போம். பஞ்சாயத்தார் ஏன் வெளியிலிருந்து வந்தார் என்பதற்கு அவர் சொல்லும் காரணங்களைப் பார்க்கும்போது ஆசனியமாக இருக்கிறது. அவர் சொல்லும் காரணங்களைப் பார்ப்போம்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

“ At the inquest, he recorded the evidence of Chella Thevan already referred to . . . Attempt had been made to secure the headman who is residing in Melathooval village, but he was not to be found. As Kilathooval was deserved, W.8, i.e. Estate Manager, could secure only one villager of Kilathooval, viz., Servakara Thevan to serve as a Panchayatdar. The remaining four panchayatdars were men belonging to an adjoining village, namely, Vilankalathur.”

எஸ்டேட் மாணேஜர் சென்ற சமயத்தில் கீழ்த்தாவல் கிராமத்தில் யாரும் இல்லை என்று காரணம் சொல்லுகிறார். பஞ்சாயத்திற்குக் கூட ஸ்ரீ சேர்வைக்காரத் தேவர் என்ற ஒருவர் தான் பஞ்சாயத்தாராக இருப்பதற்கு அந்த கிராமத்திலிருந்து கிடைத்தார் என்றும், மற்ற நான்கு பஞ்சாயத்தார்களை வெளியூரிலிருந்து கொண்டுவர நேர்ந்தது என்றும் எஸ்டேட் மாணேஜர் சொன்னார் என்று தெரிகிறது.

எஸ்டேட் மாணேஜர் போனபோது இருந்த நிலைமையைப்பற்றி இன்னொரு இடத்தில் ஸ்ரீ எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் என்ன சொல்லுகிறார் என்று பார்ப்போம்.

“ As regards the inquest officer, M.8, only one version was available to him and no one came forward to give any other version of the occurrence. He had found the village practically deserted and had no reason even to suspect that a large number of Thevars had been wrongfully confined.”

ஆவே எஸ்டேட் மாணேஜர் போன சமயத்தில் அந்த கிராமம் பூராவும் காலியாக இருந்தது என்றும், கிராம மக்கள் பூராவும் அதைவிட்டு வெளியேறி விட்டனர் என்றும், இரண்டு இடங்களில் ஸ்ரீ எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் குறிப்பிடுகிறார். அதில் அவருக்கு எது சாதகமாயிருக்கிறதோ அதை எடுத்துக்கொள்கிறார். அந்த கிராமத்தில் பஞ்சாயத்துக்குக் கூட ஆள் கிடைக்கவில்லை. அவ்வளவு பெரிய கிராமத்தில் ஒருவர் தான் கிடைத்தார் என்று சொல்லும்போது, அந்த சமயத்தில் கிராமமே காலியாக இருந்தது என்று சொல்கிறார். அதே சமயத்தில், கிராமமே காலியாக இருக்கும் சமயத்தில், யார் இன்க்வேஸ்ட் அதிகாரியிடம் போய் முறையிட்டிருக்க முடியும் என்று இந்த அதிகாரி எதிர் பார்க்கிறாரோ தெரியவில்லை. அந்த கிராமத்தை காலி செய்ய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது? அவர்கள் என் சொல்லவில்லை என்பதற்குக் காரணம், அந்த கிராமத்தில் யாரும் இல்லை. அவருக்கு சாதகமான இடத்தில் கிராமம் காலியாக இருந்தது என்கிறார். அதுவே அவருக்கு பாதகமாயிருக்கும்போது, கிராமத்திலே ஒருவரும் எஸ்டேட் மாணேஜர் முன்பு சொல்லவில்லை. பிறகு கற்பனை செய்திருக்கிறார்கள். என்று விரிப்பு வெறுப்புக்கு இடம் கொடுத்தது அறிக்கை தயார் செய்திருக்கிறார் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. கிராமத்தார் சாட்சியங்களை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். வேண்டாம். போலீஸார் சொன்ன சாட்சியங்களையாவது இந்த நீதிபதி, விசாரணைக்குச் சென்ற நீதிபதி, ஒப்புக்கொள்கிறாரா, அல்லது என்ன கருதுகிறார் என்பதைப் பார்க்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீஸார் சாட்சியத்தைப் பார்ப்போம். அவர்கள் சாட்சியம் என்னவென்றால் அந்த கிராமத்தில் 1,000 பேர் இருந்தார்கள் என்பது. ஆயிரம் பேர் கூட்டமாக இருந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கூட்டமாக இருந்தவர்களை 303 துப்பாக்கி சுடும் சமயத்தில் ஒவ்வொருவராய்த் துளைத்துக் கொண்டு ஐந்தாறு பேர்கள் மீது பாய முடியும் என்று நிபுணர்கள் சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது பல பேர்களைக் காயப்படுத்தாமல் எப்படிச் செல்லும். இப்படி ஐந்து பேர்கள் மேல் மட்டும் பட்டு மற்றவர்கள் மேல் ஏன் படவில்லை? ஆயிரம் பேர்கள், ஒருவரின் ஒருவராய் கூட்டமாக இருந்தார்கள். ஆனால் பொறுக்கியெடுத்தாற் போல் ஐந்து பேர்களை மட்டும் இந்த குண்டு துளைத்துக்கொண்டு செல்கிறது. அதற்கு அவர் கூறும்

28th October 1957][Sri M. Kalyanasundaram]

காரணம் : அவர்கள் விலகியிருக்கலாம், அல்லது அவர்கள் பின்னால் இருந்திருக்கலாம். போலீஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அவர்கள் கூட்டமாக இருந்தார்கள் என்று. ஆயிரம் பேர்கள் இருந்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அவர் “போலீஸார் எகஸாஜெரேட் செய்து சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் 300 பேர்கள் இருந்திருக்கலாம், அதுவும் ஒன்றாக இல்லாமல் பரவலாக இருந்திருக்கலாம், அதனால் ஐந்து பேர்கள் மேல் மட்டும் பட்டிருக்கலாம்” என்று கூறுகிறார். போலீஸாருடைய சாட்சியத்தை திருப்பி அதை அவருக்கு சாதகமாக அனுமானிக்கிறார். 300 பேர்கள் என்று இப்படி அனுமானிக்கிறார். போலீஸார் சொல்வது போல் ஆயிரம் பேர்கள் இல்லை. கூட்டமாகவும் ஒன்றாகவும் இல்லை. “நான் அனுமானிக்கிறேன். 300 பேர் என்று சொல்கிறார்கள். ஐந்துபேர்கள் மட்டும் தனியாக நின்றிருக்கவேண்டும், அந்த ஐந்து பேர்கள் மேல் குண்டுபட்டிருக்கிறது, மற்றவருக்குக் காயம் இல்லை” என்கிறார். நீதிபதி சொல்வதை சபை பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும். போலீஸார், கிராமத்தார் சாட்சியத்தை இப்படி எடுத்துக் கொள்கிறார். மெடிகல் ஆபீஸர்கள் சாட்சியத்தை என்ன சொல்லுகிறார் என்று பார்ப்போம். நமக்கெல்லாம் வைத்தியத்தில் தேர்ச்சி அதிகம் இல்லாவிட்டாலும், நமது பகுத்தறிவை உபயோகித்து யோசனைபண்ண வேண்டும்.

“They were moving and even some portions of their thighs under their shorts might have been exposed The evidence of W.19 who gave these wound certificates was hardly cogent or consistent.”

அவர் கொடுத்த சாட்சியங்கள் பொருத்தமாகவும் அல்லது தொடர்ச்சியாகவும் இருக்கவில்லை. குழப்பத்தில் இருந்தது. எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் வைத்தியர் அல்ல. அவர் ஒரு ஐ.லி.எஸ். அதிகாரி. வைத்தியர்கள் அபிப்பிராயத்தை ஏற்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயத்தில் இவர் என்ன செய்கிறார். இவர் எழுத வேண்டிய முடிவு இருக்கிறதே, அதற்கு இது விரோதமாக இருக்கிறது. வைத்திய நிபுணர்களின் சாட்சியங்களையும் அப்படியே ஏற்காது, கீழ்த்தாவல் கொளையானது போலீஸார் வேண்டுமென்று சட்டுக் கொல்லவில்லை, ஆனால் தற்காப்புக்காகச் சட்டனர் என்று சொல்கிறார். அதற்கு அனுகூலமாக தரலாம் என்று சொல்லி போலீஸார் சாட்சியங்களையும் வைத்தியர்கள் சாட்சியங்களையும் திரித்துக் கூறியிருக்கிறார். . . இதற்கு அதிகாரியைத்தான் சொல்லவேண்டும்.

“Jamadar Sundaram's wounds.—1. Two linear abrasions about 4 inches long over the lower third of the left thigh front and

2. one linear abrasion 1 inch long over the lower third of the right thigh outer aspect W.12 had a linear abrasion 4 inches long over the middle of the left forearm back and a linear abrasion 3 inches long over the lower third of the right thigh inner aspect.”

ஜமேதார் சுந்தரம் என்பவருக்கு நல்லவேளையாக சபாநாயகர்—சபாநாயகரை இங்கே இழுக்கக் கூடாது—ஒரு டாக்டர். “அப்ரேஷன்” என்றால் கிரல் காயம் என்று அர்த்தம் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரண காயத்திற்கு “அப்ரேஷன்” என்று சொல்லுவார்கள். இந்த மாதிரி போலீஸ்காரர்களுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு, போலீஸ் வைத்திய நிபுணர்களிடம் காட்டி மெடிகல் ஸர்டிபிகேட் பெறக்கூடிய சமயத்தில், மூன்று காயங்கள், இரண்டு நான்கு அங்குல நீளம் “லேயர் தேர்ட் ஆப் தி லெப்ட் தை பிரண்ட்” இடது துடையின் முன் பக்கத்தில் இருக்கின்றன. இன்னொன்று, ஒரு அங்குலம் நீளமுள்ள ஒரு கிரல் காயம் வலது துடையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீம் போலீஸ்காரர்கள் துப்பாக்கி சண்டை போடும் போது கால் சரையைப் போட்டுக்கொண்டுதான் போடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கால் சரையைக் கழட்டிவிட்டிச் சென்றிருக்கமாட்டார்கள். இவருக்கு கிரல் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் அந்த கிராமத் தார்கள் எதைக் கொண்டு தாக்கியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வேல் கம்பு, தொரட்டுக் கொம்பு, அறிவாள் இவைகளைக் கொண்டு தாக்கியதாகச்

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

சொல்லப்படுகிறது. கல்லோ, அல்லது மண்ணோ அல்லது வேறு எதையோ கொண்டு தாக்கியதாகச் சாட்சிகள் கூறவில்லை. இவைகளை வீசி எறிந்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேல் கம்பு, தொரட்டுக் கம்பு, அறிவாள் இவைகளை எறிந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு வேல் கம்பு, தொரட்டுக்கம்பு, அறிவாள் இவைகளை வீசி எறிந்தால் என்ன ஆகும் என்று நிபுணர்கள் சொல்லித்தெரிய வேண்டியதில்லை. வேல் கம்பை வீசினால் கிரல் காயம் உண்டாகாது. தொரட்டுக் கம்பை வீசினால் கால் சராய்க்குள் சென்று கிரல் காயத்தை உண்டாக்காது. அவர்களிடம் அப்போது வேல் கம்பு தொரட்டுக் கம்பு, அறிவாள் முதலியவை இல்லை என்று நமக்கு இருக்கும் பகுத்தறிவை கொண்டு ஊகிக்கலாம். இந்த கிரல் காயம் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு ஏற்படாது. நாம் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரி மிகவும் நம்பிக்கையுள்ள அதிகாரி, பெரது மக்களுடைய பாராட்டுதல் பெற்ற அதிகாரி என்றெல்லாம் நமது போலிஸ் அமைச்சர் சொன்ன அதிகாரி—என்ன சொல்லுகிறார்? இதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர சிறிது நேரம் ஆனாலும் பரவாயில்லை, அதைப் படிக்க விரும்புகிறேன். இன்னும் 10, 15 நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். கொஞ்சம் நேரமானாலும் மன்னிக்கவேண்டும். இதைச் சீக்கிரம் முடித்து விட்டு மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம்.

The hon. Member Sri Kalyanasundaram began to turn over a newspaper cuttings.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I know from what source the hon. Member is going to read.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Newspaper cuttings.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know, Sir, whether paper report is correct, particularly in this matter, to rely upon. When citing any evidence given by any witness, certified copy should be made available. I do not think we will be justified in relying on what has appeared in any newspaper.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நண்பர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் அவர்கள் அந்த விசாரணையில் ஆஜராயிருந்தார் என்பதை விசாரணை அதிகாரியே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொடுத்த விவரங்கள் அடிப்படையில், செக்ரட்டரி அவர்கள் உங்களிடம் காட்டும் ரூல்ஸையும் எதிர் பார்க்கிறேன், நான் சொல்லுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆனால் ஒரு சாட்சியம் சொல்லியிருப்பதாக சாட்சியத்தைப் படிப்பதாயிருந்தால் ஒரு ஸெர்ட்டிபைட் காப்பி வாங்கி அதையாவது படிக்கவேண்டும் அல்லது ஒரிஜனலிலிருந்து படிக்கவேண்டும். சாட்சி சொன்னதைப் பற்றி சொல்லி நம்பக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமானால் ஒரு ஸெர்ட்டிபைட் காப்பி வாங்கி அதிலிருந்து படிக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு நான் நோட்ஸ் எடுத்துப் படிக்கிறேன் என்றால் அது அவ்வளவு சரியாகாது.

MR. SPEAKER : நீங்கள் பேசரைப் படிக்க வேண்டாம். பேசரில் உள்ளதை நீங்கள் சொன்னதுபோல் சொல்லலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பத்திரிகைகளில் என்ன வந்தது என்பதற்கும் என்ன நடந்தது என்பதற்கும் நான் குறிப்பு எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

28th October 1957]

MR. SPEAKER : ஆட்சேபணை செய்த பிறகு அதை படிக்க வேண்டாம்.

(கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் குறுக்கிட்டார்.)

SRI M. KALYANASUNDARAM : நீங்களாகவே காப்பியை வாங்கிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி காப்பி வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டிய ரிக்கார்டு இருக்குமோ இருக்காதோ ; அதுவே எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. அவர்களாகவே எனக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் நான் வாசிப்பதை ஆட்சேபிக்காமல் இருக்க வேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பு.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : காப்பிகளை அவருக்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அதைப்பற்றி பேச்சுவந்தபோது அதாவது இந்த நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் பற்றி பேச்சுவந்தபோது லேபர் பாலிசியைப் பற்றி கூட பேசுவோம் என்று கூட சொல்லப்பட்டது. இப்படிச் சொன்னது அவருக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எதைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று சொன்னது அவருக்கு ஞாபகம் இருக்கும். எதைப்பற்றி பேசப்போகிறார் என்று தெரியாமல் இருந்தும் மூட்டை கட்டி வைத்திருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை இந்த சர்க்காரிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியாது. அது செய்ய முடியாத காரியமும் ஆகும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் மூட்டை கட்டி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஏதாவது ஒரு என்குயரி நடந்திருந்தால் அதைப்பற்றி தகவல்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறேன். சாதாரணமாக சம்பள கமிஷன் விசாரணை செய்து மெமோராண்டம் கூட அச்சடித்துக் கொடுத்தார்கள். அதைப்போலவே இதற்கும் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி இப்பொழுது விவரமாக பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வரும்போது பேசிக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் அதைப் பற்றி பேசுவார்கள். நான் படிக்கக் கூடாது என்று ஆட்சேபணை செய்ததைப்பற்றி ரிகார்டில் இருந்தால் போதுமானது.

அடுத்தபடியாக நீளமான காயங்களைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தக் காயங்கள் எப்படி ஏற்பட்டிருக்க முடியும் ? நீளமான காயங்கள் கூடமையான கருவியால் ஏற்பட்டிருக்கும். கூர்மையான கருவி ஒன்று உடலில் பட்டு காயம் செய்துகொண்டு உடலில் பிரயாணம் செய்திருக்க வேண்டும். இப்படி ஒரு டாக்டர் வியாக்யானம் இருக்கிறது. வேல் கம்பை தூக்கி எறிந்தால் அது உடலில் பட்டு பெரிய காயம் உண்டாக்கும். அப்படி அதை எறிந்திருந்தால் அது உடலில் பட்டிருந்தால் அது என்னவாகும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். வேல் கம்பின் கனம் எவ்வளவு இருக்கிறது, அது உடலில் பாய்ந்து பிரயாணம் செய்திருந்தால் எவ்வளவு காயம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை உணர வேண்டும். அது எந்த அளவிற்கு காயம் ஏற்படுத்தும் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் காயம் என்ன விதத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது ? உள்ளே சதையைக் கிளராமல் மேலேயே இருந்தபடி உராய்ந்து சென்றிருக்கிறது என்று மெடிகல் ஆபீசர் சாட்சியம் கூறியிருக்கிறார், என்பதை திரு. எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்தக் காயங்கள் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். போலீஸ் காரர்கள் சொன்னதை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது, டாக்டர் சொன்னது ஒரு அளவு பொருத்தமற்ற அளவில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார். போலீஸ்காரர்கள் நிதானம் இழந்திருக்கிறார்கள், குழப்பமடைந்திருக்கிறார்கள் என்று அவர் அனுதாபப்பட்டு ரிப்போர்ட் எழுதியிருக்கிறார். இவர் மட்டும் நிதானம் இழக்காமல் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, கல்லையோ மண்ணையோ எறிந்திருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார், அப்படி கல்லையோ மண்ணையோ எறிந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட காயம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th October 1957]

ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார். இதை ஒப்புக்கொள்வது சாத்தியமா? இது சாத்தியமே இல்லை. முன் கூட்டியே தன் இஷ்டப்படி சில முடிவுக்கு அவர் வந்துவிட்டார். கீழ்த்தாவல் சம்பவத்தில் நாம் போலீஸைக் கைவிடக்கூடாது என்ற முடிவிற்கு அவர் ஏற்கெனவே வந்திருக்க வேண்டும். போலீஸார் செய்திருப்பது தவறாக இருந்தாலும் கூட நிர்வாகத்தை உத்தேசித்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர் இருந்திருக்கலாம். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய விரும்பவில்லை. இது கீழ்த்தாவல் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அல்ல. இந்த விசாரணை மேல் நாட்டில் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. இது எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்றால், இந்த தீர்ப்பு யாருக்கும் திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாகவே இல்லை. தமிழ் நாட்டிலுள்ள எந்த பத்திரிகையும் இந்த ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி திருப்தியாக சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ்ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த பத்திரிகைகள் கூட இந்த ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி திருப்தியாகச் சொல்லவில்லை. ஆகவேதான் ஜூடிஷியல் விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான் இதன் உண்மை வெளிவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அப்போழுதுதான் விசாரணை சரியான முறையில் நடைபெறும் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அப்போழுதுதான் விசாரணை திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதற்கு தயாராக இல்லை என்று கூட சொல்லிவிட்டோம். அதுவே எங்களுக்குப் போதும். அப்படிச் சொல்லிவிட்டாலும் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை. இப்போழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் முடிவு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முடிவு என்று சொல்லிவிட வேண்டாம். ஜூடிஷியல் என்றாயி் செய்திருந்தால் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்க முடியாது. அப்படி வந்துவிட்டோம் என்று புகழ் மாவை வேண்டுமானால் சூட்டிக்கொள்ளவேண்டாம். அப்படி சூட்டிக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது என்பதை மட்டும் இந்த சபை முன்பு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பேச்சில் முக்கியமான குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் நிர்வாகத்தில் கூட உத்யோக பதவி விஷயத்தில் ஜாதி வித்யாசத்தைக் காட்டிவருகிறார்கள். அதற்கு எவ்வளவோ உதாரணங்களைக் கொடுக்கலாம். எங்கு பார்த்தாலும் உத்யோகங்கள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கூட ஜாதி வித்யாசம் காட்டப்படுகிறது. அந்த முறையைக் கையாளுவது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்பதைமட்டும் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். நாம் நடத்துவது ஒரு செகலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிக்கொண்டு—அதாவது மதசார்பற்ற ஜனநாயக ராஜ்யம் என்று சொல்லிக்கொண்டு—உத்யோகப் பதவி உயர்வில்லாத ஜாதி வேற்றுமை பாராட்டுவது என்பது சரியல்ல. மத சார்பற்ற ஒரு ராஜ்யத்தை நடத்துகிறோம் என்ற ஒரு ஆஸ்தி நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆஸ்தியையும் இழந்துவிடவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நான் மக்களின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உத்யோக முறையில் உயர்ந்த பதவிகள் கொடுப்பதில் எவ்வளவு தூரம் ஜாதி வேற்றுமை காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உதாரணங்கள் என்னுடன் என்னால் எடுத்துக்காட்டமுடியும். அதை சந்தர்ப்பம் வரும் போது எடுத்துக்காட்டுகிறேன். இந்த விதத்தில் அரசாங்கத்தை நடத்தி வந்தால் பாட்டாளி-படிப்பாளி மக்களிடையே ஒற்றுமை சூலைந்துவிடும். அதனால் தேசத்தின் முன்னேற்றம் பாதிக்கப்படும். ஐந்து வருஷ திட்டம் சுபிட்சமாக நடைபெறுது. தேசத்தின் ஒற்றுமையைக் குலைக்கக் கூடாது. இவைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நாடு அழிந்து போய்விடும். உத்யோகங்கள் கொடுப்பதில் கம்யூனல் ஜி. ஓ. ஏற்படுத்தியதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஜி. ஓ. இருந்ததால்நான் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவு குறைந்துவந்தது. ஆனால் உத்யோகங்கள் கொடுத்த பிறகு அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் இந்த முறையைக் கையாளுவது சரியல்ல. அது நம்முடைய ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்ல. மத சார்பற்ற நாடு என்று சொல்வது அர்த்தமற்றதாகி

28th October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

விடும். முதுகுளத்தூர் சம்பவத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அதில் ஜாதி மனப்பான்மையை புகுத்துவது என்பது சரியல்ல. அங்குள்ள நிலைமையை பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுடைய கீழ் நிலையை பயன் படுத்திக்கொண்டு அவர்களை உயர்த்தவேண்டும். என்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஜாதி வித்யா சத்தை புகுத்துவது என்பது சரியல்ல. இதை ஒரு அரசியல் சூதாட்டமாக நடத்தக்கூடாது. இன்னும் அதற்கு வேண்டிய போலீஸ் உதவியையும் வைத்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை இறங்குவது என்பது கூடாது. ஜாதி துவேஷத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு அரசியல் சூதாட்டம் நடத்தக்கூடாது. இதை பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்க்கட்சியை ஒடுக்குவதற்கும் இந்த மந்திரி சபை நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. அதில் நம்முடைய முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்களுக்கும் போலீஸ் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும் வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆனால் நான் காங்கிரஸைப்பற்றி குறைகூறவில்லை. காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைப் பற்றிகுறைகூறவில்லை. என்னுடைய குற்றச்சாட்டு பூராவும் முதன் மந்திரி காமராஜ் மீதும் போலீஸ் மந்திரி பக்தவத்சலத்தின் மீதும் தான். வகுப்புக் கலவரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டும் போலீஸ் அதிகாரத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டும் தங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று முயற்சி எடுப்பது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் பரவாமல் இருக்கவேண்டும், அப்படி பரவாமல் நிறுத்தவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் நடந்த சம்பவம் பூராவையும் எடுத்துக்கூறவில்லை. இந்த இடங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். அந்த விவரங்களும் சரியல்ல. இன்னும் அநேகம் இடங்களில் நடந்திருக்கின்றன. பகிரங்கமான விசாரணை நடைபெற்றால் அந்த விவரங்கள் பூராவும் வெளிவரும். அப்படிப்பட்ட விசாரணை நடத்தினால்தான் சர்க்காரின் போக்கு என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாக தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இதே சமயத்தில் இன்னும் சில விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களிடத்தில் நம்பிக்கையை உண்டாக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாக இருக்கிறது. அங்குள்ள ஹரிஜனங்களும் மற்றவர்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கையை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்காக நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் இங்குள்ள கட்சிகள் அவ்வளவும் சேர்ந்து, காங்கிரஸ்காரர்களும் அவர்களும் சேர்ந்து ஒரு கட்சியை அமைத்து அங்கு சென்று ஆலோசனைசெய்து அங்குள்ள மற்றவர்களும் ஹரிஜனங்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். இவரும் போலீஸை மட்டும் நம்பி இருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. நிர்வாகத்தையும் நம்பி இருக்கக்கூடாது என்பதை திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்த தீர்மானத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியினுள்ள அங்கத்தினர்களும், அவர்கள் தங்களுடைய மனசாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல், இந்தத் தீர்மானத்திற்கு சாதமாக வோட்டு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்தச் சபைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு முதலாவதாகப் பேசக் கூடிய பேச்சு இன்றுதான். ஒரு அங்கத்தினர் முதன் முதலாகப் பேசக் கூடிய பேச்சை சட்டசபை முறைப்படி “மெய்டன் ஸ்பீச்” அதாவது கன்னிப் பேச்சு என்று சொல்வார்கள். நான் டெல்லிக் கூட்டத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏதோ எனக்குத் தெரிந்த அளவு பேசியிருந்தபோதிலும் கூட, சட்டசபையில் பேசக்கூடிய பேச்சு இதுதான் முதலாவதாக இருப்பதால், தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த நண்பர் கனம் கல்யாணசுந்தரம்

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

அவர்களை காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு இடைமறித்தார் களோ அந்த அளவுக்கு என்னுடைய பேச்சின் நடுவே இடை மறிக்காமல் இருப்பார்களானால் நல்லதாக இருக்கும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள் றுகின்றேன். நான் சொல்லக்கூடிய விஷயம் பூராவையும் சலிஸ்தார மாக முன்னால் சொல்லிவிடுகிறேன். இடையில் கனம் மந்திரி அவர் களுக்கோ அல்லது அங்கத்தினர்களுக்கோ சந்தேகம் ஏற்படும் பட்சத்தில் கடைசியில் கேட்டால் அதற்கு நான் பதில் சொல்கின்றேன். அதற்கிடையிலே அனுவசியமாக தொந்தரவுகள் கொடுத்து என்னுடைய பேச்சின் முறையைப் பாதிக்க வேண்டாம் என்று உங்களை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதற்குரிய அனுசூலமான தன்மையை நமது சபா நாயகர் அவர்கள் எனக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை ஆரம்பிக்கின்றேன்.

கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை நான் ஆமோதிக்கிறேன். முதுகுளத்தூர் பிராந்தியத்தில் நடந்த இந்தக் கலவரத்துக்கு ஆரம்பமுதலே நாங்கள் சொல்லக்கூடிய, அதாவது பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய, குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், அரசியல் காரணத்திற்காக ஆளும் கட்சியினர் செய்த சதி என்பதுதான். ஆனால், இது வகுப்புவாதக் கலவரம், அரசியல் சம்பந்தம் இல்லை என்பது அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு. நாங்கள் சொல்லுகிற குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ள ஆதாரங்களை உங்களுக்கு முன்னால் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கலவரம் ஆரம்பித்த உடனேயே நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரைமாநகரில் இருந்தார். 14, 15, 16 தேதிகளில் முதலமைச்சர் மதுரையில் இருந்தார் என்று நினைக்கிறேன்.

* THE HON. SRI KAMARAJ NADAR : 14-ந் தேதி இரவு அங்கு வந்தேன். 15, 16-ந் தேதிகளில் அங்கு இருந்தேன். 16-ந் தேதி சாயந்திரம் ஐந்து மணி வரையில் நான் அங்கு இருந்தேன்.

* SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் 15, 16 தேதிகளில் இருந்ததாக அவரே ஒப்புக் கொண்டார். ஐந்து மணிக்குப் புறப்பட்டுப் போனபோதிலும் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. முதலமைச்சர் சென்னைக்குத் திரும்பி வந்தவுடனே பத்திரிகையொன்றில் ஒரு அறிக்கை விட்டார். அந்த அறிக்கையில் “இம்மாதிரி வகுப்புக் கலவரம் அந்தப் பிராந்தியத்தில் இன்று மட்டும் புதிது அல்ல; 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே இருக்கிறது” என்று அவர் குற்றம் சாட்டிச் சொன்னார். ஆனால், அதே குற்றச்சாட்டை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் இருந்து இரண்டு நாட்களிலோ, அல்லது அதற்கு முன்னதாக அந்தப் பிராந்தியத் தில் இருந்தபோதோ அவர் சொல்லவில்லை என்பதை நான் ஞாபகமுட் விரும்புகிறேன். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? அவர் சென்னைக்கு வந்த பிற்பாடு, அதற்கு வேறு ‘கலர்’ கொடுக்கவேண்டுமென்பதாக இங்கேயுள்ள சக ஊழியர்களோடு கலந்து பேசியபடி அந்த அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி நினைப்பதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் சொல்வதை நல்ல முறையிலே யோசித்துப் பார்த்தால் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

அதற்குப் பிற்பாடு நேற்றைய தினம் நமது கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் உங்கள் முன்னால் சமர்ப்பித்த அவரது அறிக்கையிலே அதை அனுசரித்து சில குற்றச்சாட்டுகள் குறிப்பிட்டிருந்தார். 1930, 1932-ம் வருஷங்களிலிருந்து அந்தப் பிராந்தியத்தில் இம்மாதிரி வகுப்புக் கலவரங்கள் இருந்தன என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதன் உண்மையான தன்மை அடியேனுக்குத் தெரியும். திருவாடாளை பகுதியிலும் காரைக்குடி பகுதியிலும் ஹரிஜனங்கள்-நாடார் கலகம் என்று அன்றைய தினம் கூறப்பட்டது. நாடார் என்றால் கள்ளர்கள். ஹரிஜனங்கள் அங்கே பள்ளர்கள். தங்களுக்கு ஏற்பட்ட சில குறைகள் நிவரத்திக்கப்

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

படாவிடில் கிளர்ச்சிகள் செய்வோம் என்று சொல்லி அதைப்பற்றி தகராறு ஏற்பட்டதாக அன்றைய தினம் எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மகாத்மா காந்தியடிகள் கூட அது சம்பந்தப்பட்டமட்டில் முயற்சி செய்தார் என்றும் தெரியும். தமிழ் நாட்டின் ஹரிஜன சேவா சங்கத் தலைவர், காலம் சென்ற டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜன், மதுரை நகரைச் சார்ந்த ஹரிஜனத்தந்தை நமது மதிப்பிற்குரிய ஏ. வைத்தியநாத அய்யர் அவர்களும் மற்றவர்களும் கூடி அதில் பெரும்பாலும் முயற்சி செய்து நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதும் அடியேனுக்குத் தெரியும். அந்தக் காலத்தில்கூட, உலகத்திலேயுள்ள மக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்ற தலைவர் மகாத்மா காந்தியடிகளால் நல்ல முறையிலே இரு சாராரும் ஒத்துப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை அன்றுள்ள மக்கள் அறிவார்கள். அந்தச் சம்பவங்களைத்தான் நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அன்றைக்கு ஏற்பட்ட கலவரத்தில், இப்பொழுது சமீபத்தில் ஏற்பட்ட மாதிரி பரவலாக எங்கும் ஏற்படுவதில்லை. ஒரே ஒரு கிராமத்தில்தான் தகராறு ஏற்பட்டது. சில பேர்மீது ஜாமீன் கேஸ் போட்டார்கள். இன்னொரு கிராமத்தில் சிலருக்கு சில காயங்கள் ஏற்பட்டன. அந்த இரண்டு ஊர்களில் கலவரம் ஏற்பட்டதே தவிர, மற்ற இடங்களுக்குப் பரவவில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். 1930, 1932-ம் வருஷங்களிலே இந்த அளவுக்கு 100 கிராமங்களில் கலகமோ, அல்லது இத்தகைய காயங்களோ அங்கு ஏற்படவில்லை.

1932-க்குப் பிறகு இப்பொழுது 25 ஆண்டுகள் பிந்தி இருக்கிறோம். இதுவரை இந்தியா பூராவும் ஹரிஜன முன்னேற்ற சங்கம் நன்றாக வேலை செய்து நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்ச்சி அடைந்துவந்திருக்கிறது என்பதையாரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அது உண்மையிலேயென்றால் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு நிறையச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்கள் வெட்கப்பட வேண்டுமேதவிர வேறு இல்லை. 1932-ம் வருஷத்தில் கலவரங்கள் இரண்டு கிராமத்தில்தான் இருந்தன. ஆனால், 1957-ல் மட்டும் 100 கிராமங்களுக்குப் போவானேன் என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகவே, என்ன தெரிகிறது? இது உண்மையிலேயே ஜாதியின் போரல் ஏற்பட்ட கலவரம் அல்ல என்று நான் நிச்சயமாக விளக்க முடியும்.

இந்தக் கலவரங்களுக்கு அடிப்படையாக இருப்பதாக ஒரு காரணத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள். வீரம்பலிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் இளஞ்சாம்பூரிலுள்ள மறவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். நான் அந்த தொகுதியைச் சேர்ந்தவன். அந்தப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவன். வழக்கு நடந்தது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த வழக்கு ஹரிஜனங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையினால் அல்ல. ஞானமுத்து என்னும் ஹரிஜன சிறில்த் வருக்கும் அங்கேயுள்ள தேவருக்கும் நிலத் தகராறு சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட கலகமே தவிர, ஜாதிக் கலகம் அல்ல. இதை நிகார்டு மூலமாக “ப்ரஸ்” செய்ய முடியும். ஜட்ஜ்மென்ட் ஆர்டர் கொண்டுவர முடியும். அந்தச் சண்டையிலே நான்கு ஹரிஜனங்கள் இரண்டு மறவர்கள் இறந்து போனார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு வழக்கு நடந்தது. சற்றேறக்குறைய ஐந்தாறு பேர்கள் தண்டனை பெற்றார்கள். இன்னும் சிலர் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கலகத்துக்கும் ஜாதி உணர்ச்சிக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று அடிப்படைக் காரணங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவை காரணமாகத்தான் இந்தக் கலவரங்கள் நடந்தன என்று சொன்னார். அவை ஜாதிக் கலகங்கள் அல்ல என்று நான் சொல்லும் வாதத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். முதுகுளத்தூரில் நடந்த சம்பவங்களுக்கு போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் கூறும் மூன்று காரணங்களும் நியாயமானவை அல்ல என்று நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

எங்கள் பிராந்தியத்தைப் பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். எங்கள் பிராந்தியத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து, அங்குள்ள நிலைமையை நேரிடையாகப் பார்த்த அங்கத்தினர்கள் இங்கு

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

இருக்கமாட்டார்கள். உங்கள் பிராந்தியங்களிலும், இன்னும் மதுரை போன்ற மற்ற ஜில்லாக்களிலும் ஹரிஜனங்கள் வசிப்பதற்குத் தனி இடங்கள் இருக்கின்றன. ஜாதி இந்துக்கள் வசிப்பதற்கு வேறு இடம் இருக்கும். ஹரிஜனங்கள் “பறச்சேரி” என்ற முறையிலே பிரித்து வைக்கப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால், எங்கள் தாலுகாவில் அப்படி இல்லவே இல்லை என்று நான் சொல்லும்போது அது உங்களுக்கெல்லாம் ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஒரு மறவர் இருக்கும் இடம் ஹரிஜன் வீடாக இருக்கும். ஒரு முக்குலத் தோர் இருக்கும் இடம் மறவர் வீடாக இருக்கும். இன்னொருவர் வசிக்கும் வீடு வண்ணருடைய வீடாக இருக்கும். இம்மாதிரி ஒன்றுக்கொன்று ஐக்கியமாக வைத்துக்கொண்டு வீடு இருக்குமே தவிர, பிரிந்த முறையில், தனித்த வீடுகள் கிடையாது. இதை ஹரிஜன் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் வந்தபோது பார்த்திருக்கலாம். மறவர் வீடும் ஹரிஜன் வீடும் ஒரே தெருவில் கலந்திருக்கிறது. இதை நேரில் பார்த்திருக்கலாம். திரு. தத்தார் அவர்களுக்கும் காண்பித்தோம். ஆக, அங்கு இப்படி ஹரிஜனங்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் சண்டையோ தகராறோ இல்லை. அமைதியாகவே வாழ்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக எங்கள் பிராந்தியத்தில் பெரும் பகுதி கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களின் நிலைமை இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, சென்ற கால சரித்திரத்தை சற்று பார்த்தால், மறவர்களும், பள்ளர்களும் அதாவது ஹரிஜனங்களும், தகப்பன்-பிள்ளை பந்துதவ முறையிலேயே வாழ்ந்துவந்திருக்கிறார்களே ஒழிய, வேறு முறையில் அல்ல. கட்டபொம்மன் இந்நாட்டில் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக நடத்திய புரட்சியின்போது பகதூர் வெள்ளைத் தேவர் என்று சொல்லக்கூடிய மறவர்தான் அவருக்கு Commander-in-chief ஆக இருந்தார். இவருக்கு பாதுகாப்பாளராக இருந்த சந்தரலிங்கம் என்பவர் ஒரு ஹரிஜன் என்பதை இந்த சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சிவாஜி கணேசன் நடத்தும் கட்டபொம்மன் நாடகத்தை நமது நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியமும் சென்று பார்த்திருக்கிறார். அதில் வரும் சந்தரலிங்கம் என்பவரையார் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளும்படி அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சந்தரலிங்கம் ஒரு பள்ளர், குடும்பன் அதாவது ஹரிஜன், என்று சரித்திர எடுகளில் காணப்படும். இதே மாதிரிதான் எங்கள் பிராந்தியத்திலும், திருநெல்வேலியிலும் மறவர்கள் ஹரிஜனங்களையே Body guards-ஆக வைத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களும் மறவர்களும் நல்ல முறையிலே ஒன்றாக வாழ்ந்துவந்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஸ்ரீ தேவருடைய ஒரு எஸ்டேட்டில் 400 பேர் வேலை செய்கிறவர்களில் 300 பேர் ஹரிஜனங்கள். அவருடைய பசும் பொன் எஸ்டேட்டில் வேலை செய்யும் 200 பேரில் 180 பேர் ஹரிஜனங்கள். மறவர்கள் அதிகமாக உள்ள இடங்களில் கூட ஹரிஜனங்கள் ஒற்றுமையாக வேலைசெய்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்கள் காலில் செருப்பு அணியக்கூடாது, குடை பிடிக்கக் கூடாது, பெண்கள் மேல் வஸ்திரம் அணியக் கூடாது என்று அங்குள்ள ஜாதி இந்துக்கள் கட்டுப்படுத்துவதாக குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. அது முற்றிலும் பொய். இதை நான் ஆதார பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியும். இங்குள்ள ஆட்சியாளர்கள்.....

THE HON. SRI P. KAKKAN : போன வருடம் பரமக்குடி தாலுகாவில் ஹரிஜனங்கள் சட்டை போடக்கூடாது, காலில் செருப்பு அணியக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டதை எதிர்த்து அங்கு ஹரிஜனங்கள் “அறப்போர்” கிளர்ச்சி செய்ததன் காரணமாக செக்ஷன் 107-படி ஒரு வழக்கு தாக்கல் ஆகி அது பின்னர் வாபஸ் பெறப்பட்டது. இதனால் ஹரிஜனங்கள் அப்பகுதியில் தாராளமாக செருப்புப் போட்டுக் கொள்ளவோ, குடை பிடித்துக்கொள்ளவோ முடியாமல் இருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அந்தப் பிராந்தியம் அடியேனுடைய தொகுதி அல்ல என்பதை கணம் அமைச்சரவர்களுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி முதலாளத்தார் தொகுதி. தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி ஸ்ரீ டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் எழுதி முதலாளத்தார் பயங்கரம் என்று ஸ்ரீ டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் எழுதி வருவது அடியேனுடைய தொகுதியைப் பற்றித்தான். வேறு ஒரு

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

தொகுதியில் நடந்ததாக சொல்லப்படும் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு எங்கள் தொகுதி எப்படி பொறுப்பாகமுடியும் என்று எனக்கு புரியவில்லை. இம்மாதிரி பாகுபாடுகள் எங்கள் தொகுதியில் ஜாஸ்தியாக இல்லை. எங்கள் தொகுதியில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் காலில் செருப்பு அணியக்கூடாது, சட்டை போடக்கூடாது, பெண்கள் மேல் வஸ்திரம் அணியக்கூடாது என்று சொல்லி அவர்களை அடித்ததாகவும், துன்புறுத்தியதாகவும் சர்க்காருக்கு இதுவரை ஏதாவது புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அப்படி வந்திருந்தால் அவைகளை இச் சபை முன்பு வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் சர்க்காருக்கு புகார்கள் வந்திருக்காது என்று எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் எங்கள் தொகுதியில் வகுப்பு ரீதியான பூசல்கள் இருந்தே கிடையாது.

* SRI K. B. S. MANI : On a point of order Sir. ஹரிஜனங்கள் அவ்விதம் சர்க்காருக்கு புகார் செய்திருந்தால், அங்கு வாழ முடியாது என்பது கனம் அங்கத்தினருடைய மனச்சாட்சிக்கே தெரியும்.

* MR. SPEAKER : அது எப்படி point of order ஆகமுடியும்? கனம் அங்கத்தினருக்கு பேச வாய்ப்பு ஏற்படும்போது அவர் பேச வேண்டியதைப் பேசலாம்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் அங்கத்தினர் ஒரு காரணம் சொல்கிறார். யார் complaint கொடுத்தாலும் அவர்களை வைத்து வைக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்வது வழக்கமாக சொல்லப்படும் புகார்தான். இதில் உண்மை இல்லை. இந்தக் கல்வாங்களுக்கு ஜாதி துவேஷம் காரணமே இல்லை. அரசியல் வேறுபாடுகளே காரணம். அப்பகுதியில் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவருடைய செல்வாக்கை எப்படியாவது அழித்துவிடவேண்டும் என்பதே முக்கிய அரசியல் காரணம். இதைச் செய்வதுதான் காங்கிரஸ்காரர்களின் வேலை. என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 1937-ல் நடந்த தேர்தலில் ஸ்ரீ தேவர் அவர்கள் காங்கிரஸ் சார்பில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டார். ராமனாதபுரம் சேதுபதி அவர்களை எதிர்த்து நிற்க ஸ்ரீ தேவர் ஒருவரால்தான் முடியுமென்று கருதி அவரை நிறுத்திவைத்தார்கள். அவரும் ஜெயித்தார் என்கிற விஷயம் அப்போது முதல் அமைச்சராக இருந்தவருக்கு நன்றியு் தெரியும். பிறகு 1946-ம் வருஷம் நடந்த தேர்தலில் போட்டியின்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதன் பிறகு 1949-ம் வருஷத்தில் காங்கிரஸை விட்டு பிரிந்து Forward Block கட்சியில் சேர்ந்தார். அதனால் ஸ்ரீ தேவருக்கு காங்கிரஸை எதிர்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மறுபடியும் 1952-ம் வருஷத்தில் நடந்த பொது தேர்தலில் பாராளுமன்றத்திற்கும், சென்னை சட்டபைக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தினர் பதவியை ராஜினாமா செய்து விட்டு சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருந்து வந்தார். அந்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் காரர்கள்தான் ஜாதி அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்த முன் வந்தார்கள். நாங்கள் “முகுலத்து மக்கள்” என்று சொல்லப்படுபவர்கள், அதாவது மறவர்கள், அகமுடியார்கள், கள்ளர்கள். அகமுடியார்கள் ஜாஸ்தியாக உள்ள ஒரு தொகுதியை சென்ற தேர்தலில் இன்னொரு தொகுதியுடன் சேர்த்து, அதற்கு தேர்தல் நடந்தது. இதற்கு காரணம் காங்கிரஸ் சார்பில் நின்றவருக்கு அகமுடியர்களையை வோட் பூராவும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கைத்தான். அப்படி நிறுத்தப்பட்டவர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் அல்ல. ஒரு சாதாரண வக்கீல்தான். அவரை நிறுத்தி வைத்து நல்ல முறையிலே வோட்டு பெறலாம் என்று நம்பினார்கள். அந்த சமயத்தில் “வன்னியர் வோட்டு வன்னியருக்கே” என்ற அடிப்படையில் தேர்தல் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது போல் எங்கள் பிராந்தியத்திலும் அகமுடியர் வோட்டு அகமுடியருக்கே என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரசாரம் செய்தார்கள். இப்படி செய்தால், அங்குள்ள மக்களை பிரித்து ஸ்ரீ தேவரை சலபமாக தோற்கடிக்க முடியும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ தேவரை எதிர்த்து நின்று ஸ்ரீ ஷண்முக சுந்தர சேர்வை என்பவரை ஸ்ரீ தேவர் சுமார் 17,000 வோட்டு வித்தியாசத்தில் தோற்கடித்தார். அந்த தொகுதி இரட்டை அங்கத்தினர் தொகுதி. அதில் ஸ்ரீ தேவருக்கு சுமார் 33,000 வோட்டுக்கு மேல் கிடைத்தது. அவரை எதிர்த்த காங்கிரஸ்காரருக்கு

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

14,000 வோட்டு கிடைத்தது. காங்கிரஸில் நிறுத்தப்பட்ட ஹரிஜன அபேட்சகருக்கு 12,000 வோட்டும், ஸ்ரீ தேவரால் நிறுத்தப்பட்ட ஹரிஜன அபேட்சகருக்கு ஸ்ரீ தேவரைக்காட்டிலும் 2,000 வோட்டு அதிகம் கிடைத்தது. இதிலிருந்து எங்கள் பகுதியில் ஜாதி வித்தியாசங்கள் இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

1952-வது வருடத் தேர்தலின் முடிவு உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்பொழுது நமது மாகாணத்திலே காங்கிரஸ் சர்க்கார் அமைக்க முடியாமல் படு தோல்வி ஏற்பட்டதும், மந்திரிமார்கள் ஒரேயடியாக தோற்றுப்போனதும் சரித்திரம் கண்ட உண்மை. அன்றையதினம் சர்க்காரை எதிர்க்கட்சியினர் கைப்பற்றும் நிலைமையை தவிர்ப்பதற்காக காலம் சென்ற நமது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் (சிரிப்பு) U.D.F. என்ற ஸ்தாபனத்தை அமைத்தது. . . வார்த்தை தவறி வந்துவிட்டது. “காலம் சென்ற” என்ற வார்த்தைகளை நான் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நான் புதிதாகப் பேசுவதால் தவறுதல்கள் ஏற்பட்டால் “மார்ஜின்” கொடுக்க வேண்டுமென்று முன்னமேயே சொன்னேன். ராஜாஜி அவர்கள் தலைமையிலே அரசாங்கத்தை காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொண்டது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். அந்த வகையிலே அன்றையதினம் ஆளும் கட்சியினருக்கு தேவர் மேல் பொருமை ஏற்பட்டது. தேவர் பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தினர் பதவியை ராஜிநாமா செய்தார்கள். உபதேர்தல் வந்தது. இப்பொழுது இங்கு அங்கம் வகிக்கும் ஸ்ரீ எம். டி. ராமசுவாமி அவர்களை நாங்கள் நிறுத்திவைத்தோம். அம்மையார் ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் காங்கிரஸ் சார்பில் நின்றார்கள். போட்டி நடந்தது. நாங்கள்தான் ஜெயித்தோம். காங்கிரஸ் தோற்றுப்போய்விட்டது. அதோடு முடிந்தது.

1957-வது வருடத் தேர்தலிலே தேவர் மீது ஏற்பட்ட கோபம் ஜாஸ்தியாவதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. தமிழகம் பூராவும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை எதிர்த்து நல்ல முறையிலே போட்டி கட்சி ஏற்படுத்தி பலமான முறையிலே வேலை செய்யவேண்டுமென்று தேவர்கள் முனைந்தார்கள். இங்குள்ள எதிர்க்கட்சியினரை ஒன்று சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய வேலை செய்தார்கள். அந்த சூழ்நிலையிலே காங்கிரஸிலிருந்து ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் வெளியேறி ஒன்று சேர்ந்து காங்கிரஸ் சீர்திருத்த கட்சியை ஸ்தாபித்தார்கள். இந்த ஸ்தாபனமும் “பார்வாடு ப்ளாக்கும்” ஒன்றாக இணைந்து தேர்தல் நடந்தது. இந்தப் போட்டியிலும் தேவர் வென்றார். கனம் முதலமைச்சருக்கு தேவர் மீது கோபம் ஏற்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

அடுத்தப்படியாக, சென்னையில் நடந்த மகத்தான பிரம்மாண்டமான ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் தேவர் அவர்கள் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மீது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டை கூறினார்கள். இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தமிழகத்திலே 100 ரூபாய் கரென்ஸி நோட்டுகள் கள்ளத்தனமாக அச்சடிக்கப்படுகின்றன, அந்தப் பெரிய தொழிலிலே முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்களுக்கும் பங்குண்டு என்பதாக அவர் கூறினார். அப்படிப் பேசியவர் ஒரு சாதாரண மனிதர் அல்ல. பொறுப்பு வாய்ந்த மனிதர். அந்த சமயத்தில் இதே சட்டசபையில் அங்கம் வகித்த அங்கத்தினர். அப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதர் முதல் அமைச்சர் மீது குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார். அவர் அப்படிச் சொல்லி ஏறக் குறைய 8 மாதங்கள் ஆகின்றன. அவர் சொன்னது பொய்யா அல்லது முதல் அமைச்சர் கள்ள நோட்டு அடிப்பது பொய்யா என்பது இன்னும் யாருக்கும் தெரியாது. இதனால் தேவர் மீது முதல் அமைச்சருக்கு கோபம் அதிகமாயிற்று. ஆகையால் எந்த வகையில் தேவர் அவர்களின் செல்வாக்கை குறைக்க வேண்டுமென்ற ஆத்திரமும் உணர்ச்சியும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அடியேனுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

தேர்தல் வந்தது. மீண்டும் தேவர் தேர்தலில் போட்டியிடுகிறார். இந்த முறை தேவர் ஜெயிக்கக்கூடாது என்பதற்காக அவர் தொகுதியை பரவலாக இணைத்தனர். முதல் அமைச்சர் காமராஜ் தன் தொகுதியை தான் செல்வதற்கு லாயக்கான முறையிலே “காம்பாக்கடாக” அமைத்துக் கொண்டார்.

28th October 1957]

THE HON. SRI K. KAMARAJA NADAR : தொகுதி அமைப்பதில் சர்க்காருக்கோ, அமைச்சருக்கோ இடமில்லை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அது அடியேனுக்கு தெரியும். (சிரிப்பு.) அரசாங்கம் அல்லது அமைச்சருடைய ஆலோசனையின் பேரில்தான் தொகுதிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. எந்தத் தொகுதியை எப்படி அமைக்க வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட ஆக்களிடம் நிச்சயமாக யோசனை சொல்லக்கூடும். நிச்சயமாக அம்மாதிரி யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லுவேன். அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறது என்பது அடியேனுக்குத் தெரியும். மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரியும். முதலமைச்சர் தொகுதி ரொம்ப சுருங்கிய தொகுதி. ஒரு ஜில்லா போர்டு, விருதுநகர் முனிசிபாலிடி, சாத்தூர் பஞ்சாயத்து போர்டு ஆகியவைகள் அடங்கிய ஒரு சிறிய தொகுதி. எங்கள் தொகுதி பிருமாண்டமான தொகுதி. இரண்டு ஸ்தானங்களுக்கும் போட்டியிருந்தது. எங்கள் கட்சி சார்பாக ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ஏ. பெருமாள் நிறுத்திவைக்கப்பட்டார். இந்தத் தேர்தலில் நாங்கள் தான் ஜெயித்தோம். தேவருக்கு கிடைத்த வோட்டுகள் 55,333. எங்கள் ஹரிஜன அங்கத்தினருக்கு கிடைத்த வோட்டுகள் 53, 571, காங்கிரஸுக்கு கிடைத்த வோட்டுகள் 32,767. காங்கிரஸ் ஹரிஜன அங்கத்தினருக்கு கிடைத்த வோட்டுகள் அதைக் காட்டிலும் குறைச்சல். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? எங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஹரிஜன வாக்காளர்கள் எங்களைத்தான் ஆதரிக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. சிலர் தப்பாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகுதி பூராவும் தேவர் ஜாதி வோட்டுகளைப் பெற்றுதான் தேவர் ஜெயிக்கிறார் என்று தப்பாக பிரசாரம் செய்வது தவறு. என்னுடைய தொகுதியில் 186,000 வோட்டுகள் இருக்கிறார்கள். அதில் மறவர்கள் 13,000 பேர்கள்தான். அகமபடியார், கள்ளர்கள், 18,000 பேர்கள். நாங்கள், முக்குலத்தவர் 31,000 பேர்கள். ஹரிஜன வோட்டுகள் 45,000. இது தவிர மற்ற ஜாதியினர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த சூழ்நிலையிலே தேவர்கள் மட்டும் வோட்டு போட்டு தேவர் நிச்சயமாக ஜெயிக்கவில்லை. 31,000 வோட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் எப்படி ஜெயிக்க முடியும்?

இந்த சூழ்நிலையில் இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இதுவரையில் நடந்த தேர்தல்களுக்கு இந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு ஹரிஜன அங்கத்தினர்கூட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இது ஒரு முக்கியமான “பாயிண்டு”. சமீப தேர்தலில்கூட பார்க்குடி தொகுதியைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டாரே தவிர, முதுகனத்தூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த யாரும் இங்கு போட்டியிடவில்லை. உண்மையிலேயே காங்கிரஸுக்கு ஹரிஜனங்கள் ஆதரவு இருந்தால், எங்கள் தொகுதியிலிருந்து ஒருவர்கூட அவர்களுக்கு தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு இன்றைக்கு ஏன் கிடைக்கவில்லை, என்றைக்கும் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்பது மிக முக்கியமான கேள்வி. இதை நன்றாக யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இந்த சூழ்நிலை எதைக் காட்டுகிறது? எங்கள் தொகுதி மக்கள் பெரும்பாலோர் எங்களுடைய “பார்வர்டு பிளாக்” கட்சிக்கு ஆதரவாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயமாக தெரிகிறது.

இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். 1957 தேர்தலில் தேவர் அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதிக்கே போகவில்லை. இது உங்களுக்குத் தெரியுமா? மற்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் அம்மாதிரி செய்வார்களா? அம்மாதிரி தொகுதிக்கே போகாமல் தேவர் அவர்கள் ஜெயித்தார்கள். தேவர் அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதியில் ஒரு நாள் ஒரு மணி நேரங்கூட அடி எடுத்து வைக்கவில்லை. அப்படியிருக்கும்போதே நாங்கள் 56,000 வோட்டுகள் பெற்றிருக்கிறோம். இதிலிருந்து மக்கள் அபிமானம் யாரிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

அடுத்தபடியாக, பாராளுமன்ற ஸ்தானத்தை வைத்துக்கொண்டு, அசெம்பிளி ஸ்தானத்தை தேவர் அவர்கள் ராஜிநாமா செய்து அடியேனை நிறுத்தி வைத்தார் “பார்வர்டு பிளாக்” சார்பாக. இந்தத் தேர்தலில்

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

ஜெயிப்பதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவு மோசமான முறைகளைக் கையாண்டார்கள் என்பது சிறிது அனுபவம் உடையவர்களுக்குத்தான் தெரியும். கனம் போலீஸ் மந்திரி அவர்கள், கனம் ஹரிஜன மந்திரி கக்கன் அவர்கள், கனம் மந்திரி ஸ்ரீ ராமையா அவர்கள் என்னுடைய தொகுதி பூராவும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். சென்னை நகரிலிருந்து கணயாகுமரிவரையிலுள்ள எல்லா காங்கிரஸ் ஊழியர்களும் அங்கு வந்து பிரசாரம் செய்தார்கள். அவர்கள் என்ன பிரசாரம் செய்தார்கள் என்பதைச் சொல்லுகிறேன். கீழ்த்தரமான, மட்ட ரகமான பிரசங்கங்கள் செய்தார்கள் என்பதைக் கேட்க உங்களுக்கு ஆச்சர்யமாக இருக்கும். புலிக்குரிச்சி என்ற ஊரில் காங்கிரஸ்கார நண்பர் ஒருவர் ஒரு “வானில்” உட்கார்ந்துகொண்டு பிரசாரம் செய்கிறார். முன்னாலே போலீஸ் “வான்” பாதுகாப்பு. பின்னால் ஒரு ஜீப் பாதுகாப்புக்கு இருக்கிறது. “தேவருக்கு 49 வயது ஆகிறது. அவர் ஒரு பேடி. அதில்தான் அவர் கலியாணம் செய்யவில்லை. அவர் வீரன் மாதிரி பேசுகிறார். அவருக்கு ஆண்மைத் தனம் கிடையாது.” காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் செய்யக்கூடிய உயர்தரமான பிரசங்கத்தில் இது ஒரு ரகம். (சிரிப்பு.) ஆண்கள் எல்லாம் வேலைக்கு போய்விட்டார்கள். இரண்டு பெண்மணிகள்தான் இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் விளக்குமாத்துக்கட்டையை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இதை நான் மனப்பூர்வமாக அறிவேன். பிறகு போலீஸ்காரர்கள் நடுவிலே புகுந்து விலக்கிவிட்டார்கள். போலீஸ்காரர்கள் “முட்டாள்தனமாக இந்த மாதிரி பிரசங்கம் செய்தால் விளக்கு மாத்துக் கட்டைதான் கிடைக்கும்” என்று இப்படியே சொன்னார்கள். அந்தப் பெண்மணிகள் “நாங்கள் எந்தக் கோர்ட்டுக்கு வேண்டுமானாலும் வருகிறோம். நாங்கள் செய்தது குற்றமாக இருந்தால் 10 ரூபாய் அபராதம் கட்டுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம்.” என்று சொன்னார்கள். இதை இல்லை என்று சொல்லமுடியுமா? திருச்சியிலிருந்து மூன்றாவது மைலில் இந்த மாதிரி நடந்தது. இன்னொரு பிரசங்கத்தைப் பற்றி சொல்லுகிறேன் : “தேவர் தன் மகன் என்று ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. சிவில் சூட் நடந்தது. இரண்டு வைப்பாட்டியை தேவர் வைத்திருந்தார். நான்கு குழந்தைகள் பங்கு கேட்டார்கள். சிவில் சூட்டில் இதை தேவர் ஆட்சேபித்தார் தர முடியாது என்று. இந்தத் தகராரில் குழந்தை தன்னுடையதல்ல என்று சொன்னார்”. ஏன் இம்மாதிரி தகராரில் குழந்தைதான் சொல்லத்தல்ல என்று சொல்லக்கூடாது? சொல்லுவது வழக்கமில்லையா? “அப்பனுக்கே பிறக்கவில்லை” என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் தொகுதி மக்கள் இதையெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பிரசங்கம் ஸ்ரீ கே. டி. கோசல் ராமும், விருதுநகரச் சேர்ந்த இன்னொருவரும் கையில் ரிவால்வரை வைத்துக்கொண்டு மக்களை பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் அந்த ரிவால்வரைப் பிடுங்கி போலீஸ்காரர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். மறுநாள் காலையில் அரண்டு பண்ணினவரை விட்டுவிட்டார்கள். இது அபிராமம் என்ற ஊரில் நடந்தது.

இன்னும் போலீஸ் மந்திரி களவாடி, முதுகுளத்தூர், மண்டிவிளங்கும் இதுபோன்ற ஜந்தாறு இடங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு இடத்தில் “ரோம் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தோம். சிசுபாலன் செய்கிற அக்கிரமங்களை எல்லாம் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்துவிட்டு கடைசியில் கிருஷ்ணன் அவனை வதை செய்தான். அப்படி இனி முத்து ராமலிங்க தேவரை சர்க்கார் வதைக்கப்போகிறது. அந்தமாதிரி நாங்கள் வதைப்போம்” என்று பேசியிருக்கிறார். அந்தக் கூட்டத்திற்கு நான் போகவில்லை. இப்படியே இந்து பத்திரிகையில், எங்கள் பிராந்திய தினமணிப் பத்திரிகையில் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அதைப் பார்த்து விட்டுத்தான் தேவர் அந்த இந்து பத்திரிகை கரஸ்பர்ண்டு செய்த ரிப்போர்ட்டை வாங்கி வா, பார்ப்போம் என்று சொன்னார். நான் மதுரைக்குச் சென்று அதை அப்படியே வாங்கிக்கொண்டு வந்தேன். சர்க்காருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற யாதாஸ்தோடு அந்த ரிப்போர்ட்டும் இருக்கிறது. கிண்டிப் பார்த்தால் தெரியும். “இனி தேவர் அவர்களுடைய அக்கிரமத்

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

தைப் பொறுக்கமாட்டோம். அவரை வதைப்போம்” என்று பேசியிருக்கிறவர் போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் தாம். இது பலாத்காரம் இல்லையா என்று கேட்கிறேன்.

ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களும் அநேகம் பிரசாரம் செய்தார்கள். அவர் ஹரிஜனங்களுடைய ஊருக்கு எல்லாம் சென்று சொன்னார். ஹரிஜன மக்களைப் பார்த்துப் பேசினார். அவர்கள் செய்த பிரசங்கம் முழுவதையும் பார்த்தால் பலாத்காரம் துவேஷம் இவற்றைத்தவிர ஒன்றும் கிடையாது. “தேவர் வோட்டுக் கேட்க வந்தால் அடியுங்கள். உங்களை சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யாது. சர்க்கார் உங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும்.” இது மாதிரியான பிரசங்கம் ஒரு ரகம்.

இன்னும் சில இடங்களுக்கு அவர் செல்வார். எக்ஸ்கியூடிவ் இன்ஜினியர், அசிஸ்டெண்டு என்ஜினியர் இவர்கள் எல்லோரும் பின்னே போவார்கள். “உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?” என்று அங்கேயுள்ள ஜனங்களைக் கேட்பார். கிணறு வேண்டும் என்றால் உடனே “சரி இங்கே கிணறு வெட்டுங்கள்” என்று அதிகாரிக்கு எழுதி உத்தரவு கொடுத்துவிடுவார்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : எக்ஸ்கியூடிவ் அதிகாரிக்கும் கிணறு வெட்டுவதற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. இவர்கள் ரோடு போடுவார்கள். அவ்வளவு தான்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அவர்கள் ரோடு போடுகிற அதிகாரி. அவர் பக்கத்தில் வருகிற இன்னொரு அதிகாரி கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கிறார். பொதுவாக இந்த ரீதியில் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் சென்று பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அப்புறம் ஸ்ரீ ராமைய்யா வந்தார்கள். வீரசோழன் என்கிற ஊரில் அவர் ஒரு இடத்தில் பேசினார். “எங்கள் பக்கத்தில் இந்தமாதிரி தான் வல்லத்தரசு என்று ஒருவர் ரொம்ப அட்டகாசம் செய்தார். கடைசியில் அவர் அங்கிருந்து ஒழிந்தார். அப்படித் தேவர் ரொம்ப அக்கிரமம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். இவரும் ஒழிந்து போவார். நீங்கள் எல்லாம் காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்” என்று பிரசங்கம் செய்திருக்கிறார். அவர் பேச்சை நேரில் கேட்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. கரியாம்பட்டி கிராம மக்களுக்கு “காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள். உங்களுக்கு மின்சார சப்ளை செய்து தருகிறோம்” என்று உறுதிக்கொடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்.

இந்த மாதிரியான தவறான பிரசங்கங்களை, துவேஷத்தையும், பலாத்காரத்தையும் உண்டுபண்ணும்படியான பிரசங்கங்களை இந்த மூன்று மந்திரிகளும் என்னுடைய தொகுதியில் அநேக இடங்களில் சற்றுப்பிரயாணம் செய்து பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரசங்கம் ஏதாவது தேவர் செய்தாரா? திருச்சுளியூர் பொதுக்கூட்டத்தில் அவர் பேசும்போது செய்த பிரசங்கம் என்ன? அந்த ரிபோர்ட் இது தான்.

“ஐம்பது கிராமங்கள் வரையில் சற்றுப்பிரயாணம் செய்துவிட்டு முத்துராமலிங்கத் தேவர் இன்று இங்கு பேசும்போது முந்திய தேர்தலில் தொகுதிக்கே வராமல் இருந்தும் தன்னை ஆதரித்து வெற்றி அளித்த வாக்காளர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். உயர்ந்த குணம் படைத்த நீங்கள் பொறாமை குணம் படைத்த காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்டபடி பேசிவருவதைக் கேட்டு அமைதியை இழக்கக்கூடாது. போலீஸ் மந்திரி என்ற காரணத்தினால் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று நினைக்கவேண்டாம். துப்பாக்கியைக் கொண்டு எதையும் சாதித்துவிட முடியாது. யாரோடு மோதுகின்றோம் என்பதை நினைத்து அவர் பேச வேண்டும். எப்படிப்பட்ட துவேஷமான முறையில் அவர் பேசினாலும் நீங்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று எனக்கு தெரியும். நியாயமான முறையில் தேர்தலை நடத்துவதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்று.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar][28th October 1957]

“ மந்திரிகள் பிரசங்கம் செய்யப் போகும்போதுதான் முன்னே ஒரு போலீஸ் வான். பின்னே ஒரு ஜீப். அநேக இடங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுப்போம். கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுப்போம் என்பது போன்ற தவறான உறுதிமொழிகள். அவர்கள் இப்படிப் பேசுவதும், பலாத்காரத்தில் இறங்கத் தூண்டுவதும் ரொம்பவும் தப்பானது. இதன் நேரடி விளைவு ரொம்பவும் ஆபத்தானது என்று எச்சரிக்கிறேன். நான் எதற்கும் அஞ்சுபவன் இல்லை. ஆனால் பொறுமை, நியாயம் இவைகளைத் தழுவிப் போகிறவன். மக்கள் ஆத்திரம் கொள்ளாமல், நல்ல முறையில் தேர்தலை நடத்திக்கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக இன்னொருக் . . . யானைப் பெட்டியில் வோட்டுப் போடுங்கள் ” எனப் பேசினார்.

இப்படி அந்தப் பிராந்தியத்தில் அமைதியையும், நியாயத்தையும் நிலைநாட்டு வதற்காகத்தான் அவர் அநேக பிரசங்கங்கள் செய்தார்.

பொதுத் தேர்தலுக்கு அந்தத் தொகுதிப் பக்கமே ஒரு முறை கூட வராத அவர் இந்த உபதேர்தலில் கிராமம் கிராமமாகச் சென்றார். எதற்காக ? அவர் அங்கே செய்த பிரசங்கம் எதற்காக ? அந்தப் பிராந்தியத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள், அமைதியையும், குழப்பத்தையும், பலாத்காரத்தையும் உண்டாக்கப் பல வழிகளைக் கையாண்டார்கள். “நீங்கள் பொறுமையை இழந்து விடாதீர்கள். இழந்து விட்டீர்கள் என்றால் உங்கள் பேரில் பலாத்காரக் குற்றத்தை சாட்டி தேர்தலையே ரத்து செய்து விடப் பார்க்கிறார்கள். முதல் தேதி, தேர்தல் முடிவு அடைகிற வரையிலும் எந்தப் பக்கத்திலும் எந்த விதமான அசம்பாவிதமான சம்பவமும் ஏற்படக்கூடாது ” என அமைதியை நிலைநாட்ட அவர்கள் பேசினார்கள். அதனால் தான் தேர்தல் அமைதியாக முடிந்தது.

மேலும் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்கள் வோட்டுச் சாவடிக்குப் போகப் பயப்படுகிறார்கள் என்கிற ஒரு குற்றச்சாட்டு காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பொய்யான ஒரு காரணத்தைச் சொல்லித் தேர்தல் காலத்தில் எங்கள் பிராந்தியம் முழுக்க போலீஸ் பட்டாளத்தைக் கொண்டு வந்து வைத்திருந்தார்கள். எங்கள் பிராந்தியத்தில் 248 போலிங் பூத் இருநூற்று நூற்றாறு எட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை வைத்தார்கள். ஒவ்வொரு போலிங் பூத்திலும் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர், இரண்டு காண்ஸ்டபிள், பிராந்தியம் பூராவும் ஒரே போலீசாகவே காணப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்ல. தேர்தலுக்கு முதல் நாள் வார்டு வார்டாகப் போலீஸ் காரர்களைக் கொண்டு பயமுறுத்தப்பட்டது. முப்பதாம் தேதி இரவு ஒரு பிரசாரம். “ நானாய் தினம் கலகம் வரும். போலீஸ்காரர்கள் சுடப் போகிறார்கள், ” இப்படி ஒரே மாதிரியாக காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரசாரம் செய்திருந்தார்கள். இவ்வளவு பயங்கரமான சூழ்நிலையிலும்கூட வாக்காளர்கள் ரொம்ப அமைதியாக நடந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அனுகூலமாக வோட்டுப்போடவில்லை. பார்வேட் பள்ளக்கைச் சேர்ந்தவரை தான் ஆதரித்து வோட்டுப் போட்டார்கள். பார்வேட் பள்ளக் ஜெயித்தது. காங்கிரஸ் தோற்றது.

இவ்வளவு பயங்கரமான முறையில் பிரசாரம் செய்து, பலபல வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து காங்கிரஸ்காரர்கள் எத்தனையோ பிரயத்தனம் பண்ணி இருந்தும், தோற்றுப் போய் விட்டார்கள் என்றால் அந்தத் தோல்வியை மனப்பூர்வமான ஒப்புக்கொண்டு பின்பாவது நடந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் பழிக்கப்படுபவ் வாங்குவது என்கிற முறையில்தான் பல காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

முதல் தேர்தலில் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் தொகுதிக்குப் போகவே இல்லை என்று சொன்னேன். அங்கே என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்கும் தெரியாது. அவருக்கும் தெரியாது. ஆனால் தேர்தலில் அவர் ஜெயித்தார். மனப்பூர்வமான ஆதரவு அவருக்கு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான் சர்க்கார் இத்தகைய பலாத்காரச் செயலில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது என் குற்றச்சாட்டு. அதற்குக் காரணம் என்ன? சர்க்காருக்குத் தெரியும். தேர்தலுக்குப் பின்பு ஏன் அங்கே நவக்கப்பட்டிருந்த போலீஸ் பட்டாளங்கள் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை ? கலவரம் இல்லாத காலத்திலேயே அதிகமான போலீஸ்காரர்களைக்

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

கொண்டு போய் வைத்து, வேண்டுமென்றே கலவரத்தை உண்டாக்கினார்கள். அங்கே என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி ஆதாரபூர்வமாக நான் சொல்லவேண்டும்.

மூன்று ஊர்களில் மூன்று சம்பவங்கள் நடந்தன. ஒரு ஊரில் ஒரு நாடாருக்குச் சொந்தமான மின்காய்த் தோட்டத்தை மறவர்கள் அழித்ததாகவும், அதனால் 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் சேதமாகிவிட்டதாகவும் வழக்குப் போட்டார்கள். தேவகோட்டை மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் விசாரிக்கப்பட்டு குற்றம் செய்யவில்லை என்று அவர்கள் விருதலை செய்யப்பட்டார்கள்.

இன்னொரு கேஸ் நாங்கள் போட்டது. ஒரு கிராமத்திற்குள் போலீஸ் காரர்கள் சென்று அங்குள்ள ஆண்களையும் பெண்களையும் மிருகத்தனமாகத் தாக்கினார்கள். ஒரு பெண்ணிற்கு நெற்றியில் அடி. இதை போலீஸ் Complaint ஆக எடுத்துக்கொள்ளவும் மறுத்துவிட்டார்கள். ராமநாதபுரம் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் இதை நாங்கள் தாக்கல் செய்தபோது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தருடைய அமைதி தேவை. இல்லாததால் தள்ளுபடி செய்வதாகத் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டார்கள். அதை எதிர்த்து இப்போது ஹைக்கோர்ட்டில் கேஸ் இருக்கிறது. இன்னும் முடிவாகவில்லை.

மூன்றுவது கேஸ் குண்டலவாதி கேஸ். ஹரிஜனங்களுடைய கிணற்றில் மண் எண்ணையை ஊற்றிவிட்டார்கள் மறவர்கள் என்பது. இந்த கேசும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முடிவாகவில்லை. இந்தப் பிராந்தியத்தில் பொதுத் தேர்தலின் போதும், இடைத் தேர்தலின் போதும் இந்தக் காலத்தில் இந்த மூன்று சம்பவங்களைத் தவிர வேறு ஏதாவது உண்டா என்று கேட்கிறேன். அங்கே ஒன்றும் நடக்கவில்லை. எத்தகாக போலீஸ்பட்டாளத்தை வைத்திருக்கவேண்டும்? முன்கூட்டியே அங்கே கலவரத்தை உண்டாக்கவேண்டும், புரி வாங்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகள் இவை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ஹீரஜன மக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சாதிச் சண்டைபோல ஏற்படுத்தப்பட்ட சூழ்ச்சி இது. தேவர்களை விட்டு ஹரிஜனங்கள் பிரிந்துவிட்டால் காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போடுவார்கள் என்பது அவர்கள் நினைப்பு.

உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்களுக்கும், மறவர்களுக்கும் சமாதானத்தை உண்டாக்கிவைக்க இப்போது காலஞ்சென்ற இமானுவேல் பாடுபட்டார்கள். அவர் கிருஸ்துவர். அவரும் பேருரைச் சேர்ந்த கிருஸ்து இயாடு பாத் போம் கம்பர் என்ற ஹரிஜன இவர்கள் தவிர பிரசாரம் செய்தார்கள். இதை காங்கிரஸ் ஏற்பாடு செய்தார்கள். நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இவர்கள் செய்தது என்ன?

இரண்டாவது தேர்தல் காலத்திலேயே தேர்தல் முடிந்தவுடன் அமைதியை உண்டாக்க போலீஸ் வாபஸ் பெற்றிருக்கலாம். பெறவில்லை. நாங்கள் பேசுவதை எல்லாம் லி.ஐ.டி.க்காரர்கள் எடுத்தார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் பேசிய பேச்சுகளை எல்லாம் எடுப்பதற்கு எங்களுக்கு வசதி இல்லை.

உண்மையிலேயே துவேஷத்தையும், கலகத்தையும் உண்டாக்கும் வகையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் பேசினார்களே தவிர, போலீஸ் மந்திரி, ஸ்ரீ கக்கன், ஸ்ரீ ராமைய்யா போன்றவர்கள் பேசினார்களே தவிர எங்கள் முத்து ராமலிங்க தேவர் பேசவில்லை. அவர் நூறு பிரசங்களுக்கு மேல் செய்திருக்கிறார். அவை எல்லாவற்றையும் வரவழைத்து இங்கே வைக்கட்டும். அப்போது அமைதியை நிலைநாட்ட அவர் எவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கிறார் என்பது சபைக்குத் தெரியும். அவை எல்லாவற்றையும் இங்கே வைத்தால் எங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு விரோதமாகப் போய்விடும் என்று தான் வைக்கவில்லை. அவர் வகுப்பு துவேஷத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டதுபோன்று பேசி அதை மறைக்கப் பார்க்கிறார் என்பது தான் என் குற்றச்சாட்டு. அவர்கள் அநேக இடங்களில் பேசிய பேச்சுக்கள் ஒன்றிலாவது பலாத்காரத்தை உண்டாக்க இடம் இல்லை. அமைதியை நிலைநாட்டத்தான் ஜனங்களுக்கு 'நியாயமாக நடவுங்கள், பொறுமையாக நடவுங்கள்' என்று பேசியிருக்கிறார் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியும்.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

காங்கிரஸ் பகிரங்கமாக அந்தப் பிராந்தியத்தில் அநேக தவறுகளைச் செய்திருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு சென்ற தேர்தலைவிட இந்த உப தேர்தலில் வோட்டுகள் ஒன்றும் அதிகமாக வந்துவிடவில்லை. நூற்று எட்டு வோட்டுகள் தான் அதிகம் கிடைத்தது. "ஆனால் பார்வட் பிளாக்கிற்கு 1,216 வோட்டுகள் அதிகம் கிடைத்தது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு வாங்கியத்தைக் காட்டிலும் 1,216 வோட்டுகள் மகத்தான இந்தத் தேர்தலில் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. முக்கியமாக போலீஸ் பூராவும் ஹரிஜனங்களுக்காகவும், வசதியுள்ள நாடார் பெருமக்களுக்காகவும் உதவி செய்தது. 1-ம் தேதி தேர்தலின் முடிவு சொல்வதாக இருந்தார்கள். ஆனால் 4-ம் தேதிக்குத்தான் முடிவு சொல்லப்பட்டது. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரையும் அனுமதிக்கவில்லை. ஜயித்தவர்கள்கூட கொண்டாடுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. போலீசார் 144 செக்ஷன் போட்டு விட்டார்கள். அவர்களுக்கு அந்த உரிமையுடைய அளிக்கப்படவில்லை. 4-ம் தேதிதான் தேர்தலின் முடிவு அறிவிக்கப்பட்டது. 12-ம் தேதி ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்க தேவர் பேசும்போது "நான் பாராளும் மன்றத்திற்குப் போகிறேன். இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவரம் தெரியாமல் மக்கள் கலகம் நடத்தும்படி இடக்கூடாது. இதில் யாரும் தனியாக இருக்கக்கூடாது. ஒழுங்காக நடந்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு மாறாக எவர்களாயினும் நடப்பார்களேயானால் அவர்கள் என் இரத்தத்தைக் குடித்த தற்குச் சமமானவர்கள். என்று கூறினார். 21-ம் தேதி ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத் தேவர் டில்லியில் இருக்கிறார். நான் சட்டசபையில் இருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு வகுப்புவாதம் செய்வதற்காக சதி செய்யப்பட்டது. சப்-இன்ஸ் பெக்டர்களும் ஒரு சர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டரும் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்று தெரியவருகிறது. சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் விருதுநகரில் ஒரு டிராவலர்ஸ் பங்களாவில் கூடி கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். பேசிய பிறகு இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிராந்திய மக்களுடன் கலந்து பேசி அங்கிருக்கும் ஹரிஜனங்களைத் தூண்டியிருக்கிறார்கள். நேரடியாக கிராமங்களில் கூடி இருக்கிறார்கள். அங்கிருந்த ஊழியர்களை தடிக்கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரதேசத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறார்கள். 16 கிராமங்களில் சதி நடந்திருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்கள் பூராவும் சாட்சி சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சாமான்கள் பூராவும் சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தச் சம்பவங்கள் பூராவும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டுவருகிறது. இவைகளை தக்க ஆதாரத்துடன் சொல்லமுடியும். அங்குள்ளவர்களுக்கு போலீசாரால் தடிகளும், ஆயுதங்களும், பழைய துப்பாக்கிகளும் கொடுக்கப்பட்டன. இதில் கலந்துகொண்டவர்கள் குறிப்பிட ஒரு சில மக்கள்தான் ஹரிஜனங்கள், பூராவாக இல்லை. அங்குள்ள நாடார் வீட்டில் கையால் செய்யப்பட்ட பாம்புகளை செய்திருக்கிறார்கள். அங்கேயே பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கலகம் நடந்த இடத்தில் இந்த பாம்புகளை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதில் 7 பேர் இறந்துபோய் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேசத்தை பின்னர் கொளுத்திவிட்டார்கள். அவைகளை கொளுத்தும் வரை போலீசார் வரவில்லை.

அந்தத் தகவல் பூராவும் தந்தி மூலமாகவும், மனுக்கள் மூலமாகவும் கலெக்டருக்கும், டி. எஸ். பி.க்கும் கொடுக்கப்பட்டது. 'சாமி கும்பிட் போம், திருவிழா நடத்தினோம், வான் வேடிக்கையில் ஒருவர் இறந்து விட்டார்' என்று பத்திரிகையில் வந்தது. போஸ்மார்ட்டம் ஏதாவது நடந்ததா? அவரை தீக் கொளுத்தி விட்டார்கள். அவர் யார் என்று கேட்டால், அவர், அறுப்புக்கோட்டையைச் சேர்ந்த மூக்க நாடார் என்பவர் ஆவார். அவர் பாம் செய்வதில் பெயர்பெற்ற நிபுணராவார். அவரையும் சேர்த்துப் பொசுக்கி விட்டார்கள். அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள். கேஸ் ஏதாவது நடந்ததா அல்லது வேறு என்ன நடந்தது என்பதுபற்றி ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம். சென்னையிலிருந்து. 29-ம் தேதி காலை மதுரை சென்றேன். அங்கு போய்விட்டு நேரே அறுப்புக்கோட்டை சென்று 3-ம் தேதி ஆகஸ்ட்டுமீ 1957-ல் ஆர்.டி.ஓ. கோதண்டராமனிடம் விஷயத்தைச் சொன்னேன். ஒரு சில உத்தியோகஸ்தர்களை மையில் வைத்துக்கொண்டு எங்கள் பிராந்தியத்தில் உள்ள மக்களுக்குத் தொந்த

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

ரவு கொடுக்கிறார்கள். சச்சரவு ஜாஸ்தி ஏற்படும் போல் இருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி விசாரிக்கவேண்டுமென்று அவரை நான் நேரில் கேட்டேன். அவர் சொன்னார். கலெக்டரிடம் சொல்லி ஒரு சமாதான மகாநாடு ஏற்படுத்தி ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வரலாமென்று சொன்னார். அப்படி வாக்குறுதி கொடுத்தும் 1957-ம் ஆகஸ்டுமீ 3-ம் தேதிமுதல் ஒரு மாதம் வரையிலும் ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. கலவர்கள் ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டே வந்தன. ஆனால் இந்த இரண்டு மாத கலவரத்தில் எந்தயிடத்திலும் ஹரிஜனங்களுக்கும், தூண்டிவிடப்பட்ட காங்கிரஸ் ஹரிஜனங்களுக்கும் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் கைகலந்து சண்டை போட்டுக்கொள்ள வில்லை. ஹரிஜனத் தோழர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கிடைத்தது. இரண்டு வாணங்கள் சுட்டவுடன், அந்த வானத்திற்கு முங்கூர் வாணம் என்று சொல்வார்கள், அது “சர்” என்று போகும். அந்த வானத்தைச் சுட்டவுடன் எல்லா ஹரிஜனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு இடத்தில் கூடி விடுவார்கள். அவர்களை போலீஸ் என்றும் செய்யமாட்டார்கள். தாங்கள் பலவீனம் என்று தெரிந்தால் உடனே நான்கு வாணம் சுடுவார்கள். உடனே போலீஸ் “ரஷ்” பண்ணி வந்துவிடும். இது, அரேபியன் நயிட்ஸ் மாதிரி உங்களுக்குத் தெரிகிறதா அல்லவா? (சிரிப்பு). தத்தார் அவர்கள் வீறும் பலிஞ்சுச் சென்றிருந்தபோது, அங்கு ஞானமுத்து என்பவர் அவரிடம் சொன்னார்; அதிகாலையில் மறவர்கள் எங்களைத் தாக்க வந்தார்கள். உடனே ஆலயத்தில் மணி அடித்தது. உடனே நாங்கள் அங்கு சென்று, ஆலயத்திற்குள் சென்று கதவுகளை மூடிக்கொண்டோம் என்றார். உடனே நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று தத்தார் கேட்டார். அதற்கு அவர், உடனே “நான் போலீஸ் வருகிறது” என்று சொன்னேன் என்றார். உடனே தத்தார் கேட்டார், நீங்கள் உள்ளே இருக்கையில் துப்பாக்கி சப்தம் கேட்டது என்று சொன்னீர்கள். டென்கள் சப்தம் போட்டு அலறிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றீர்கள் பின் எப்படி அந்த சப்தத்திற்கிடையில் போலீஸ் வருவது எப்படி காது கேட்டது என்றார். உடனே, பக்கத்திலுள்ள பையன், நாங்கள் வாணம் விட்டோம் என்று சொன்னான். உடனே டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி சென்றார். வாணம் விட்டோம் என்று சொன்னதைக் கவனித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று. அப்போழுது தத்தார் இருந்தார், கக்கன் அவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் இல்லையென்று சொல்வார்கள் (சிரிப்பு).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நானும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் கேள்விப்பட்டோம், அக்கதையை; யுத்த சின்னங்கள் எல்லாம் அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருந்தது என்று.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : யுத்த சின்னங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கட்ட பொம்மன் காலத்தில் மறவர்களும் ஹரிஜனங்களும் சேர்ந்து வெள்ளைக்காரர்களைக் கொன்று குவித்த இடமாகும் அது. ஆர்.டி.ஓ. விடம் சொன்னேன். பதில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. நிலவரம் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது. இந்த நிலைமையிலே, மேற்குப் பிராந்தியம் எங்கள் பகுதி. கிழக்குப் பிராந்தியம் ஹரிஜனப் பகுதி. அங்கு எங்கனவர்களும் உண்டு. ஆனால் அங்குள்ளவர்களில் மெஜாரிட்டி அவர்கள். எலஞ்சாம் பூர், கிரந்தை போன்ற கிராமங்கள் பார்டர் வில்லேஜ்களாகும். எலஞ்சாம் பூரில் சுமார் 80 வீடுகள் மறவர்களின் வீடுகள். கிரந்தையில் சுமார் 40 வீடுகள் இருக்கும். அங்கு இரண்டு முறை ஹரிஜனங்கள்,—காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள்—மறவர்களைத் தாக்கவந்தார்கள். அப்படித் தாக்க வரும்போது, அதைக் கேள்விப்பட்டு, மறவர்கள் கூட்டமாகச் சென்று அவர்களின் உதவிக்குப் போனார்கள். உதவிக்காகப் போய் கிரந்தையில் சந்தித்தார்கள். அங்கு டி.எஸ்.பி. யிடமும், ஸர்கில் இன்ஸ்பெக்டரிடமும், சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடமும் சொன்னோம். நாங்கள் யாரை யும் தாக்க வரவில்லை. யாரையும் தாக்கவேண்டும் என்ற உத்தேசம் எங்களுக்குக் கிடையாது. எங்கள் சொந்தக்காரர்களை, இந்த இடத்தில் வாழ்கிற எங்கள் சொந்தக்காரர்களை ஹரிஜன மக்கள் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஒரு சில நாடாங்கள் தூண்டிவிட்டு அவர்கள் தாக்க வருகிறார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வந்திருக்கிறோமோ தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

நீங்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தால் நாங்கள் போய்விடுகிறோம். இல்லாவிட்டால் நாங்கள் இங்கிருந்து போக மாட்டோம்' என்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சாட்சி டி.எஸ்.பி. இருக்கிறார். இந்த ஊரைச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பார்ப்போமானால் பாதுகாப்புத் தருகிறோம் என்று சொல்லி 16 எஸ்.ஏ. பி. போலீஸ் போடப்பட்டது. அதேமாதிரி எலஞ்சாம்பூரிலும் 10 போலீஸ் போடப்பட்டது. இந்த இரண்டு மாத சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு ஹரிஜன மக்கள் கலகம் ஒன்றும் விளைவிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? நேரடியாகப் போர் துவக்க அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. யார் அரிசி, மாம்பழம் அவர்களுக்கு அனுப்பினாலும் சாக வேண்டியவர்கள் அவர்கள் அல்லவா? இவைகளெல்லாம் அனுப்பியவர்கள், உங்களுக்கு எவ்வளவு அழுது தொலைத்தாலும் நீங்கள் ஒரு மறவரைக் கூட வெட்வில்லையே என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் "நாங்கள் வெட்டினால் அவர்களும் வெட்டுவார்களே, இந்த மட்டிலும் போதும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குச் சாட்சி இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஹரிஜன மக்கள் இந்த கலவரத்தை நடத்துவதாயிருந்தபோதிலும் கூட நேரடியாக அரசர்கள் சண்டை செய்யாததால் வெளியூர்களிலிருந்து வந்து கலகம் செய்தார்கள். ஆர்.டி.ஓ. விடம் சொல்லியும் பலனில்லை. செப்டம்பர் 2-ம் தேதி நான் மட்டுமல்ல. மூக்கையா தேவர் அவர்கள், இளைய ராஜா அவர்கள், ஹரிஜன மெம்பர் பெருமான் அவர்கள், எம். டி. இராமஸ்வாமி அவர்கள், எங்கள் தொகுதி ஜில்லா போர்ட் மெம்பர் அவர்கள் அத்தனை பேரும் கலெக்டரிடம் போனோம். "நாங்கள் சொன்னோம். இப்படி தூண்டி விட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். இங்கு நடக்கிற கலவரங்களை எங்களால் தடுக்கமுடியவில்லை. இதை உடனடியாகத் தடுத்தாகவேண்டும்" என்று சொன்னோம். நாங்கள் சொன்னோம் இந்த ஐந்து போலீஸ் அதிகாரிகளையும் அங்கிருந்து மாற்றினால் ஒன்றுமே வராது என்று. எங்கள் தொகுதியில் உள்ள இரண்டு டி.எஸ்.பி.க்கள் பேரில் எங்களுக்கு ஒரு குறையும் கிடையாது. ஆனால் வேறு அந்த ஐந்து போலீஸ் அதிகாரிகளையும் அங்கிருந்து மாற்றினால் ஒரு தொந்தரவும் ஏற்படாது என்று சொன்னோம். அவர்கள் மட்டும் அப்படிச் செய்ய காரணம் என்ன என்று கேட்டார். அந்த சம்பந்தப்பட்ட உத்யோகஸ்தர்களுக்கு காங்கிரஸிடமிருந்து மாதந்தோறும் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது, அவர்கள்தான் இப்படி எல்லாம் தூண்டிவிடுகிறார்கள். சுப்பிரமணிய ராஜா அவர்களும் டி.எஸ்.பி. கனகராஜ் அவர்களிடம் சொன்னார்கள். செப்டம்பர் 3-ம் தேதி காலையில் டி.ஜி.ஜி., டி. எஸ்.பி. யைக் கூப்பிட்டு ஒரு மகாநாடு வைக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். 3-ம் தேதியன்று கலெக்டரின் தலைமையில் ஒரு மகாநாடும் நடந்தது. மேற்கொண்டு ஒன்றையும் காணோம். இரண்டாம் தேதி சொன்னார்கள், ஒரு வார காலத்திற்குள் ஒரு பீஸ் கான்பரன்ஸ் ஏற்படுத்துகிறேன், என்று. நீங்களும் வாருங்கள் அதற்கு மேல் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம் என்றும் சொன்னார்கள். 10-ம் தேதி பீஸ் கான்பரன்ஸ்-ம் நடந்தது. 9-ம் தேதி 9½ மணிக்கு தேவர் டெல்லியிலிருந்து மதுரைக்கு வருகிறார். அதுவரை நடந்த சம்பவம் அவரைக்குத் தெரியாது. நான் அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து 9½ மணிக்கு மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். அங்கு வந்து சேர்ந்த முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களிடம் இந்த விபரங்களை எல்லாம் சொன்னேன். தேவர் அவர்களிடம் நாம் கலெக்டர் அவர்களால் கூடப்போகும் Peace conference க்குபோக வேண்டுமென்று சொன்னேன். தேவர் அவர்களும் என்னோடு வந்தார்கள். நாங்கள் அன்று அங்கு பேசுவதற்கு ஒரு மணி நேரம் தாமதம் ஆனது. இதற்காக கலெக்டர் அவர்களுக்கு ஒரு தந்தியும் கொடுத்தோம். conferenceக்கு கலெக்டர், டி. ஜி.ஜி., டி.எஸ்.பி., ஆர்.டி.ஓ. இவர்கள் எல்லாம் வந்திருந்தார்கள். நாங்களும் போய்ச் சேர்ந்தோம். முதலாவதாக பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியிலுள்ளவர்களைக் கேட்கலாம் என்ற முறையில் எங்குளிடம் தனியாக கேட்டார்கள். தேவர் அவர்களும் நாங்களும் நடந்த விபரங்களை, அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை எல்லாம் எடுத்துச்சொன்னோம். அங்குள்ள சில ஹரிஜனங்கள் அதிகமாகத் தொந்தரவு கொடுத்தது வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாக ஆயுதங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் கலவரங்களை எல்லாம் தூண்டி விடுகிறார்கள், இதனால் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேவை என்று எடுத்துச்சொன்னோம். பின்னால் கலெக்டர் என்ன

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

செய்தார்கள் என்றால் இரண்டாவது முறையாக எங்களை இருத்திவிட்டு ஹரிஜனங்களின் குறைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். அங்கு காலஞ்சென்ற இமானுவேல் அவர்கள், கம்பர், சாத்தையா, இன்னும் ஐந்தாறு பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். நாடார்கள் தரப்பில் சவுந்திர நாடார் அவர்களை விசாரித்தார்கள். இவ்விதமாக தனித்தனியாக விசாரித்துவிட்டு கூட்டு மகாநாடாக எல்லோரும் சேர்ந்திருந்து கொண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது தேவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதாவது “நாங்கள் இல்லாதபொழுது எங்கள் பேரில் ஹரிஜனங்கள் சார்பாக என்னென்ன குறைகள் சொல்லப்பட்டது” என்பதாக. அதற்கு கலெக்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் அதாவது ஹரிஜனங்கள் நல்ல ஆடை அணிந்து அந்த இடங்களில் இருந்து வருவது தேவர்களுடைய சமூக அந்தஸ்துக்குக் குந்தகமாக இருப்பதாக. இருக்கிறதாகக் கருதி அவர்களைத் துன்பப்படுத்தி வருவதாக சொல்லப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்போது தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 1931-ம் ஆண்டிலேயே நான் ஹரிஜன தோழரின் வீட்டில் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல அந்த காலத்திலே நான் திண்டாமை. ஒழிப்பிற்காக வேலை செய்திருக்கிறேன். 1934-ல் இதே போன்று நாடார் வீட்டில் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் எங்கள் சமூகத்தில் இருக்கிற வழக்கம் என்ன வென்றால் வெறொரு ஜாதியினரின் வீட்டில் சாப்பிட்டால் ஜாதியிலிருந்து தள்ளிவைப்பது இது அங்குள்ள சூழ்நிலை. நாடார் நண்பரை எங்கள் வீட்டில் சாப்பிடவைத்திருக்கிறேன் என்றும் சொன்னார். ஆகவேதான், இவ்விதமாக இருந்தாலும் கூட சமூக அந்தஸ்துக் காக அந்தப் பிரதேசத்தில் யாரையாவது பல்த்காரமாக தாக்கவோ அல்லது இவ்விதமான ஏதாவது சம்பவங்கள் நடந்ததுண்டா, அவ்விதம் ஏதாவது குற்றம் சொல்ல முடியுமா” என்று கேட்டார் தேவர் அவர்கள். அப்போது இமானுவேல் அவ்விதமாகச் சொல்லி கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் நோட செய்துவைத்திருக்கிறது. எல்லோருக்கும் இதைப் பார்க்கலாம். அடுத்தாக நாடார் சார்பில் ஏதாவது குற்றச் சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டதா என்று கேட்போது மறவர்கள் பண சேகரம் செய்து வருகிறார்கள், இதனால் நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். பணசேகரம் என்ன அவசியத்திற்கு என்று கேட்டால் அங்கு ஆயிரக்கணக்கான பொய்க் கேஸ்கள் இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் நடத்துவதற்கு பணம் வசூல் செய்து வருகிறோம். ஆனால் இது யாரையும் வற்புறுத்தி வாங்கி வருவதில்லை. இவ்விதமாக ஏதாவது புகார் உண்டோ என்று கேட்டார்கள். அப்போது அங்கிருந்த கலெக்டர் டி.எஸ்.பி. -யை பார்த்தார். அவரும் அவ்விதமாகப் புதுபுகார் ஒன்றும் இல்லை என்று அவரே சொன்னார். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், அங்கு மறவர்கள் அதிகமாகக் கடை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது. முன்னாலேயே மறவர்கள் ஜாஸ்தியாக கடை வைத்திருக்கிறார்கள். இது தவிர கோலார், பின்னை மார்கள், இவர்களும் கடை வைத்திருக்கிறார்கள். நாடார்கள் மாத்திரம் தான் கடை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று எந்த சட்டமும் அங்கு இல்லை. ஆகவே இவர்களால் எங்கள் வியாபாரத்திற்கு இடைபடுசலாக இருக்கிறது என்ற வேலுசாமி நாடாருடைய புகாரையும் கலெக்டர் அவர்கள் தள்ளிவிட்டார்கள். இவ்வளவு தான் அங்கு நடந்தது. பின்னால் கலெக்டர் சொன்னார்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு அறிக்கை வெளியிடவேண்டும் என்று. அதற்குத் தேவர் அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அந்த அறிக்கையில் யாரெல்லாம் கையெழுத்திடுவது என்ற பிரச்சனை வந்தது. அப்போது தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், எம்.பி. என்ற முறையில் நான் கையெழுத்துப் போடுகிறேன். அதேமாதிரி ஹரிஜன எம்.பி. என்று முறையில் ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் சார்பாக கையெழுத்துப் போட்டும், அசெம்பிளி மெம்பர் என்ற முறையில் நானும் அசெம்பிளி ஹரிஜன மெம்பர் என்ற முறையில் பெருமாள் அவர்களும் கையெழுத்துப் போடலாம் என்றும் சொன்னார்கள். கலெக்டர் அவர்களும் அதை ஒத்துக் கொண்டார்கள். அப்பொழுது வேலுசாமி நாடார் சொன்னார், இப்பொழுது இங்கு எம்.எஸ்.ஏ. இல்லையே என்று. அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று தேவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். வேலுசாமி நாடார் சொன்னார் நாடார்கள் சார்பாக சாத்தூர் எஸ். ராமசாமி நாயுடு அவர்கள்

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

கையெழுத்துப் போட்டால் போதும் என்று சொன்னார்கள். சாத்தாருக்கும் முதுகுளத்தாருக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று தேவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அப்படியென்றால் கையெழுத்துபோட மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதோடு தேவர் அவர்கள் ஒரு காரியத்தைச் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஒரே ஒரு கண்டிஷனையும் சொல்லுகிறோம், அதாவது இமானுவேலையோ அல்லது கம்பரையோ அல்லது பீட்டரையோ நாங்கள் ஹரிஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் என்று ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் அந்தப் பக்கத்திலுள்ள 100-க்கு 80 ஹரிஜனங்கள் எங்கள் பக்கம் இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இவர்களை நாங்கள் ஹரிஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் என்று ஒப்புக்கொண்டால் எங்கள் பக்கம் இருக்கிற ஹரிஜனங்கள் வருத்தப்படுவார்கள். ஆகையினால் இதில் நாங்கள் சேர்ந்து கையெழுத்துப் போட மாட்டோம். இமானுவேல் வேண்டுமென்றால் தனியாக கையெழுத்து போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இவற்றையெல்லாம் கலெக்டர் அவர்கள் நோட் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அங்கு, இந்தத் தேவர் அவர்களே இமானுவேலிடம் கேட்டார், “உன்னை எப்படி நாங்கள் ஹரிஜனங்களின் பிரதிநிதி என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியும்” என்று அப்போது இமானுவேல் சொன்னார், உங்களுக்கு உங்கள் ஜனங்கள் மத்தியில் இருக்கிற செல்வாக்கு அளவுக்கு எனக்குச் செல்வாக்கு இல்லை யென்றாலும் என் பேச்சை கேட்கக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்போது தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தம்பி, அப்படியென்றால் நீ தனியாக கையெழுத்துபோட்டுக்கொள் என்று சொன்னார். இவ்விதமாக யார் கையெழுத்து போடுவது என்பதில் தான் தகராறு ஏற்பட்டது. அதாவது ஆகஸ்டு புரட்சிக்கு பின்னால் சிம்லா கான்பிரன்ஸ் நடந்த போது முஸ்லீம் பிரதிநிதிகளின் அளவுக்கு அவர்கள் நான் தான் போடுவேன் என்றார்கள், காந்திஜி அவர்கள் நான் தான் கையெழுத்து போடுவேன் என்று வழக்கு வந்தது. அது மாதிரி தான் இங்கேயும் நடந்தது. ஆகவே இதை நாம் நியாயமாக யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். பின்னால் அவர்கள் சேர்ந்து கையெழுத்துப் போட்டார்கள். இப்போது வகுப்புச் சண்டை என்று சொல்லுகிறார்களே, அவ்விதம் ஏதாவது உண்டா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். தீர்மானத்தின் வாசகம் இதுதான். அதாவது 1957-ல் நடந்த முதல் தேர்தலிலும் அதைத் தொடர்ந்து நடந்த இரண்டாவது தேர்தலிலும் பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியினருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கும் ஏற்பட்ட மனத்தாங்கல் காரணமாக இரண்டு மாத காலமாக பல சச்சரவுகள் நடந்து வருகிறது. அதற்காக இந்தக் கூட்டம் வந்திருக்கிறது. இனிமேல் எந்த விதமான அசம்பாவிதமான காரியங்களும் நடைபெறாத வண்ணம் சட்டப்படி எல்லா மக்களும் நடந்து கொள்ள வேண்டும், அதோடு கூட்டம் கூடவேண்டுமானால் சட்டபூர்வமாக கூட்டம் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும் தவிர ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி கொள்வதிலோ அதற்காக முயற்சிப்பதோ கூடாது என்றும் இக்கூட்டம் இந்தத் தாலாகாவிலுள்ள எல்லா மக்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறது. இதுதான் தீர்மானத்தின் வாசகம். அடுத்த நாள் இந்தத் தீர்மானத்தை கலெக்டர் அவர்கள் அருப்புக்கோட்டை அச்சாபீஸில் அச்சடித்து கொண்டு வந்திருக்கிறார். இந்த நோட்டீஸின் பிரதி கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன் அவர்களிடம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே அங்கு எவ்விதமான வகுப்புவாதமும் நடைமுறையில் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கான்பிரன்ஸ் இரண்டு மணிக்கு முடிந்தது. முடிந்து சாப்பாட்டுக்கு வெளியே இறங்கினோம். அப்போது எங்கள் கூடவே ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தரும் வந்தார். எனக்கு அவருடைய பெயர் தெரியவில்லை. அவரை எனக்குப் பார்த்தால் தெரியும். ஏதோ இமானுவேலிடம் தேவர் அவர்கள் சொன்னதாக சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரி சொல்லுவது கடவுளுக்குக் கூட பொறுக்காது. ஆண்டவன் கண்டிப்பாக இதற்கு கூலி கொடுப்பான். நாங்கள் வெளியே வந்து கொண்டிருக்கும்போது வேலுசாமி நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள், என்ன சசி ரெம்ப சந்தோஷத்துடன் போகிறாயே, பத்து நாட்கள் பொறுத்து என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள் என்று என்னிடம் கேட்டார். அந்த ஆள் சாக வில்லை. இன்றும் உயிரோடு இருக்கிறார். அவரிடம் வேண்டுமானால் கேட்கலாம். “பத்து நாட்களில் என்ன நடந்துவிடும்?” என்று நான் கூட ஸ்ரீ வேலுசாமி நாடாரைக்

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

கேட்டேன். பிறகு நாங்கள் நண்பரின் வீட்டில் சாப்பிட்டு விட்டு, கையைத் கூடத் துடைத்துக் கொள்ள அவகாசமில்லாமல், அவ்வளவு சீக்கிரமாகப் புறப்பட்டு விட்டோம். அன்றையதினம் கலெக்டர் அவர்கள் ஸ்ரீ தேவருடன் இருந்து வந்தார். அவர் கான்பரன்ஸ் முடிந்து போகும்போது, தேவரிடம் “போய்வருகிறேன், தேவர்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். பிறகு அவருடைய காரின் பின்னால் நாங்கள் ஸ்ரீ தேவருடைய காரில் போய்க்கொண்டிருந்தோம். எங்களுக்குப் பின்னால் டி.ஐ.ஐ. அவர் களுடைய கார் வந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது எங்களுக்கு முன்பு சென்று கொண்டிருந்த கலெக்டரின் கார் பழுதடைந்து விட்டது. கலெக்டர் காருக்கு ஜாக்கி இல்லை. டி.ஐ.ஐ.-யின் காருக்கு ஜாக்கி இருந்தது. டி.ஐ.ஐ.-யின் கார் அங்கே வந்து சேர்ந்ததும், அந்தக் காரின் ஜாக்கியை எடுத்து கலெக்டரின் காருக்குப் பழுதுப்பார்த்தோம். பிறகு கலெக்டரை அனுப்பி விட்டு மரால் 4 மணிக்கு ஸ்ரீ தேவரைப் பசம்பொன்னிக்குச் கொண்டுவராமல் விட்டோம். 10-ம் தேதி ஸ்ரீ தேவர் பசம்பொன்னில் இருந்தார். முதுகனத்தூரில் அன்று சுமார் 10,000 பேர் கூடியிருந்தார்கள். ஹரிஜன மக்கள், மறவர்கள் எல்லோரும் கூடியிருந்தார்கள். மகாநாடு நன்றாக முடிந்ததைப் பற்றி அவர்கள் எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், ஆனந்தப்பட்டார்கள். இது பற்றி கலெக்டரை வேண்டுமானாலும் கேட்டுப் பார்க்கலாம். அவர்கள் எல்லோரும் அமைதியாக சந்தோஷத்துடன் திரும்பிப் போனார்கள்.

10-ம் தேதி இரவு ஸ்ரீ இம்மானுவேல் பேரையூரில் இருந்தார். 11-ம் தேதி காலை, 8-மணிக்கு பஸ்ஸில் பரமக்குடிக்கு வந்தார். அங்கே பாரதி திருவிழாவிருக்கா வந்தார். அங்கே அவர் 8½ மணிக்குக் கொலை செய்யப்பட்டார். அவர் எந்தக் காரணத்திற்காகக் கொலை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், யாரால் கொலை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அவர்பால் என் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் மனப்பூர்வமான வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 11-ம் தேதி இரவு அவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அப்போதெல்லாம் தொகுதி புராவும் அமைதி இருந்தது. 12-ம் தேதி அமைதி இருந்தது. 13-ம் தேதி அருங்குளத்தில் கலவரம் ஆரம்பமாகியது. அருங்குளம் பரமக்குடி தொகுதியில் இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதிக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. அங்கே தகராறுகள் சம்பந்தமாக, அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினரான ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூடக் கூப்பிடப்படவில்லை. கலெக்டர் அவரைக் கூப்பிடவில்லை. எங்களிடம் தான் தகராறுகள் இருந்தன. அருங்குளத்தில் என்ன தகராறு? அந்தப் பிராந்தியத்தில் டிராமாக்கள் நடந்தன. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ தேவரைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பாடுவது உண்டு. அருங்குளத்தில் நடந்த நாடகத்தை ஹரிஜனங்களும் மறவர்களும் சேர்ந்தே நடத்தினார்கள். அங்கே வந்து திரு தத்தார் விசாரித்தபோது கூட “ரூபாய் 400 வசூலித்து மறவர்களிடம் கொடுத்தோம். திருவிழாக் கொண்டாடினோம்” என்று அங்குள்ள மக்கள் கூறினார்கள். அந்தத் திருவிழா ஒரு வேடிக்கைத் திருவிழா. அது ஒரு குதிரை எடுப்புத் திருவிழா. மொத்தம் 6—7 குதிரைகளில் ஒரு மறவர், ஒரு பள்ளர், ஒரு சக்கிலியர் வீதம் பல வகுப்பினரும் சில குதிரைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வருவது உண்டு. அப்படி பல வகுப்பினரும் குதிரைகளை எடுத்துக் கொண்டு வரும்போது, மறவப் பெண்களும் ஹரிஜன பெண்களும் சேர்ந்து பாடுவார்கள். அங்கே வகுப்புக் கலவரம் நடந்தது என்று சொல்பவர்கள், இப்படிப்பட்ட இடத்திலா வகுப்புக் கலவரம் நடக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அருங்குளத்தில் கலகம் செய்தது அருங்குளத்து ஹரிஜனங்கள் அல்ல. அதற்குப் பக்கத்தில் பெருமான் கோயில் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் 35 நாடார் வீடுகள் இருக்கின்றன. அருங்குளத்திற்குப் பக்கத்தில் பெருந்துறை என்ற ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் தேர்தலுக்கு காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நின்று தோற்றுப் போன கிருஷ்ணக் குடும்பன் என்பவர் இருக்கிறார். அவர் பரமக்குடி தொகுதியில் கலகம் ஏற்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். அருங்குள நாடகத்தில் தேவரைப்பற்றிப் பாட்டுப் பாடாதே என்று சொன்னவர்கள் வெளியூரைச் சேர்ந்த தோழர்களும் காங்கிரஸைச் சார்ந்த தோழர்களும்

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th October 1957]

தான். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னவுடன் உள்ளூர்க்காரர்களான அருங்குளத்து மக்கள் டிராமாவை நிறுத்தி விட்டனர். டிராமா நின்றதற்குப் பிறகு, 13-ம் தேதி காலை சாமி கும்பிடுவது மட்டும் அருங்குளத்தில் நடந்தது. அதற்கு அருங்குள ஹரிஜனங்களும் மறவர்களும் சேர்ந்து ஏற்பாடு செய்தார்கள். அப்போது வெளியூரிலிருந்து அங்கே வந்தவர்கள் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களிடம் “மறவர்களுடன் சேர்ந்து என் சாகிர்கள்?” என்று கேட்டனர். இந்த விஷயத்தைத் திரு. தத்தாரிடம் அந்த ஊர் மக்கள் சொல்லவில்லையா என்று கனம் மந்திரி ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களை நான் கேட்கிறேன்.

* THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் இடையில் என்னை எதுவும் கேட்க வேண்டாம். அவர் தொடர்ந்து ஸ்தல மக்கள் சொன்ன விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம்.

* SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் மந்திரி அவர்களே அந்த விஷயங்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். அருங்குளத்திலும் வகுப்புவாதத்திற்குக் காரணம் இல்லை. வெளியூரார் அங்கே வந்து கலகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அருங்குளத்தில் 12-ம் தேதி கலகம் ஏற்பட்டவுடன் அது பார்த்திபனாருக்கு வந்தது.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வெளியூரிலிருந்து ஹரிஜன சகோதரர்கள் வந்து அங்கே கலகத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்றால், அங்கே உள்ள ஹரிஜனங்கள் சாவானேன், மறவர்கள் சாவானேன்?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அங்கே இறந்துபோன ஹரிஜனங்கள் உள்ளூர்க்காரர்கள் அல்ல, அவர்கள் வெளியூர் ஹரிஜனத் தோழர்கள். இது ரெக்கார்டில் இருக்கிறது. நான் சொல்லுவது தவறு இல்லை. இது ரெக்கார்டில் இருக்கிறது. பிறகு, 13-ம் தேதி காலை பார்த்திபனாருக்கு மூன்று மைல் தூரத்தில் மூன்று போலீஸ்காரர்களும் ஒரு ஹெட் காண்ஸ்டபிளும் வந்து சமாதானம் செய்து விட்டுப் போனார்கள். அன்று 10 மணிக்கு அங்கே மறுபடியும் கலகம் ஏற்பட்டது. அங்கே அந்த கலகம் முடிந்தவுடன் போலீஸ்காரர்கள் மறுபடியும் வந்தனர். அங்கே வந்தவுடன் அங்குள்ள எல்லோருடைய வீடுகளுக்கும் போலீஸ்காரர்களும் சேர்ந்து தீ வைத்தனர். ஹரிஜனத் தோழர்கள் தீ வைத்ததை நான் குறிப்பிட வில்லை. போலீஸ்காரர்களே வீடுகளுக்குத் தீ வைத்துக் கொடுத்தார்கள். அங்குள்ள மறவப் பெண்களை சில ஹரிஜனங்கள் குத்த முயன்றார்கள். அந்த ஹரிஜனங்கள் தவறான முறையில் வெறியூட்டப்பட்டவர்கள். ஒரு டி.எஸ்.பி., ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் இத்தனை பேரும் இருக்கும் போது அவர்கள் முன்னிலையிலேயே ஒரு மறவப் பெண்ணை அந்த ஹரிஜனங்கள் குத்திவிட்டார்கள். போலீஸ்காரர்கள் அவர்களை ஒன்றும் செய்ய வில்லை, அவர்களைத் தடுத்தது நிறுத்தவும் இல்லை. குத்தப்பட்ட அங்கம்மாள் என்ற பெண் ராமதாபுரம் ஆஸ்பத்திரியில் தன் வாக்குமூலத்தில் “போலீஸ் அதிகாரிகள் முன்பு அவர்கள் என்னைக் கொலை செய்தார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறாள். அவள் அந்த 4 ஹரிஜனங்களின் பெயர்களைச் சொல்லியிருக்கிறாள். அவர்கள் யாரையும் போலீஸார் கைது செய்ய வில்லை. இதன் காரணம் ஆண்டவனுக்குத் தான் வெளிச்சம்.

அருங்குளம் தொகுதிக்கும் எங்கள் தொகுதிக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 11, 12, 13 தேதிகளில் முதகுளத்தூர் தொகுதியில் கலகம் இல்லை. 14-ம் தேதி காலையில் இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீ ரேயுடன் கீழ்த்தாவலுக்கு போலீஸ்காரர்கள் வந்தனர். இமானுவேல் கொலை சம்பந்தமாக இரண்டு பேர்களைப் பிடிக்க அங்கே தாங்கள் வந்ததாகப் போலீஸார் சொல்கின்றனர். அங்கே வந்த கிராம மக்களில் 5 பேர்களைக் கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டுபோய் போலீஸார் சுட்டனர். முதன் முதலாக எங்கள் பிராந்தியத்தில் போலீஸ்காரர்கள் தான் 5 பேர்களைச் சுட்டனர், 14-ம் தேதி காலையில் 11-ம் தேதி 3 மணிக்கு ஒரு தந்தியும் 7 மணிக்கு ஒரு தந்தியும் வந்தன. 15-ம் தேதி கூட எங்கள் தாலுகாவில் கலவரம் இல்லை. 16-ம் தேதி அங்கே தகராறு வந்தது. இளஞ்

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

சம்பூரிலும், கீரந்தையிலும் வைக்கப்பட்டிருந்த போலீஸ் பந்தோபஸ்து 15-ம் தேதி காலையில் வாபஸ் பெறப்பட்டது என்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 14-ம் தேதி 3 மணிக்கு தனக்குத் தந்தி வந்ததாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். அந்தத் தந்தியை அவர் சபை முன்பு வைக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

*** SRI T. L. SASIVARNA THEVAR :** அதை ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரரிடம் காண்பித்திருக்கிறேன். இரண்டாவது தந்திக்கு ஆள் இருக்கிறார். முதல் தந்திக்கு ஆள் இல்லை. இரண்டாவது தந்தி மேலத் துவாலிலிருந்து வந்த தந்தி.

15-ம் தேதி தாலுகா பூராவும் அமைதியாக இருந்தது. எங்கள் பிராந்தியத்தில் கலகம் இல்லை. 14-ம் தேதி காலை கீரந்தையில் போலீஸ் பந்தோபஸ்து வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. இப்படி வாபஸ் வாங்கியதற்காக அங்குள்ளவர்கள் மதுரை வந்து வக்கில் மூலமாக வாபஸ் வாங்கியது தவறு ; பந்தோபஸ்து வேண்டும் என்று மனுக் கொடுத்தார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக போலீஸ் பந்தோபஸ்து வாபஸ் வாங்கப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. 16-ம் தேதி வக்கில் மூலமாக கலெக்டரிடம் மனுக் கொடுத்தார்கள். அதன் பிறகு திட்டமிட்படி காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்கள் இலஞ்சாம்பூருக்குப் போகிறார்கள். ஒரு கூட்டம் திட்டமிட்படி இலஞ்சாம்பூருக்குப் போகிறது. ஒரு வீட்டில் ஐந்து பேர்கள் இருந்தார்கள். காலை 5½ மணிக்கு ஒரு வீட்டில் வாசலில் ஒரு பெண்சாணம் தெளித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அங்குள்ள ஐந்து பேர்களையும் வெட்டி துண்டாக்கப் போட்டு விட்டார்கள். இந்த ஐந்து பேரில் நான்கு பேர்கள் இறந்து போய் விட்டார்கள். ஆனால் ஒருவர் மட்டும் இறக்க வில்லை. அவரும் இறந்து விட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு தூக்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். பிறகு வீராம்பலுக்கு 6 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள கீழ்ப்பிண்டூரைச் சேர்ந்தவர்கள் வருகிறார்கள். இரண்டு பேர்களைச் சோத்து வீட்டுத் திருகிறார்கள். பிறகு கூட்டம் பூராவும் ஓடி விரிகிறது. 10½ மணிக்கு அப்பால் போலீஸ் வருகிறது. கலகம் நடந்த பிறகு மீண்டும் போலீஸ் பந்தோபஸ்து கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. வீராம்பல் ஊரில் கலகம் மீண்டும் வரும்போல் இருக்கிறது, ஏற்கனவே நூலைந்து பேர்கள் இறந்து விட்டார்கள், திரும்பலும் கலகம் நடக்கும்போல் இருக்கிறது, போலீஸ் பந்தோபஸ்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டும் போலீஸ் பந்தோபஸ்து கிடைக்க வில்லை. இதைப் பார்த்தால் எல்லாம் யோசனை செய்து நடக்கக்கூடிய வேலை களாகத் தெரிகிறது. திட்டமிட்படி வேலை செய்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும்.

அடுத்தபடியாக கீரந்தை கிராமம். அதற்குப் பக்கத்தில் சிக்கல் என்ற ஊரில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கு சிவதாணு என்ற ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அவர்கள் கலகக் கூட்டத்தைப் பார்க்கிறார். போலீஸ்காரர்களிடம் ஆயுதம் கிடையாது. அவர்களுக்கு ஜாஸ்தி பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருந்தது. அப்போது தூண்டப்பட்ட ஹரிஜனங்கள் வந்தார்கள். அவர்களிடம் “உங்களுக்கு சர்க்காருடைய உதவி இருப்பது என்பது வாஸ்தவம்தான், நீங்கள் பகலில் ஏன் வருகிறீர்கள் இரவில் வாருங்கள்” என்று சொல்லித் தந்திரமாக சிக்கலுக்கு அழைத்துப்போகச் சொன்னார்கள். பிறகு இரவில் கலக்காரர்களை கைது செய்கிறார்கள். அவர்களை சிக்கலுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போய் கைது செய்கிறார்கள். ஏதோ இது வேடிக்கைப்போல் இருக்கும், ஆனால் வேடிக்கை இல்லை. இவ்விதம் 120 பேர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். வந்த கலகத்தினரிடையே எப்படிப்பட்ட ஆயுதங்கள் இருந்தன வென்றால் பயங்கரமான ஆயுதங்கள், ஆச்சரியப்படக்கூடிய பயங்கரமான ஆயுதங்களை அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஆயுதங்கள் ஸ்பென்சர் கம்பெனியில் செய்யப்பட்டது என்று கூட சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

[28th October 1957]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது துப்பாக்கியா அல்லது ரிவால்வரா?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அது இரண்டும் அல்ல. அவைகள் ரொம்பவும் பயங்கரமான ஆயுதங்கள். அது ஒரு கம்புமாதிரி இருக்கிறது. அதில் ஒரு ஸ்பிரிங் இருக்கிறது. பின்னால் சவிட்ச் மாதிரி இருக்கிறது. அந்த சவிட்சை அமுக்கினால் ஏழு அடி நீளமுள்ள ஒரு பயங்கரமான ஈட்டி வெளியே வருகிறது. அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான ஆயுதங்களைப் பார்க்க வேண்டுமானால் அவைகள் அங்குள்ள தாலாவில் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றி தினமணி பேப்பரில் கூட போட்டிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பிறரால் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கு தயார் செய்யப்பட்டது அல்ல. 17-ம் தேதி காலை கீரந்தைக்கு 100 மறவர்கள் போகிறார்கள். போலீஸ் தகவல் கிடைத்தவுடன் போகிறார்கள். அங்கு சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று போகிறார்கள். அங்கு கீழவக்கும்பன் என்று ஹரிஜனக் குடும்பமும் போகிறது. அங்கு இரவில் தங்குகிறார்கள். சாப்பிடுகிறார்கள். பழையபடி காலை அதாவது 17-ம் தேதி காலை 10 மணிக்கு சிக்கல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறார். விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். என்ன 100 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்களே என்று கேட்கிறார். அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பி விடுங்கள் என்று கூறிச் சென்றுவிட்டார். பிறகு 4 மணிக்கு கடலாடி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்பெஷல் போலிஸ் பஸ்டியுடன் வருகிறார். அப்பொழுது ஹரிஜனங்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் வந்தார்கள். அப்பொழுது மறவர்கள் பக்கத்திலுள்ள வைக்கோல் ஷெட்டில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது கடலாடி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அங்கே உள்ளவர்களைச் சுருகிறார். அப்படி சும்ம போது ஏழுபேர்களை சுட்டுக் கொல்லுகிறார். கீழ்த்தாவாலில் சுட்டது முதல் தடவை. இங்கு போலீஸ்காரர்கள் சுட்டது இரண்டாம் தடவை. இதில் நால்வர் இறந்தனர் என்று போலீஸ் சொல்லுகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த ஊரில் தானே மஞ்சள் வேஷ்டி கட்டியதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே போனபோது மறவர்கள் மஞ்சள் வேஷ்டியை கட்டிக்கொண்டு ஏன் வந்தார்கள் என்பதைச் சொன்னால் என்ன?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அவர்கள் மஞ்சள் வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டு வரவில்லை. முதல் நாள் ஒரு கலியாணம் நடந்தது. அது சம்பந்தமாக மஞ்சள் வேஷ்டிக் கட்டிக்கொள்வது வழக்கம். அந்தப் பக்கத்திற்கு வந்தால் அதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த முறைப்படி அவர்கள் அன்று மஞ்சள் வேஷ்டிக் கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். வேறு காரணத்தால் அப்படி கட்டிக் கொண்டு வந்திருக்க மாட்டார்கள். அந்த ஊரில் கலகம் செய்ய வில்லை. யாரையும் வெட்ட வில்லை. வீடுகளுக்கும் தீ வைக்க வில்லை. சும்மா இருந்தவர்களைத்தான் போலீஸ்காரர்கள் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறார்கள். (ஸ்ரீ என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்களின் குறுக்கீடில்) மஞ்சள் வேஷ்டி கட்டுவதைப் பற்றி அவர் நேற்றுக்கூட மைலாப்பூரில் சொல்லி இருக்கிறார். அதைப் பற்றி இப்பொழுதும் சொல்லுவார். அதைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. கரந்தையில் நடந்த சம்பவத்திற்கு முதல் நாள் விசாரணை நடந்தது. அங்கு நான் போயிருந்தேன். இரண்டு மூன்று மணி சுமாருக்கு கடலாடி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அங்கு ஆகாயத்தைப் பார்த்துச் சுட்டார். அதைக் கண்டு அந்த ஊர் ஜனங்கள் பயந்து கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டார்கள். ராமநாதபுரம் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தவர்களில் ஒருவர்தான் பிழைத்தார். அவர் இறந்துபோய் விடுவார் என்று மரண வாக்குமூலம் வாங்கப்பட்டது.

வைக்கோல் பட்டரையிலிருந்து எடுத்த மூன்று பிரேதத்தை கிரசின் ஆயில் விட்டு இரவோடு இரவாக எரித்து விட்டார்கள். இறந்தது ஏழுபேர். சர்க்கார் சொன்ன கணக்கு நான்கு. தீயை வைத்துக் கொன்றது மூன்று பேரை. ஸ்ரீ தத்தாரோடு நாங்கள் போயிருந்தோம். திரு கக்கன் அவர்

28th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

களும் வந்திருந்தார். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ தங்கமணி அவர்களும் வந்திருந்தார். வைக்கோல் பட்டரை எரிந்த பிறகு ஒரு சிறு பையனைத் தோண்டி எடுக்கச் சொன்னோம். மனித எலும்பு கிடைத்தது. 5, 6 எலும்பு கிடைத்தது. திரு தத்தாருக்கு அவைகளைக் காட்டினோம். “அந்த எலும்புகள் மனித எலும்பு தானா என்று கெமிகல் எக்சாமினருக்கு அனுப்பி ஆராய்ச்சி பண்ணுவது நல்லது” என்று ஸ்ரீ தங்கமணி சொன்னார். ஸ்ரீ தத்தார் ஒரு பதிலும் சொல்ல வில்லை. ஒன்றும் சொல்லாமல் வந்து விட்டார். கீழ்த்தாவலில் போலிஸ்காரர்கள் கலகத்தை தடுக்கச் சட்டதினால் கிறிக்கொண்ட மாதிரி காயம் தவிர வேறு காயம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை என்று போலிஸ்காரர்களுடைய F.I.R.-ஐப் பார்த்தபோது தெரிகிறது.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது 1-30 மணி ஆகிவிட்டதால் நாளைக் காலை உங்களுடைய பிரச்சங்கத்தைத் தொடரலாம். நாளைக் காலை 9 மணி வரையில் சபையை ஒத்திவைக்கிறேன்.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

57. Notification issued with G.O. Ms. No. 2729, Public (Services-A), dated 20th September 1957, excluding the posts of Directors of the Institute of Anatomy, Stanley Medical College, Madras, etc., from the purview of the Madras Public Service Commission. (Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.)

15. White Paper on the Reform of Local Administration in Madras State including the Madras City Corporation. (Already Circulated in the House on 26th October 1957.)